

JULY 2010

நாழிகை

International Tamil Newsmagazine

இலங்கை:
யுத்த குற்றம்?

Niru BRAND[®]

The N°.1 choice
of Tamils in Canada, Europe & UK.

“Quality you can taste!”

North America:

Niru Enterprises Inc.
Tel : +1 416-750-1976
Email: info@niru.com
www.niru.com

Europe:

Niru Europe Ltd,
Tel: +44 20 8640 8228
Email: sales@niru.co.uk
www.niru.co.uk

We source the finest ingredients
from all around the world to bring you
the authentic taste of home.

Quality . Taste . Value

Niru BRAND

ஐரோப்பிய, மத்திய கிழக்கு நாடுகளில்
24 மணிநேரமும் ஒளிரும் தமிழ் தொலைக்காட்சி

DEEPAM

- * செய்திகள் * காலைக்கதிர் * சின்னத்திரைத் தொடர்கள்
- * அரசியல் ஆய்வு விவரணங்கள் * மகளிர், சிறுவர் நிகழ்ச்சிகள்
- * நீங்களும் நாங்களும் இணையும் பல நிகழ்ச்சிகள்
- * இசை, நடன நிகழ்ச்சிகள் * புத்தம் புதிய திரைப்படங்கள்

உலகத் தமிழருக்கு ஒரு தொலைக்காட்சி

சந்தா விசேட சலுகைகளுக்கு தொடர்புகொள்ளுங்கள்

DEEPAM TV

EAST WEST BROADCAST LTD

UNIT 1, EBURY BUSINESS CENTRE

161-163 STAINES ROAD, HOUNSLOW, MIDDLESEX, TW3 3JB, UK

Tel: + 44 (0)208 814 6565, Fax: + 44 (0)208 814 1144

Email: info@deepamtv.tv Web: www.deepamtv.tv

12 | இலங்கை
சீன-இந்திய பலப்பரீட்சை

14 | அட்டை செய்தி
இலங்கை
யுத்த குற்றம்?

16 | இலங்கை
முள்ளிவாய்க்கால்: ஓர் ஆண்டு
ஊழிக் கொடூரம்

28 | இந்தியா - தமிழ்நாடு
கண்கெட்டபின் சூரிய
நமஸ்காரம்

30 | இந்தியா
கண்ணுக்கு எட்டாத தீர்வு

36 | உலக விவகாரம் -
தாய்லாந்து
சாந்தி நிலவ வேண்டும்

40 | விளையாட்டு - கிரிக்கெட்
களங்கத்தை துடைத்த
இங்கிலாந்து அணி

44 | சிறுகதை
புத்தரின் புன்னகை

26 | இந்தியா - தமிழ்நாடு
உலக தமிழ் செம்மொழி
மாநாடு

46 | சினிமா
எதைச் சாதிக்க
விரும்புகிறார் மணி ரத்னம்

முடிந்தது எம்மொரு மாநாடு

Nazhikai International Tamil Newsmagazine ISSN 1357-6933 Vol: V, No: 2, 3 & 4
Editor: S Mahalingasivam Published by: Pannews 123 Twyford Road Harrow Middx. HA2 0SJ UK
Tel: 00 44 208 422 5699 Fax: 00 44 208 426 4105 Email: pannews@hotmail.co.uk
Editorial: editor@nazhikai.com / letters@nazhikai.com

Canada: 880 Ellesmere Road, Suite 204, Toronto, ON. M1P 2W6 Tel: 416 613 2770
Chennai - Circulation & Subscriptions: K Aiyasamy 36 Kana Bagh Street 4th Lane Triplicane Chennai-600 005 Tel: 9840424655
Sri Lanka Agent: P S Sundaram & Sons 406 George R de Silva Mawatha Colombo 13 Tel: 4902304/2471250
Annual Subscription (12 issues): UK £20.00 Europe £25.00 Canada \$30.00 India Rs200.00 All Other Countries £30.00
Payable to Pannews (IBAN: GB70 LOYD 3096 6602 2983 78)

காலத்தின் அறைகூவல்

இலங்கையில், இலங்கை இராணுவம் விடுதலைப் புலிகளை வெற்றிகொண்ட முதலாவது வெற்றித்தின வைபவத்தில் உரையாற்றிய ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ, 'விடுதலைப் புலிகளுடனான யுத்தத்தில் இராணுவம் ஒரு கையில் துப்பாக்கியையும் மறுகையில் மனித உரிமை பிரகடனத்தையும் கொண்டுசென்றது. அத்துடன், விடுவிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உணவையும், இதயத்தில் மனித நேயத்தையும் நிறைத்துச் சென்றது' என்று குறிப்பிட்டார்.

ஜனாதிபதியின் இந்தக் கூற்றை, யுத்த களத்தில் அல்லல்பட்ட பொதுமக்களில் சிலர் சிலசமயங்களில் முற்றாக நிராகரித்துவிடுவதில் தயங்கக்கூடும். ஆனால், அப்படிச் சென்ற இராணுவம் ஈட்டிய வெற்றியில், வென்ற கை எது?

சாதாரண பிரஜைமீது ஒரு துப்பாக்கி ரவைதானும் வெடிக்க நாம் இடமளிக்கவில்லை என்று ஜனாதிபதி கூறியிருக்கிறார்.

இந்த யுத்தத்தில் மாண்டவர்கள் தொகை என்ன?

அரசாங்கம் இதனை இன்னமும் வெளியிடவில்லை. விடுதலைப் புலிகளும் சடலங்களைப் புதைத்திருக்கலாமென்றாலும், யுத்தத்தின் பின்னர் அந்தப் பிரதேசத்தை துப்புரவு செய்த அரசுக்கு இது பெருமளவு தெரியும். எனின், இராணுவம் மறுகையில் தாங்கிச் சென்றது எங்கே?

அல்லது, சடலங்கள் அத்தனை ஆயிரமும் புலிச் சடலங்கள்தானா?

வாதம்; விதண்டாவாதம் வேண்டியதில்லை. ஜனாதிபதி ஆற்றிய அந்த உரை முற்றிலும், அந்த நாட்டில் தமிழ் மக்களும் பூர்வீக பிரஜைகள்; சிங்கள மக்களையொத்த மக்களே தான் அவர்களும் என்பதில் அவர் வஞ்சிக்கிறார் என்ற உணர்வை யே காய்தல் உவத்தலின்றி, இயல்பில் அது தோற்றுவிக்கிறது.

இலங்கையில் தமிழ் மக்களுடைய பிரச்சனைக்கும் விடுதலைப் புலிகளின் தோற்றத்துக்கும் பூதக்கண்ணாடி வேண்டியதில்லை. விடுதலைப் புலிகளை ஒழித்த பின்னர் அல்லது நாட்டில் பயங்கரவாதத்தை ஒழித்த பின்னர், பதவிக்காலம் மேலும் ஓராண்டுக்கு மேல் இருக்கையிலேயே, ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஜனாதிபதி தேர்தலை நடாத்தி, அடுத்த காலப்பகுதிக்கும் தன்னை ஜனாதிபதி ஆக்கிக்கொண்டார்.

பின்னர், பாராளுமன்றத் தேர்தலை நடாத்தி, அதிலும் ஏறத்தாழ மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார். சகோதரர்கள் கோத்தபாய ராஜபக்ஷ பாதுகாப்பு செயலாளராகவிருக்கிறார். பசில் ராஜபக்ஷ பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சராகவிருக்கிறார். சமல் ராஜபக்ஷ பாராளுமன்ற சபாநாயகராகவிருக்கிறார். புதல்வர் நமல்

ராஜபக்ஷ புதிய எம். பி. யாக தெரிவாகியிருக்கிறார்.

இப்போது, ஜனாதிபதியின் பதவிக்காலம் ஆகக்கூடியது இரண்டு தடவைகள் என்பதற்கு பதிலாக, மூன்று தடவைகளாக ஆக்குவதற்கு ஏற்றவிதத்தில் அரசியலமைப்பில் திருத்தத்தை கொண்டுவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

'ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறையை ஒழிக்கவேண்டும்' என்றே பதவிக்கு வருமுன்னர் கூறினாலும், சந்திரிகா குமாரதுங்க இரண்டு பதவிக்காலமும் இருந்தார்; அரசியலமைப்பை மாற்ற அவரால் முடியவில்லை. ஆனால், மஹிந்த ராஜபக்ஷ மூன்றாவது பதவிக்காலத்துக்கு அரசியலமைப்பைத் திருத்த முயல்கிறார். இது, அவருடைய பதவிக்காலத்துள் புதல்வர் நமல் ராஜபக்ஷவை அரசியலில் ஸ்திரீப்படுத்தி விடுவதற்காக வேயென்று அரசியல் வட்டாரங்களில் பேசப்படுகிறது.

மூன்று தசாப்த காலம் சின்னாபின்னப்படுத்திய பயங்கரவாதத்திலிருந்தும் பிரிவினை அபாயத்திலிருந்தும் நாட்டைப் பாதுகாத்துவிட்டதாக கூறுகையில், அதில் ஒரு நிரந்தரத்தை ஏற்படுத்தும், முழு நாட்டினதும் எதிர்கால சுபீட்சத்தை எண்ணிய நாட்டின் இனப்பிரச்சனைக்கான அரசியல் தீர்வு தொடர்பில் ஜனாதிபதியின் நடவடிக்கைகளில் விசுவாசமான எதனையும் இதுவரை அவதானிக்கமுடியவில்லை.

இலங்கைத் தமிழர்களின் 'அசல்' அடையாளம் சிதைக்கப்பட்டுவிட்டது. அதனை மேலும் சிதைப்பதற்கே அரசு முயல்கிறது என்பதே அரசின் நடவடிக்கைகள் நமக்கு இயல்பாக ஏற்படுத்தும் உணர்வு. இந் நிலையில், அங்குள்ள தமிழ் அரசியல் தலைவர்கள் - குறிப்பாக, சிரேஷ்ட அரசியல் தலைவர்கள் இரா. சம்பந்தன், வீ. ஆனந்தசங்கரி, த. சித்தார்த்தன், டக்ளஸ் தேவானந்தா ஆகியோர் உள்ளிட்ட அனைவரும் அனைத்தையும் மறந்து, ஒன்றையே நினைந்து செயல்பட வேண்டிய காலத்தின் அறைகூவல் கேட்கிறது.

இந்த அவசர அழைப்பு அந்த இனத்தைக் காக்கவல்லது. இலங்கைமீது போர்க்குற்ற விசாரணை தொடர்பான ஐ.நா. ஆலோசனைக் குழு நியமிக்கப்பட்டுள்ள வேளையில், இந்திய நிர்ப்பந்தத்துடன் நியாயமான ஒரு குறைந்தபட்ச தீர்வையாவது வெல்லும் நேரம்; வெல்லவேண்டிய நேரம் இது.

இல்லையேல், சூரிய பலத்துடன் இலங்கைத் தமிழர்கள் சாதித்ததும் 'ஸ்ரீலங்கா' என்றேதான் ஆகும்.

இலங்கை அரசியலமைப்பு அந் நாட்டை 'இலங்கை' என்று குறிப்பிடுகையில், சொல்லிவைத்த விதத்தில், ஸ்ரீலங்கா தானே பத்திரிகைகளில், வானொலிகளில், தொலைக்காட்சிகளில், அன்றாட பேச்சுவழக்கில் எங்கும் ஒலிக்கிறது.

விஞ்சிய அதைத்தான், நிலைநாட்டப்போகிறார்களா?

உலகம்

அவுஸ்திரேலியா

முதல் பெண் பிரதமர்

அவுஸ்திரேலியாவின் முதல் பெண் பிரதமராக ஜூலியா ஜிலார்ட் பதவியேற்றிருக்கிறார். ஆளும் தொழிற் கட்சி பிரதமரான கெவின் றுட் மக்கள் செல்வாக்கை இழக்க ஆரம்பித்ததையடுத்தே துணைப் பிரதமரான ஜூலியா ஜிலார்டை தொழிற் கட்சியின் 112 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பிரதமராக ஏகமனதாக தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஒக்ரோபர் மாதத்தில் பொதுத் தேர்தல் நடைபெறலாமென எதிர்பார்க்கப்படுகையில், மக்கள் செல்வாக்கைப் பலப்படுத்தி, தேர்தலில் வெற்றியை

நோக்காகக்கொண்டு இம் முடிவு மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

கடந்த 30 ஆண்டுகளாக கெவின் றுட் அவுஸ்திரேலியாவின் மிகப் பிரசித்தமான பிரதமராக திகழ்ந்தபோதும் சுரங்கத் தொழிலாளர் மீதான அவரின் புதிய வரி திட்டங்களில் அவர் செல்வாக்கை இழக்க நேரிட்டது. உலக நிதி நெருக்கடியிலும் அவர் அவுஸ்திரேலியாவைச் சிக்கவைக்காது தடுத்தவர்.

வேஸ்டில் பிறந்தவரான புதிய பிரதமர் ஜூலியா, நான்கு வயதில் பெற்றோருடன் அவுஸ்திரேலியா சென்றவர்.

ரிநிடாட்

பகவத் கீதையில்

சத்திய

பிரமாணம்

ரிநிடாட்டின் முதல் பெண் பிரதமராக பதவியேற்றுள்ள பிரசாத் மிஸ்சேசர், பகவத் கீதையில் சத்தியப் பிரமாணம் செய்தார்.

இரண்டு பேர்ப் பின்னைகளைக்கொண்ட 58 வயது வழக்கறிஞரான இவர், இந்தியாவின் உத்தரபிரதேஷ், பீஹார் மாநிலங்களிலிருந்து 1845 - 1917 காலப்பகுதிகளில் ரிநிடாட் கரும்புத் தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களாக சென்று குடியேறிய பரம்பரையில், பாரம்பரிய இந்திய, மத பண்பாடுகளுடன் வளர்ந்தவர்.

மிரிட்டவிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற 48 ஆண்டுகளில் 42 ஆண்டுகள், செல்வம் கொழிக்கும் அந் நாட்டை ஆண்ட மக்கள் தேசிய

இயக்கத்திடமிருந்து இவருடைய ஐக்கிய தேசிய காங்கிரஸ் கூட்டணி மிக்பெரும்பான்மை பலத்துடன் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியிருக்கிறது.

15 ஆண்டுகள் எம். பி. யாக உள்ள இவர், 1995இல், முதன்முறையாக இவரது கட்சி ஆட்சியை அமைத்தபோது, பிரதமர் பஸ்டியோ பாண்டே இவரை சட்ட மா அதிபராக நியமித்தார். அக்காலத்தில் பதில் பிரதமராகவும் இவர் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

நெதர்லாந்து

இருதய நோயை

குறைக்கும் தேநீர்

தினமும் ஆறு கோப்பைக்கு மேல் தேநீர் அருந்துபவர்கள் இருதய நோய்களிலிருந்து தம்மைப் பெருமளவு காப்பாற்றிக்கொள்வதாக நெதர்லாந்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மருத்துவ ஆய்வு ஒன்று தெரிவிக்கிறது.

தினமொன்றுக்கு இரண்டு அல்லது நான்கு கோப்பை கோப்பி அருந்துபவர்களும் இருதய நோய் ஏற்படும் வாய்ப்பைக் குறைத்துக்கொள்வதாக அந்த ஆய்வில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த 13 ஆண்டுகளாக 40 ஆயிரம் பேரில் இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

டவின் மக்கள் பொதுவாக சிறிதளவு பால் சேர்ந்த கோப்பியும் பால் சேர்க்கப்படாத தேநீருமே அருந்துவார்கள். பால் இதில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் பற்றி விரிவாக தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஆனால், கோப்பியுடன் சிகரட் புகைக்கும்போது, கோப்பியின் அந்த பாதுகாப்பு சக்தி இழக்கப்படுவதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

Western Jewellers

230 Upper Tooting Road
London SW17 7EW
Telephone : 020 8767 3445

SILK EMBORIUM

122 Upper Tooting Road
London SW17 7EN
Tel : 020 8672 1900

Western Jewellers & Textiles

5 Plaza Parade 29-33 Ealing Road
Wembley Middlesex HA0 4YA
Tel : 020 8903 0909

பாவம் பிற மொழிகள்!

‘மனிதன் வளர்ந்ததால் மொழி வளரவில்லை;
மொழி வளர்ந்ததால்தான் மனிதன் வளர்ந்தான்’
தமிழர்களுக்குப் புரிந்த இந்தப் பேருண்மை
எப்போதுதான் மற்ற நாட்டினருக்கு
புரியப்போகிறதோ?

நேரடிச் செலவு நானாறு கோடி ரூபாயும் மறைமுகச் செலவு அதற்கு முன்னும் பின்னுமாக இருந்தால் தமிழ் வளராமல் இருக்குமா?

தமிழால் பிழைக்கத் தெரிந்தவர்களே அரசியல்வாதிகள். அந்த அரசியலுக்கு தலையாட்டிப் பிழைக்கத் தெரிந்தவர்களே தமிழறிஞர்கள்

வளர்ந்துவிட்டதையா, தமிழ் வளர்ந்துவிட்டதையா, பின்னே என்ன, நேரடிச் செலவு நானாறு கோடி ரூபாயும் மறைமுகச் செலவு அதற்கு முன்னும் பின்னுமாக இருந்தால் தமிழ் வளராமல் இருக்குமா? 'தமிழர்கள் வளர்ந்தால் தமிழ் வளர்ந்துவிட்டது' என்று எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சில தமிழர்கள்தானே வளர்ந்தார்கள் என்று குறைகூறுவது அறிவினம். எல்லோரும் எம். எல். ஏ. ஆகமுடியுமா? எல்லா எம். எல். ஏ. க்களும் மந்திரிகள் ஆகமுடியுமா? எல்லா மந்திரிகளும் முதல் மந்திரியாகமுடியுமா? ஒரு சில மக்கள் பிரதிநிதிகள் தானே வளர்கிறார்கள். அதுபோல், ஒருசில தமிழர்கள்தான் வளரமுடியும். தமிழால் வளர்ந்தவர்கள் தமிழை வளர்ப்பதாகச் சொன்னாலும் சரி என்று எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், விமரிசனம் செய்யாதீர்கள். கோவையில் செம்மொழித் தமிழ் மாநாடு என்றால் அது குவலயத் தமிழ் மாநாடு என்று எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; கோபாலபுர மாநாடு அல்ல.

தமிழ் மாநாட்டுக்கான அறிவிப்புக்களில் இலக்கண பிழைகள் இருந்தன என்று குறைகூறாதீர்கள். விளம்பரங்களால் வருமானம் என்ற கோணத்தில் பார்த்தால், சில தமிழர்கள் வளர்ந்திருக்

கிறார்கள். தமிழரின் வளர்ச்சியை தமிழின் வளர்ச்சி என்று எடுத்துக்கொள்ளாதவர்கள் இனமான துரோகிகள். செய்திகளில் தமிழ் இலக்கணம் பழுதுபட்டது என்றும் விமரிசனம் செய்யாதீர்கள். விளம்பரம் கிடைத்ததால் செய்தித்தாள்கள் பொருளாதார வளம்பெற்றன என்பதில் மகிழுங்கள். செய்தி ஊடக முதலாளிகள் முதல்வரிடமும் அரசு அதிகாரிகளிடமும் நெருக்கம் காட்டி, செம்மொழி மாநாடுபற்றி சிறப்பான செய்திகள் வெளியிட்டதனால் தமிழறவு வலுப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உறவு, தேர்தல் காலத்தில் அவர்களால் இவர்களுக்கு, இவர்களால் அவர்களுக்கு என்று பயன்படும். பயனில்லாத மாநாடு எதற்கு?

பத்திரிகை முதலாளிகளின் கரங்கள் முதல்வருக்கும் அவரது உறவினர்களுக்கும் பரிவாரங்களுக்கும் முதுகு சொறியப்போய்விட்டதால், திருபுகளின் பேனாக்கள் முனை முறிந்து, புதிய 'மாற்றுத் திறனாளர்கள்' பட்டியலுக்கு வந்துவிட்டன.

சாலைகளில், பெயர்ப்பலகைகளில் சரியான தமிழ் இல்லையே என்று வருந்துபவர்கள், கோவை மாநகரில் பதாகைகளும் தோரணங்களும் எங்கெங்கும் முனைத்ததைக்கண்டு திருப்திப்படலாம். கம்ப்யூட்டரில் 'முத்து'

என்று எழுதுவதற்கு மூன்று தப்புக்களைப் பெய்யும் எழுத்துக் கோர்ப்பவர்களைக்கண்டு நொந்துபோகும் நூலாசிரியர்களும் பதிப்பாளர்களும் செம்மொழி அரங்கில் தமக்குத் தரப்பட்ட மரியாதைக்காக மகிழலாம். பிறரைப் பற்றி என்ன கவலை?

ஆங்கிலத்தில் எழுத்துருக்களை எப்படி மாற்றிப்போட்டாலும் கம்ப்யூட்டரில் பதிவான கட்டுரை எழுத்துப் பிசகாமல் ஒளிக்கிறது. தமிழில் அப்படிச் செய்யமுடியவில்லையே! எழுதப்பட்டது ஒன்றென்றால், காண்பது பல என்றாகிவிடுகிறதே. என்ன காட்சிப்பிழை அது? ஆங்கிலத்துக்கு நிகராக கம்ப்யூட்டர் தமிழ் வளரவில்லை என்று எங்குபவர்கள், அதே கம்ப்யூட்டர் தொழில் நுட்பத்துடன் அச்சிடப்பட்ட விளம்பரங்கள் மூலை முடுக்குகள் எல்லாம் முனைத்ததற்காக பெருமைப்படுங்கள். மாநாடு முடிந்ததும் கோவையில் குடிசைகளில், நடைபாதைகளில் வாழ்பவர்கள் மழைக்குக்குடையோல் 'வினைல்' விளம்பரக்காகிதங்களைக் கூரைகளுக்குப் பொன்வாடைகளாகப் போர்த்துவார்கள். அது தமிழின் வளர்ச்சி; தமிழரின் வளர்ச்சி என்று இறம்பூதெய்துங்கள், மற்றயவை வளர்ச்சியா, என்ன?

வெளிநாட்டார் முதல்வரைப் பாராட்டினால், தமிழ்ப் பாரம்பரியம் உலகெங்கும் பரவியிருக்கிறது என்று நினைத்து நெஞ்சை நிமிர்த்துங்கள். அந்தக் காலத்தில் மன்னனைப் பாடிப் பரிசில் பெற்ற புலவர்கள்தான் இந்தக் காலத் தமிழ் அறிஞர்கள் இப்போதைய மன்னராகிய மாநில முதல்வரையும் அவரது குலக்கொழுந்துகளையும் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடிப் பரிசில்கள் பெறுகிறார்கள். பரிசில் என்பது பணமாகத்தான் இருக்கவேண்டுமா?

"இம்பர்வான் எல்லை இராமனையே பாடி என் கொணர்ந்தாய் பாணா" என்று பாணி கேட்க, "கம்பமா, கரி, வேழம், களபம்" என்று பாணன் சொன்னான். பரிசில் எதுவாகவும் இருக்கலாம். தமிழால் பிழைக்கத் தெரிந்தவர்களே அரசியல்வாதிகள். அந்த அரசியலுக்கு தலையாட்டிப் பிழைக்கத் தெரிந்தவர்களே தமிழறிஞர்கள். அது செம்மொழி!

இந்தப் பிழைப்பறிவு இப்போது வெளிநாட்டுத் தமிழறிஞர்களுக்கும் வந்துவிட்டதென்றால், பாரெங்கும் பண்பாட்டைப் பரப்பியவன் தமிழ்ப் பாணன் என்று கர்வமடையுங்கள். "அட, நம் தமிழ் மாநாடா, சற்றே தள்ளி வைப்போம்" என்று சொன்னாராமே

ஒரு ஐப்பானிய அறிஞர். பழைய உலகத் தமிழ் மாநாட்டு குழுவுக்குத் தலைவராமே. அவர் மட்டுமே, 'சந்நே விலகியிருக்கும் பிள்ளையாய்; நீரோ தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர், யாமே செம்மொழித் தலைவர்' என்ற அதிகார, அகங்காரச் சொற்களைக்கேட்டு அரண்டுபோயிருப்பார். செயல்பாடுகண்டு மிகவும் நொந்துபோயிருப்பார். அவர் இந்தப் பக்கம் இனிமேல் தலைவைத்துப் படுப்பாரா? செம்மொழி மாநாட்டின் பயன்கள் என்னென்ன என்பது பற்றி அவர் ஏதேனும் அறிவாரா?

கோவையில் செம்மொழி மாநாடு நடந்து முடிந்த பிறகு தமிழர்கள் எல்லோரும் தெருவிலும் வீட்டிலும் தனித்தமிழிலேயே பேசுகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் எல்லா அறிவிப்புகளும் பிழையில்லாத தமிழில் வெளிவருகின்றன. பள்ளி, கல்லூரிகளில் தமிழ்ப் பாடத்தில் எல்லோரும் நூற்றுக்கு நூறு மதிப்பெண்கள் பெற்றுத் தேர்வாகிறார்கள். தேர்வில் தவறியவர் என்று ஒரு மாணவனோ மாணவியோ இல்லை.

ஓர் ஓரமாக முடங்கிப்போய், கூனிக் குறுகி ஒன்றுமே இல்லாத மொழியாக இத்தனை ஆயிரம் வருடங்களாக இருந்துவந்துள்ள தமிழுக்கு, செம்மொழித் தமிழுக்கு, கோவை மாநாட்டினால் மட்டுமே எழுச்சி கிடைத்தது. சும்மாவா, கோயர்'வில் இருந்த மருத்துவமனை நோயாளி, எழுந்துவந்து மல்யுத்த களத்தில் நேரே யுத்தம் செய்யும் பயில்வாணைப்போல வளர்ந்துவிட்டது. இதைக்கண்டு பயந்துபோன மற்ற மொழிகள் எல்லாம் ஊமைகள் ஆகி விட்டதனால், உலகத் தலைவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி அவரவர் மொழி பிழைக்கவேண்டுமானால் இப்படி மாநாடு நடத்தவேண்டும் என்பதை நன்றாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழின் வளர்ச்சியைக் கண்டு உலகமே பிரமித்துப்போய்விட்டது. ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக இருந்த தாழ்நிலை, ஐந்தே நாட்களில் கோவையில் மாறிவிட்டது. இதுபோன்ற இனி ஆங்கிலத்தை எப்படி வளர்ப்பது என்று சின்னடைப் பிய்த்துக்கொண்டிருக்கும் இங்கிலாந்தின் புதிய பிரதமர், மகாராணியை அழைத்து லண்டன் மாநகரில் ஒரு பன்னாட்டு ஆங்கில மாநாடு நடத்தலாம். லண்டன்வாசிகளே தயாராகுங்கள். ஆங்கிலத்தை வளர்க்கவேண்டுமா? லண்டனில் கவியரங்கம் வைத்து ஐரோப்பிய, அமெரிக்க, ஆபிரிக்க, சந்திர மண்டல, சூரிய மண்டல, நட்சத்திர மண்டல கவிஞர்கள்

ளையோ, சொற்கொல்லர்களை யோ அழைத்து, மகாராணியின் கவிதையே 'மசாலா' கவிதை, மற்றையவர்கள் கவிதை 'சாதா' கவிதை என்று, ஒரு வரியை மாற்றிமாற்றி உளற, மன்னிக்கவும் அலறவைத்தால், இனி இங்கிலாந்து நீதிமன்றங்களில் வக்கீல்கள் எல்லோரும் தங்கள் வாத்தத்தை வெண்பாவிலும் விருத்தத்திலும் அடுக்கமாட்டார்களா? ஆங்கிலம் வளராமல் போகுமா?

'பிரதமரே ஆங்கிலம்; ஆங்கிலமே பிரதமர்' என்று கூப்பாடு போடுங்கள்; விழா நடத்துங்கள். மாட்சிமை தங்கிய மகாராணியாரை அழைத்து, நீங்களே உங்கள் முதுகைத் தட்டிக்கொடுத்து எழுதிய பாராட்டுரையை வாசிக்கச் சொல்லுங்கள். யார் பேசினாலும் 'பிரதமரின் மூச்சே ஆங்கிலம், பேச்சே ஆங்கிலம்' என்று புகழுங்கள். இதற்கெல்லாம் எங்கள் ஊரான லண்டனில் மக்கள் கூடமாட்டார்களே என்று கவலைப்படாதீர்கள். கைதட்டப் பிறந்துள்ள செம்மொழித் தலைவர்களை அங்கே அழையுங்கள்; செம்மாந்த தமிழர்களை அழையுங்கள். எம் மறத் தமிழர்கள் உங்கள் நண்பர்களான ஆங்கிலேயர்களிடம், "இதோ பாருங்கள், 'ஆங்கிலம் வளர்ந்தால்தான் ஆங்கிலேயர்கள் வளர்வார்கள்; ஆங்கிலேயர்கள் வளர்ந்தால் ஆங்கிலம் வளரும்' என்பது கருத்துப் பிழை, வரலாற்றுப் பிழை" என்பதை நயமாக, விநயமாக எடுத்துச் சொல்வார்கள்.

ஆங்கில மொழியறிவு இங்கிலாந்திலேயே குறைந்துவருவதாக சிலர் குறைப்படுகிறார்களாம். எனவே இனி, ஆங்கிலம், அருமையான ஆங்கிலம், இனிமையான ஆங்கிலம், ஈகை ஆங்கிலம், உலக ஆங்கிலம், எங்கும் ஆங்கிலம், ஒன்றே ஆங்கிலம், ஒளவை ஆங்கிலம் என்று வரிசையாக அடைமொழிகள் கொடுத்தால், ஆங்கிலம் தானாக வளரும் என்ற ரகசியத்தை அங்குள்ள ஆட்சியாளர்களிடம் ஆரவாரமாக எடுத்துச் சொல்லுங்கள். அரசியல் தமிழ் என்பதுபோல் அரசியல் ஆங்கிலத்தை வளர்க்கச் சொல்லுங்கள். இதனால், ஆங்கில மொழி பிழைக்குமோ தழைக்குமோ ஆனால், இப்படிச் சொல்பவர்களின் தலைமுறைகள் பிழைக்கும்.

ஒருவேளை பிரதமர், எதிர்க்கட்சிகள் என்ன சொல்லுமோ, பல்கலைக் கழகங்களில் பணியாற்றும் சுதந்திரமான பேராசிரியர்கள் என்ன சொல்வார்களோ என்று கவலைப்பட்டால், எதிர்ப்பில்லாமல் முணுமுணுப்பில்லாமல் எல்லாவற்றையும் கற்றுக்கொள்ள

விரும்புபவர்களை கோபாலபுரத்துக்கு அனுப்பச் சொல்லிவிடுங்கள்.

ஆள்பவர்கள் சொல்வதை அப்படியே கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற கைத்தட்டித் தமிழர்களின் மொழி உணர்வை, இன உணர்வை அரசியல் வழியாகப் பெறத் தகுதியற்ற ஆங்கிலேயர்கள் 'இப்படிச் செய்யலாமா!' என்று ஒருவேளை கேட்டுவிட்டால், அப்போது செம்மொழி மாநாட்டால் பல்வேறு விதங்களில் பயன்பெற்ற தமிழர்கள் இப்படிச் சொல்வார்கள்: "மாநாடு நடந்த நாளிலிருந்து, ஐந்தரை அடி மனிதர்கள் இரவோடிருவாக ஏழரை அடி உயரத்துக்கு வளர்ந்துவிட்டார்கள்; அவர்களுக்கு புதிய ஆடைகள், புதிய கட்டடிகள் தேவைப்படுகின்றன. அது மட்டுமல்ல, புதிய ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களும் (அதற்கான சரியான தமிழ்ச் சொல் அடுத்த மாநாட்டில் வாதிடப்பட்டு அறிவிக்கப்படும்) கார்களும் ரயில்களும் அகலமாக, உயரமாக, நீளமாக வடிவமைக்கப்பட இருக்கின்றன. இந்த மனித வளர்ச்சியே தொழில் வளர்ச்சி, புதிய பொருளாதார வளர்ச்சி. இது செம்மொழி மாநாட்டினால் மட்டுமே சாத்தியப்பட்டது."

இதைக் கேட்டு இங்கிலாந்தும் பிற நாடுகளும் அவரவர் நாடுகளில் இப்படி மொழி மேம்பாட்டு மாநாடு நடத்தினால் பூமிப்பந்தே பல சுற்றுக்கள் பெருத்துவிடும். சூரியன், சந்திரன் போன்ற கிரகங்கள் பூமியைக் கண்டு பயப்படும். பின்னர் உலக மக்கள் எல்லோரும் புரிந்துகொள்வார்கள், 'மனிதன் வளர்ந்ததால் மொழி வளரவில்லை; மொழி வளர்ந்ததால்தான் மனிதன் வளர்வான்' என்பதை.

தமிழர்களுக்குப் புரிந்த இந்தப் பேருண்மை எப்போதுதான் மற்ற நாட்டினருக்கு புரியப்போகிறதோ? அவர்கள் பாவம், இப்படி அறியாமையில் உழல் வதைப் பார்த்தால் நெஞ்சம் பதறுகிறது. பாவம் பிற மொழிகள்.

அந்தக் காலத்தில், இலக்கணம் பிறழாத ஆங்கிலம் 'ராஜாவின் ஆங்கிலம்', 'ராணியின் ஆங்கிலம்' என்று அழைக்கப்பட்டது. இப்போது, இங்கே நடந்தது ராஜாவின் தமிழ் மாநாடு. இனி, ராணியின் தமிழ் மாநாடும் நடக்கலாம். என்ன பயன் என்கிறீர்களா? ஜனநாயக ராஜாக்களுக்கும் ராணிகளுக்கும் இளவரசர்களுக்கும் இளவரசிகளுக்கும் எவ்வளவோ பயன் உண்டு. தமிழுக்கு ஏதாவது பயன் உண்டா என்று கேட்கிறீர்களா? அட போக்கத்த ஜனங்களா, தமிழ் பயன்பெறவா இந்த மாநாடு நடைபெற்றது? ■

Nalli®

Code No.BH09004

புதுச்சேரி பாரிசு, திருச்சூர், சென்னை-17, தொ. பே : 24344115 / 42604567. Fax : (044) 24343062
Email : inquiry@nalli.com Website : www.nalli.com

• வெள்ளை • வெள்ளைநீல • கச்சாப்பூக்கள் • சிவந்தி • ஐதாப்பூக்கள் • மஞ்சள் • மஞ்சள் • சிவந்தி • சிவந்திப்பூக்கள் • சிவந்திப்பூக்கள் • USA

சீன, இந்திய பலப்பரீட்சை?

‘இலங்கை ஒரு சுயாதீனம் கொண்ட தேசமா? அல்லது இந்தியாவின் ஒரு மாநிலமா?’ என்ற கேள்வியை மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜே. வி. பி.) அண்மையில் பாராளுமன்றத்தில் எழுப்பியிருந்தது. இலங்கையின் இன்றைய அரசியல் நிலபரத்தை நோக்குகையில், நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் இந்தியாவின் அழுத்தங்களுக்கு உட்பட்ட ஒரு நாடாகவே இலங்கை இருக்கின்றது.

மும்பது வருடகால உள்நாட்டு யுத்தம் இலங்கைக்கு ஒரு சாபக்கேடாக அமைந்திருந்தது. இல்லையெயில், இலங்கை பொருளாதார ரீதியில் வளங்கொழிக்கும் நிலையை பல வருடங்களுக்கு முன்னரேயே எட்டியிருக்கும். வடக்கு, கிழக்கு உட்பட, இலங்கையின் அனைத்து பிரதேசங்களின் வளங்களையும் கொடிய யுத்தம் ஏப்பம்விட்டிருந்தது. ஆனால், கடந்த ஆண்டு மே மாதம் இலங்கையில் உள்நாட்டு யுத்தம் முடிவுக்கு வந்ததையடுத்து முதலீடுகள், கைத்தொழில் அபிவிருத்தி, உல்லாச பயணத்துறை என்பவற்றில் உலகின் கவனம் இலங்கையின் பக்கம் திரும்பியுள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்த வரை, இலங்கையில் உள்ள வங்கிகள் மற்றும் வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் போட்டியிட்டுக்கொண்டு தமது கிளைகளைத் திறந்துவருகின்றன. இதுதவிர, வெளிநாடுகள் பலவும் இலங்கையின்மீது தமது கவனத்தைத் திருப்பியுள்ளன.

ஆசிய பிராந்தியத்தைப் பொறுத்த வரை, இந்தியா இலங்கையின் அயல் நாடு. ஆனால், இந்தியாவுடன் ஏட்டிக்குப் போட்டியாக இருக்கும் பாகிஸ்தான், சீனாபோன்ற நாடுகளுடன் இலங்கை நல்ல நட்பு நாடாக இருந்து வருகிறது.

இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு பிரச்சனையோடு இந்தியா அரசியல் ரீதியாக பெருமளவில் சம்பந்தப்பட்டிருந்த அதேசமயம், இராணுவ உதவிகளையும் இலங்கைக்கு வழங்கிவந்தது. சீனா, பாகிஸ்தான்போன்ற நாடுகளும் இலங்

தமிழ் மக்களின் கௌரவமான அரசியல் தீர்வொன்றை தீர்மானிக்கவும் சக்தியாக இந்தியாவே இருக்கிறது

தண்டாயுதன்

கைக்கு மிகப்பெரிய அளவில் இராணுவ ரீதியான உதவிகளைக் கடந்த முப்பது வருடகாலத்தில் வழங்கியிருந்தன.

இலங்கையில் பதவிக்கு வருகின்ற இடதுசாரிப் போக்குக்கொண்ட அரசாங்கங்கள் எப்போதும் சீன சார்பான வையாகவே இருப்பது வழக்கமாகும். இந்நிலையில், கடந்த 16 வருடங்களாக இலங்கையில் ஆட்சியிலிருக்கும் இடதுசாரிப் போக்குடைய ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி தலைமையிலான அரசாங்கம், சீனாவுடன் நட்பு பாராட்டுவதைக் காணமுடியும்.

ஆனால், இன்று சர்வதேச அரசுகில் இந்தியாவும் சீனாவும் ஒன்றுடன் ஒன்று ஆசிய பிராந்தியத்தில் தமது தனித்துவத்தை நிலைநாட்டப் போட்டியிட்டுவருகின்றன. இந்நிலையில்,

இலங்கை அரசுக்கும் சீனாவுக்கும் இடையே நிலவும் நட்பு, இலங்கையில் சீனாவைக் காலூன்றவைத்துவிடுமோ என்ற அச்சத்தை இந்தியாவுக்கு ஏற்படுத்தியிருப்பதாக தெரிகிறது.

தெற்காசிய பிராந்தியத்தில் சீனா தனது நலன்களுக்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கக்கூடாதென இந்தியா எதிர்பார்க்கிறது. ஆனால், இலங்கையின் ஆட்சியாளரைப் பொறுத்தவரை, சீனாவின் நட்புறவு பெரிதும் வேண்டப்படுவதாகவே இருக்கிறது. இலங்கைக்கு உதவி வழங்கும் நாடுகளில் மிக முக்கிய நாடாக சீனா உள்ளது. சீன உதவிமூலம் இலங்கை மிக விரிவான முறையில் பயனடைந்துள்ளது.

இந்நிலையில் இன்று, இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்படும் பாரிய நிர்மாணப் பணிகள் பலவற்றுக்கும் சீனா அரசுதவி வழங்கிவருகிறது. தென்னிலங்கையில் புதிய சர்வதேச விமான நிலையம், துறைமுகம் என்பவற்றை அமைப்பதில் சீனாவின் பங்களிப்பு பாரியது.

எனவே, இலங்கையில் உள்நாட்டு யுத்தம் ஏற்படுவதற்கு முன்னதாகவே சீனா இலங்கைக்கு உதவி வழங்கும் முக்கிய நாடாக இருக்கிறது. ஆனால், தற்போது இந்தியாவும் சீனாவும் ஆசிய பிராந்தியத்தில் பொருளாதார, அரசியல் பலப்பரிட்சையில் குதித்துள்ள நிலையில் சீனாவின் கரம் இலங்கையில் ஓங்குவதை இந்தியா விரும்பாத நிலை காணப்படுகிறது. இதன்காரணமாக, இலங்கையின் உள்விவகாரத்தில் இந்தியா கூடுமானவரை தன்னெருழைக்கவே முயற்சித்துவருகிறது.

இலங்கையில் தனது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட இலங்கையின் உள்நாட்டு

இனப்பிரச்சனை நல்ல ஒரு வாய்ப்பாக இந்தியாவுக்கு அமைந்துள்ளது. இலங்கையின் ஆளுங்கட்சி, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும் வடக்கு-கிழக்கு அரசியல் தலைவர்களையும் இந்தியா தனது பிடிக்குள் வைத்திருக்க விரும்புகிறது.

இலங்கையில் ஆட்சி மாற்றங்கள், மற்றும் அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட முக்கிய விடயங்கள் குறித்து ஆராய இலங்கை அரசியல் முக்கியஸ்தர்கள் இந்தியாவுக்கு அடிக்கடி செல்வதை அவதானிக்கமுடியும். இலங்கை விவகாரம் குறித்து புதுடில்லியும் தமிழகமும் அடிக்கடி தமது கருத்துக் கண்ணோட்டங்களை வெளியிடுவதையும் அவதானிக்கமுடியும்.

இலங்கையில் உள்நாட்டு யுத்தம் முடிவுக்கு வந்து ஓராண்டு பூர்த்தியானதும் பிரமாண்டமான முறையில் நடாத்துவதற்குத் திட்டமிடப்பட்ட முதலாவது நிகழ்வு, இந்திய சர்வதேச திரைப்பட விருதுவழங்கும் விழாவாகும். இந்தியாவின் பிரபல திரைப்பட நட்சத்திரங்கள் கொழும்பு வந்து இவ்விழவைத் தடல்படலாக கொண்டாட ஏற்பாடாகியிருந்தது.

ஆனால், தென்னிந்திய திரைப்பட வட்டாரம் கொடுத்த அழுத்தம் காரணமாக கொழும்புக்குச் செல்ல உத்தேசித்திருந்த வட இந்திய திரையுலக நட்சத்திரங்களான அமிதாப் பச்சன், சாருகாள், ஐஸ்வர்யா ராய் ஆகியோர் இந்த திரைப்பட விழாவை பகிஷ்கரிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு உள்ளாகினர்.

இதன்காரணமாக பல பில்லியன் ரூபா செலவில் ஏற்பாடாகியிருந்த இந்திய திரைப்பட விருது வழங்கும் விழா பிசுபிசுத்துப்போயிருந்தது.

இலங்கை அரசுக்கு இந்திய திரைப்பட விழாவின் தோல்வி, இந்த ஆண்டில் ஏற்பட்ட இரண்டாவது பின்னடைவாக அமைந்திருந்தது. ஏனெனில், கடந்த மே மாதம் உள்நாட்டு யுத்தம் முடிவுக்கு வந்த ஓராண்டு பூர்த்தியை காலிமுகத் திடலிடல் பிரமாண்டமாகக் கொண்டாட இலங்கை அரசு ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தது. ஆனால், அவ்வேளையில் நிலவிய அசாதாரண காலநிலை, காலிமுகத்திடலில் அவ்வெற்றி விழாவை எதிர்பார்த்தவாறு நடத்த முடியாத நிலையை உருவாக்கி விட்டிருந்தது.

இத்தகைய அரசியல் சூழலில் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் இந்திய விஜயம் மிக முக்கியத்துவம் மிக்கதாகவே நோக்கப்படுகிறது. ஏனெனில்,

இலங்கையின் எதிர்கால அரசியல், பொருளாதார நிலபரங்களைப் பொறுத்தவரை இந்தியா ஒரு முக்கிய சக்தியாக விளங்குகிறது. இந்தியாவை மீறி இலங்கையினால் சர்வதேச விவகாரங்களில் சயாதீன முடிவுகளை எடுக்க இயலாத நிலைமையும் பலமடைந்து வருகிறது.

இந்திய விஜயத்துக்கு முன்னோடியாக ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பினரையும் சந்தித்து உரையாடியிருந்தார்.

இலங்கை இனப்பிரச்சனையில் வடக்கு-கிழக்கின் தமிழ் பேசும் மக்கள் இந்தியாவின் தயவில் தங்கியிருக்கும் நிர்ப்பந்தம் தற்போது என்னுடில்லாதவாறு அதிகரித்திருக்கின்றது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளது வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து இலங்கையின் வடக்கு-கிழக்கு பிரதேச புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு நடவடிக்கைகளை மட்டுமல்ல, தமிழ் பேசும் மக்களின் கௌரவமான அரசியல் தீர்வொன்றைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியாகவும் இந்தியாவே இருக்கின்றது.

இலங்கையின் ஆட்சியாளர்களுக்கு அழுத்தங்களைக் கொடுப்பதாக கக்கறி, புலம்பெயர்ந்த விடுதலைப் புலி ஆதரவாளர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் நாடுகடந்த தமிழீழம், மற்றும் அதையொத்த கோஷங்கள் என்பவை நகைப்புக்கிடமாகவே இலங்கையிலும் சர்வதேச ரீதியாகவும் நோக்கப்படுகின்றன. இந்தியாவைவிட இலங்கையின் இனப்பிரச்சனை விடயத்தில் வேறெந்த ஒரு நாட்டுக்கும் வளைந்து கொடுப்பதாக இலங்கையின் மஹிந்த அரசாங்கம் காணப்படவில்லை.

மேற்குலகில் இருந்துவரும் எந்தவோர் அழுத்தத்துக்கோ அச்சுறுத்தலுக்கோ இன்றைய இலங்கை அரசு அடிபணிவதாக இல்லை.

இந்திய மத்திய அரசை இலங்கையின் ஆட்சியாளரும் தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பும் அணுகவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் தோன்றியுள்ள அதேவேளை, தமிழக மாநில அரசின் இலங்கைத் தமிழர் குறித்த அலை, யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு ஒரு நல்ல ஓளடதமாகவும் அமைந்துள்ளது.

இந்நிலையில், இந்திய அரசின் தலையீட்டையும், மறுபுறத்தே தமிழக அரசின் அரவணைப்பையும் கடந்த காலங்களில் போலன்றி, அவதானமாக கையாளுவதிலேயே இலங்கைத் தமிழர்களின் எதிர்காலம் பெரிதும் தங்கியுள்ளது. ■

இலங்கைமீது போர்க் குற்ற விசாரணைகளை மேற்கொள்வது தொடர்பில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொதுச்செயலாளருக்கு ஆலோசனை வழங்க, குழு நியமிக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில், இலங்கை இராணுவத்துக்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடம்பெற்றதாக அஞ்சப்படும் மனித உரிமைமீறல் நடவடிக்கைகள் தொடர்பில் இந்த போர்க் குற்ற விசாரணைகளை மேற்கொள்ள, தொடர்பான ஆலோசனைகளை தமக்கு வழங்குவதற்கு ஐ.நா. பொதுச்செயலாளர் பான்கி மூன், மூவர் கொண்ட இக் குழுவை நியமித்திருக்கிறார். இந்தோனேஷியாவின் முன்னாள் சட்ட மா அதிபர் மாககி டருஸ்மனைத் தலைவராகக் கொண்ட இக் குழுவில் தென்னாபிரிக்காவைச் சேர்ந்த மனித உரிமைகள் நிபுணர் யஸ்மின் சூகா, அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த சர்வதேச யுத்த சட்ட நிபுணர் ஸ்ரீவன் ரத்னெர் ஆகியோர் இடம்பெறுகின்றனர்.

நியமிக்கப்பட்டுள்ள இந்தக் குழு ஓர் ஆலோசனைக் குழுவே தவிர, இது விசாரணைக் குழு அல்ல. சர்வதேச குற்ற நீதிமன்றத்தில் இலங்கை அங்கத்துவத்தைக்கொண்டிருந்தால், ஐ.நா. பாதுகாப்புச்சபையின் தீர்மானத்துடனேயே இலங்கை அந் நீதிமன்றத்தின் விசாரணைக்கு உள்படுத்தப்படலாம்.

விடுதலைப் புலிகளுடனான யுத்தம் கடந்த ஆண்டு மே மாதத்தில் முடிவுக்கு வந்தபோது, யுத்தம் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கையில், கடந்த ஆண்டு ஜனவரியிலிருந்தே போர்க் குற்றம் தொடர்பான விசனம் எழுப்பப்பட்டது. இரு தரப்பினருமே பாரிய மனித உரிமை மீறல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதாகவும் போர்க் குற்றங்கள் இடம்பெறலாம் என்றும், உடனடியாக அங்கிருந்து மக்களை விடுவிக்க உரிய நடவடிக்கைகளை இரு தரப்பினரும் மேற்கொள்ளும்படியும் ஐ.நா. மனித உரிமைகள் ஆணையாளர் நவநீதம் பின்னை பல தடவைகளில் அப்போது அவசர கோரிக்கைகளை விடுத்தார். அவர் மாத்திரமன்றி, ஐரோப்பிய ஒன்றியமும் பிரிட்டன், அமெரிக்காவும் கடுமையான கண்டனங்களையும் வற்புறுத்தலையும் தெரிவித்தன.

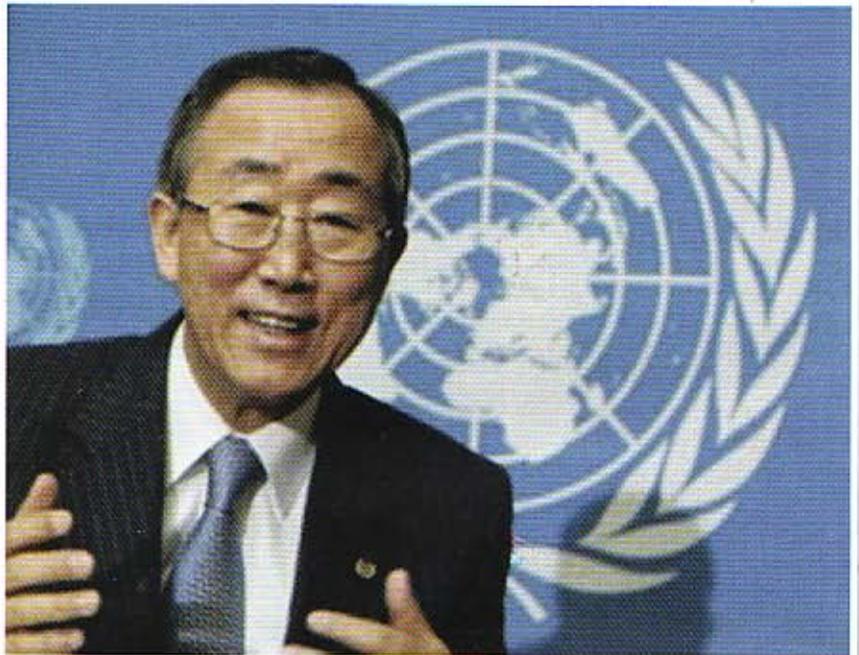
இலங்கை

யுத்த குற்றம்?

ஐ. நா செயலாளருக்கு

ஆலோசனை வழங்க குழு நியமனம்

சாரங்கள்

யஸ்மின் சூகா

மாககி டருஸ்மன்

ஸ்ரீவன் ரத்னெர்

என்னும், இவை எதனையுமே இலங்கை அரசோ, விடுதலைப் புலிகளோ செவிமடுக்கவில்லை. விடுதலைப் புலிகளுடன் சண்டையிடுவதைத் தவிர, பொது மக்களுக்கு எந்தவித பாதிப்பையும் இராணுவம் ஏற்படுத்தவில்லை என்று இலங்கை அரசு தொடர்ந்து கூறிவந்தது.

முள்ளிவாய்க்காலில் பாதுகாப்பு வலயம் என்று அறிவிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலும், மருத்துவ மனைகளிலும் ஷெல் தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதாகவும், மனிதாபிமான உதவிகள் மக்களுக்கு மறுக்கப்படுவதாகவும் அப்போது இலங்கை அரசுமீது பிரதானமாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது. அதே வேளை, அப்பாவிப் பொதுமக்களை மனித கேடயங்களாக வைத்திருப்பதாகவும், அரசு கட்டுப்பாட்டு பகுதிகளுள் செல்ல விரும்புவார்களைத் தடுப்பதாகவும் விடுதலைப் புலிகளமீது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது.

ஆனால், யுத்தம் முடிந்தபின்னர், அந்த இறுதிக்கட்டத்தில் இறந்த பாதுகாப்புகளின் எண்ணிக்கை சுமார் ஏழாயிரம் என்று ஐ.நா. மதிப்பிடுகிறது. வேறுபல மதிப்பீடுகள், அதில் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கையை பொதுவாக 40 ஆயிரத்திலிருந்து 80 ஆயிரம்வரையிலும் தெரிவிக்கின்றன. இதே வேளை, இலங்கை அரசாங்கம் இதுபற்றி எந்தவிதமான தொகையையும் திட்டமாக அறிவிக்கவில்லை. யுத்த காலத்தில் யுத்த கண்காணிப்பாளர்களையோ, அத்தியாவசிய மனிதாபிமான உதவிகள் வழங்குபவர்களையோ, செய்தியாளர்களையோ எவரையுமே அரசாங்கம் இப்பகுதிக்குள் அனுமதிக்கவில்லை. யுத்தம் முடிந்த பின்னரும், அந்தப் பகுதி பூரணமாக துப்புரவு செய்யப்படும்வரை இதே நிலையே இருந்தது.

ஆக, யுத்தம் முடிவுற்ற இரண்டு மாதங்களில் பிரிட்டனின் 'சனல் - 4' தொலைக்காட்சி, சிறைபிடிக்கப்பட்ட விடுதலைப் புலி போராளிகள் நிர்வாண கோலத்தில் இலங்கை இராணுவத்தினரால் சுட்டுக்கொல்லப்படும் அதிர்ச்சியுடனும் காட்சியை ஒளிபரப்பியது. விடுதலைப் புலிகளை ஒழித்து, வெற்றிவாகை குடிய இராணுவ தளபதி ஜெனரல் சரத் பொன்சேகா, யுத்த முடிவின் இறுதி கட்டத்தில், வெள்ளைக் கொடிகளுடன் சரணடைய வந்த விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர்களை சுட்டுக்கொல்லும்படியான நேரடி உத்தரவு பாதுகாப்புச் செயலாளர் கோத்தபாய ராஜபக்ஷவினாலேயே வழங்கப்பட்டதாக 'சன்டே லீடர்' பத்திரிகைக்கு தெரிவித்தார்.

இலங்கையில் விடுதலைப் புலிகள் ஒழிக்கப்பட்டுவிட்ட நிலையில் இவை, இலங்கை அரசாங்கத்தைப் பாரிய போர்க்குற்ற நெருக்குதலுக்கு உள்ளாக்குகின்றன. சனல்-4 மீண்டும் ஒரு கொடூர காட்சியை வெளியிட்டது. இலங்கை அரசு இவற்றையெல்லாம் மறுத்தபோது ஐ.நா. நிபுணர்கள், சனல்-4 வெளியிட்ட ஒளிப்பதிவுகளின் உண்மைத் தன்மையை உறுதிப்படுத்தினர். ஜெனரல் சரத் பொன்சேகாவின் கூற்றை பாதுகாப்பு செயலாளர் கோத்தபாய ராஜபக்ஷ வெகுண்டு மறுத்தாலும், எங்குவேண்டுமானாலும் சாட்சியமளிக்க தாம் தயாராகவிரும்பதாக சரத் பொன்சேகா தெரிவிக்கிறார்.

இந்நிலையில், ஐ.நா. பொதுச் செயலாளரின் ஆலோசனைக்குழு நியமனத்தை இலங்கை அரசு வன்மையாக எதிர்க்கிறது. இத்தகைய ஒரு விசாரணைக்கான தேவை இல்லை எனவும், இலங்கை அரசு தற்போது அமைத்துள்ள மீள் ஒருமைப்பாட்டு ஆணைக்குழு இந்த விடயத்தை நிறைவுசெய்யும் என்றும் தெரிவித்துள்ளதோடு, ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினர்கள் எவரும் இலங்கைக்குள் அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறது.

இந்த விவகாரத்தில், இலங்கைக்கு ஆதரவளிக்கும் ரஷ்யா இலங்கைக்கு அநுசரணையாக இருக்கிறது. இறைமையுள்ள

அங்கத்துவ நாடான இலங்கை தொடர்பில் இத்தகைய நடவடிக்கை ஒன்றை மேற்கொள்வதற்கு முன்னதாக, ஐ.நா. பொதுச்செயலாளர் ஐ.நா. பாதுகாப்புச் சபையிலோ அல்லது பொதுச் சபையிலோ அநுமதி பெற்றிருக்கவேண்டும் என்று ரஷ்யா தெரிவித்திருக்கிறது.

பாதுகாப்புச் சபையில் 'வீட்டோ' அதிகாரமுள்ள ரஷ்யா இதனைத் தெரிவித்திருக்கையில், அமெரிக்கா இந்த ஆலோசனைக்குழு நியமனத்தை வரவேற்றிருக்கிறது. இலங்கை அங்கம் வகிக்கும் அணிசேரா நாடுகள் அமைப்பும் இலங்கைக்கு ஆதரவாக இதனைக் கண்டித்துள்ளது. ஆனால், யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் இலங்கைக்கு மேற்கொண்ட விஜயத்தின் போது ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ அளித்த சம்மதத்தின் அடிப்படையிலேயே இந்த ஆலோசனைக் குழுவை அமைத்ததாக, குழு நியமனத்தை நியாயப்படுத்தி பான் கி மூன் மீளவும் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்.

எழுப்பப்படும் மனித உரிமை மீறல்களும் போர்க்குற்றங்களும் தொடர்பில் இலங்கை அரசு மேற்கொள்வதாக கூறும் விசாரணைகளில் மனித உரிமை அமைப்புக்களும் நாடுகள் பலவும் நம்பிக்கைகொள்ளவில்லை. இலங்கை அரசின் முன்மைய வாக்குறுதிகளையும் விசாரணைகள் நடைபெற்ற விதங்களையும், விசாரணை முடிவுகளையும் இவை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. பயங்கரவாதத்தை ஒழிப்பதில் இலங்கையின் நடவடிக்கைகள் ஏனைய சில நாடுகளுக்கு முன்மாதிரியாகும் என்பதிலும் மனித உரிமை அமைப்புகள் எச்சரிக்கையாக இருக்கின்றன. அத்துடன், போர்க்குற்றங்களுக்கு மத்தியிலும் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பை ஒழித்தபின்னர், இலங்கையில் இனப்பிரச்சனைக்கு நியாயமான ஓர் அரசியல் தீர்வைக் காண்பதில் இலங்கை அரசு காண்பிக்கும் அலட்சியமும் பல அமைப்புகளையும் நாடுகளையும் விசனத்துக்குள்ளாக்கியுள்ளது. இதுவும் இலங்கைமீது போர்க்குற்ற விசாரணைக்கான அழுத்தத்துக்கு ஏதுவாகிறது. யுத்தத்தின் பின்னர் பெற்ற பல ஆதாரங்களை இவை விசாரணைக்கு முன்வைக்கின்றன.

வெள்ளைக் கொடிகளுடன் சரணடைந்த விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர்கள் சுடப்படுவதற்கு முன்னதாக, அவர்கள் சாதாரண யுத்த கைதிகளபோல் நடத்தப்படுவார்கள் என்ற உத்தரவாதத்தை ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ, பாதுகாப்பு செயலாளர் கோத்தபாய ராஜபக்ஷ, இலங்கையின் ஐ.நா. நிரந்தர பிரதிநிதி கோகண பாலித ஆகியோர் அளித்திருந்ததாக பான் கி மூனின் பிரதம உத்தியோகத்தர் விஜய நம்பியார் தெரிவிப்பதும் இதில் முக்கியமாகிறது. அத்துடன், நோர்வே அமைச்சர் எரிக் சொல்ஹெமும் இதுதொடர்பான முக்கிய தகவல்களைத் தெரிவிக்கிறார். இதேவேளை, யுத்தமுனையில் அப்போது நின்ற இராணுவ உத்தியோகத்தர்கள் இருவரின் நேரடி ஒப்புதலை சனல்-4 பதிவுசெய்துள்ளது.

ஆனால், விடுதலைப் புலிகள் தரப்பில் இந்த கடைசி கட்ட நடவடிக்கையுடன் சம்பந்தப்பட்டு உயிருடன் இருக்கும் ஒரேயொரு புலிகள் தலைவர் குமரன் பத்மநாதன் (கே.பி.). வெளி சாட்சியங்கள் இன்றி நடந்துமுடிந்த இந்த யுத்தத்தில், இலங்கை மீதான போர்க்குற்ற விசாரணையில் அரசை நியாயப்படுத்தவல்ல, விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான பிரதான சாட்சி ஜெனரல் சரத் பொன்சேகா. அதேபோல, விடுதலைப் புலிகளை நியாயப்படுத்தவல்ல, அரசாங்கத்துக்கு எதிரான பிரதம சாட்சி கே.பி. ஆனால், அரசாங்கத்தை குற்றவாளியாகவும் நிரபராதியாகவும் ஆக்கவல்ல வல்லமையில் இச்சாட்சியங்கள் இரண்டும் இப்போது முற்றிலும் இடம் மாறியிருக்கின்றன. இலங்கையில் இந்த யுத்தம் ஏற்படுத்திய பேரழிவும் துயரமும் ஒருபுறமிருக்க, இந்த யுத்தம் ஏற்படுத்தியுள்ள மிகப்பெரும் விந்தை இது.

முள்ளிவாய்க்கால் இராணுவ வெற்றி

ஓர் ஆண்டு

ஊழிக் கொடூரம்

ஒரு சாட்சியத்தின் பதிவுகள்

சத்யன்

“மன்னாதி மன்னரெங்கே; மாமணித்
துரோணரெங்கே
என்னுடன் தம்பியெங்கே; இலக்கண
குமாரனெங்கே
கர்ணனும் தேருமெங்கே; கரைகொணாச்
சேனை யெங்கே...”

“துன்பத்தை மறந்தாலும் துன்பம் புகட்டிய பாடத்தை மறந்திடக்கூடாது என்பான் புத்திசாலி.” - இரண்டாயிரத்து 300 ஆண்டு களுக்கு முன்னர், சாணக்கியன் கூறிவைத்த வார்த்தை இது.

முள்ளிவாய்க்கால் பெரும்துயரை மறந்திடவோ அன்றி, வரலாற்றின் பக்கங்களிலிருந்து மறைத்திடவோ முடியாது. ஆனால், அதைவிட முக்கியமானது, எமது தோள்கள் முள்ளிவாய்க்கால் பெரும்துயரை சுமக்கும் அதேவேளை, அது புகட்டிய பாடங்களை எமது கிரகுகள் சுமக்கத் தவறக்கூடாது.

யூலியஸ் சீசரை நயவஞ்சகமாகக் கொலைசெய்த புரூட்டஸ், அதனை மறைக்க அவனது மரணச் சடங்கில் இட்டுக் கட்டி ஒரு சோடனைக் கதையைக் கூறியபோது, சீசரின் நண்பன் மார்க் அன்ரனியின் வாயால் ஷேக்ஸ்பியர் மொழிந்த அமரத்துவம் மிக்க வாக்கியம் இது: “அதோ, அந்தச் சவப் பெட்டிக்குள் சீசருடன் எனது இதயமும் கிடக்கிறது. எனது இதயம் என்விடம் திரும்பி வரும்வரை நான் அகலாது கட்டாயம் காத்திருந்துதானே ஆகவேண்டும்.”

முள்ளிவாய்க்காலில் ராஜபக்ஷ சகோதரர்களால் படு கொலைசெய்யப்பட்ட என்பதாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மக்களது புதைகுழிகளின்மீதும், புதைப்பாரின்றி சிதறுண்டு கிடந்த சவப் படிமங்களின்மீதும் இதயம் படிந்துகிடக்கிறது. தன்மானமுள்ள தமிழர்களது இதயங்களும் இன, மத, மொழி எல்லைகளுக்கு அப்பாலான உலகளாவிய நீதி மான்களது இதயங்களும் முள்ளிவாய்க்காலில் உறைந்துகிடக்கும். முள்ளிவாய்க்காலில் மாண்டு கிடப்போர் நீதியின் பெயரால் உயிர்பெற்று எழும்வரை, எமது இதயங்கள் முள்ளி வாய்க்காலைவிட்டு எவ்வாறு அகலமுடியும்?

“இது, தமிழ் மக்களை விடுவிப்பதற்கான யுத்தம். மக்கள் யாருமே இங்கு கொல்லப்படவில்லை” என்று ராஜபக்ஷ சகோதரர்கள் மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ச்சியாக கூறியவண்ணம் படுகொலையைச் செய்துகொண்டிருந்தனர்.

“புருட்டஸ் நேர்மையானவர்; அவர் பேசியவற்றை பிழை யென்று நிரூபிக்க நான் வரவில்லை. ஆனால், எனக்குத் தெரிந்த உண்மைகளை நான் கட்டாயம் கூறித்தானே ஆக வேண்டும்” என்று மார்க் அன்ரனியின் வாயால் ஷேக்ஸ்பியர் மேலும் மொழிந்தார்.

21ஆம் நூற்றாண்டில், நவீன உலக நாகரீகம் வெட்கித் தலைகுனிவதற்கு வகையில் ராஜபக்ஷ சகோதரர்கள் 80 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தமிழ் மக்களை முள்ளிவாய்க்காலில் படுகொலைசெய்த அவ் வரலாற்றுத் துயரை, நான் கண்டதன்படி சொல்லித்தானே ஆகவேண்டும்?

2008 நவம்பர் 26ஆம் தேதி நடைபெற்ற மும்பாய் படுகொலையில் சம்பந்தப்பட்ட முகமட் காசப்புக்கு மரணதண்டனை விதித்து தீர்ப்பளித்த நீதிபதி, காசப்பை ‘கொலை யந்திரம்’ என்றும் ‘பிசாசு’ என்றும் வருணித்தார். இவ்வாறு, பத்து பாகிஸ்தானிய ‘கொலை யந்திரங்கள்’ மும்பாயில் 166 பேரைப் படுகொலைசெய்தவேளை, முள்ளிவாய்க்காலில் ராஜபக்ஷ சகோதரர்கள் இயக்கிய ‘கொலை யந்திரங்கள்’ பல்லாயிரக்கணக்கில் அப்பாவித் தமிழ் மக்களை கொன்று குவித்துக் கொண்டிருந்தன.

மும்பையில் இறங்கிய ‘கொலை யந்திரங்கள்’ துப்பாக்கிகளும் கைக்குண்டுகளும்கொண்டு ஒரு கர்ப்பிணித் தாய் உள் பட, 166 பேரைக் கொன்று குவித்துக்கொண்டிருந்தவேளை, ராஜபக்ஷ சகோதரர்களின் ‘கொலை யந்திரங்கள்’ விமானக் குண்டுகள், கொத்து பீரங்கி குண்டுகள், எறிகணைக் குண்டுகள், கைக்குண்டுகள், எரி குண்டுகள், கண்ணிவெடிகள், துப்பாக்கிக்குண்டுகள் என, அனைத்துவகை அபாயகரமான ஆயுதங்களையும் கொண்டு, நூற்றுக்கணக்கான கர்ப்பிணித் தாய்மார் உள்பட, 80 ஆயித்துக்கும் மேற்பட்ட அப்பாவித் தமிழ் மக்களை வேட்டையாடின.

படுத்திருந்தோரும் கொல்லப்பட்டனர்; நடந்துகொண்டிருந்தோரும் கொல்லப்பட்டனர்; உட்கார்ந்திருந்தோரும் கொல்லப்பட்டனர்; ஓடிக்கொண்டிருந்தோரும் கொல்லப்பட்டனர்; பதுங்கியிருந்தோரும் கொல்லப்பட்டனர்; மறைந்திருந்தோரும் கொல்லப்பட்டனர்; நோயாளிகளும் கொல்லப்பட்டனர்; காயப்பட்டோரும் கொல்லப்பட்டனர்; குழந்தைகளும் கொல்லப்பட்டனர்; மாணவர்களும் கொல்லப்பட்டனர்; பெண்களும் கொல்லப்பட்டனர்; கர்ப்பிணித் தாய்மாரும் கொல்லப்பட்டனர்; வயோதிபர்களும் கொல்லப்பட்டனர்; இளைஞர்களும் கொல்லப்பட்டனர்; யுவதிகளும் கொல்லப்பட்டனர். ராஜபக்ஷ சகோதரர்களின் கொலை யந்திரங்கள் இங்கு பூ, பிஞ்சு, காய், கனி என எதுவித பேதமுமின்றி, அப்பாவித் தமிழ் மக்களைக் கொன்று குவித்தன.

முள்ளிவாய்க்கால் பெருந்துயரில் 80 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட சடலங்கள் வீழ்ந்த கதைமட்டுமல்ல துயரம். ஒரு முழுநீள பண்பாட்டு அழிப்பு அங்கு நிகழ்ந்ததை நாம் காணமுடியும். வீடு கட்ட இடமில்லை. இருக்க வீடு இல்லை. படுக்க பாயில்லை. உண்ண உணவு இல்லை. சமைக்க அடுப்பு இல்லை. எரிக்க விறகு இல்லை. மலங்கழிக்க கழிப்பறையில்லை. சலங்கழிக்க மறைவிடமில்லை.

முள்ளிவாய்க்காலில் வெட்டவெளியில் பட்டப்பகலில் ஆண்களும் பெண்களுமாய் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்தவண்ணம் மானத்தைவிட்டு மலங்கழிக்கவேண்டிய அவலம். பகல் பொழுதில் மலங்கழிக்க மனமில்லாப் பெண்கள், இரவு வரும்வரை காத்திருந்த உபாதைகளை எப்படிச் சொல்வது? உடன்பிறப்புக்களை இழந்து, உற்றாரை இழந்து ஏதிலிகளாய், பரதேசிகளாய் மாறிய எம் உறவுகளின் நிலையை எப்படிப் படம்பிடித்துக்காட்டமுடியும்? எத்தகைய நவீன கரு

விகளாலும், கமெராக்களாலும், சந்திரமண்டல சற்றலைட்டுகளாலும் மக்கள் பட்ட பாடுகளையும் துயரங்களையும் சித்திரித்திட்டுமுடியாது.

உலக வரலாறு கண்ட யுத்தங்களுள் முள்ளிவாய்க்கால் கண்ட யுத்தமானது, வரலாறு முன்னொருபோதும் கண்டிராத ஒரு தனிரக யுத்தமாகும். இது, மக்களை ஒரு சிறிய இடம் நோக்கி ஒருபுறமாக ஒதுக்கி, அவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்டவர்களை தரை, கடல் மார்க்கமாக நாற்புறத்தாலும் சூழ்ந்து இராணுவ வேலிகளை அமைத்தும் அதேவேளை, வான் மார்க்கமாக மேல்புறத்தால் சூழ்ந்தும், காற்று வெளிகளை எறிகணைகளால் நிரப்பியும் மக்கள் திரளமீது அரசால் நாடாத்தப்பட்ட அசுர யுத்தமாகும்.

அரசு வகுத்துக்கொண்ட தெளிவான நீண்டகால யுத்தத்திரோபாயத்தின் அடிப்படையில் மன்னாரிலிருந்து முள்ளிவாய்க்கால்வரை அனைத்துவகை ஆயுத பிரயோகங்களின் மூலமும் மக்களை அவர்களது குடியிருப்புகளிலிருந்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இராணுவம் தொடர்ச்சியாக துரத்திக்கொண்டிருந்தது.

இவ்வாறு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கேடு விளைவிக்கவல்ல பயங்கர ஆயுதங்கள்மூலம் மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டும் துரத்தியடிக்கப்பட்டுக்கொண்டுமிருந்த போது, மக்கள் மாற்று வழியற்றோராய் கதியற்றிருந்தனர் என்பது ஒருபுறமிருக்க, நாகரீக உலகு கண்முடிக்கொண்டிருந்த தமை மறுபுறம் நிகழ்ந்தது. சேர்பியாவில் சேர்பியர் புரிந்த படுகொலைகளை சேர்பியாவின் இறைமை என்று கூறி இந்த உலகம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. இறைமைக் கோட்பாட்டால் இவ்வலகம் தன் கண்களைக் கட்டிக்கொள்ளாமல், ‘நேட்டோ’ தனது இராணுவ நடவடிக்கையின்மூலம் பொஸ்னிய, கொசோவோ மக்களை விடுதலைசெய்தது.

அதுமட்டுமன்றி, இனப்படுகொலைக்குப் பொறுப்பான மிலோசவிச் போன்ற படுகொலையாளர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டும் சிறையிலிடப்பட்டும் விசாரணைக்கு உள்படுத்தப்பட்டனர். ஆனால், ஈழத் தமிழர் மீதான படுகொலை விவகாரத்தில்தான் சிங்கள அரசின் இறைமைப்பற்றிப் பேசப்பட்டது. இறைமை என்பது, அளவால் சிறிய இனத்தை அளவால் பெரிய இனம் அழித்தொழிப்பதற்கான ஒரு ‘லைசென்ஸா’க இருக்கமுடியாது.

மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மந்தைகள்போல் துரத்திக்கொண்டுவரப்பட்ட மக்கள், இறுதியாக உண்ண உணவின்றி, நடக்க வலுவின்றி, உறவுகளையிழந்து, உடைமைகள் அனைத்தையும் இழந்து, உடல் அங்குகளை இழந்து, கால் நடைகள், செல்லப்பிராணிகள், வண்டி வாகனங்கள், சொத்து சுகங்கள் என அனைத்தையும் இழந்து, கைவிடப்பட்டோராய், ஏமாற்றப்பட்டோராய், அங்கிங்காய் நகர்ந்து, எங்கெல்லாம் ஒதுங்குகிறார்களோ அங்கெல்லாம் துரத்தித் துரத்திக் கொல்லப்பட்டனர்.

மக்களை நாற்புறத்தாலும் மேற்புறத்தாலும் சூழ்ந்து கொண்ட இராணுவம், தன் வேலைகளைச் சுருக்கி மக்களை நெருக்கிக்கொண்டிருந்தது. ‘அகலக் கால்வைக்கும் இராணுவத்துக்கு வன்னி புதைகுழி’ என விடுதலைப் புலிகள் கணக்குப்போட்டுக்கொண்டிருந்த அதேவேளை, இராணுவம் நாற்புறமும் தன் இராணுவ வேலிகளையும் சுருக்கி, மக்கள் மீது தனது தாக்குதலை செறிவாக்கியது. மக்களும் அடர்த்தியாக அடர்த்தியாக, தாக்குதலும் செறிவாகச் செறிவாக, இழப்புகள் பன்மடங்கு அதிகரித்தவண்ணம் இருந்தன.

கதியற்ற மக்கள், பாதுகாப்பு வலயம் என அரசு எவற்றையெல்லாம் அறிவித்ததோ அவற்றை நோக்கி ஓடிக்கொண்டேயிருந்தனர். ஆனால், அரசு தனது வசதிகேற்ற கொலைக்

பெண் போராளிகளை இரானுவத்தினர் உயிருடன் பிடிக்கும் திட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. அவ்வாறு பிடிக்கப்படுவோரை இரானுவத்தினரின் பாலியல் தேவைக்காக பயன்படுத்தும் பாலியல் போக முகாம்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. கிவையற்றிய சோகங்களும் துயரக் கதைகளும் ஏராளம்

களத்தை நோக்கி மக்களைச் சுருக்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்தும் தெரியாமலும், அரசு அறிவிக்கும் இடங்களை நோக்கியே ஓடவேண்டிய அவலம் இருந்தது. வெளியுலகுக்கு அதனை 'பாதுகாப்பு வலயம்' என்று கூறிக் கொண்டு, ஹிட்லரின் கொலை முகாம்களாக பாதுகாப்பு வலயத்தை ராஜபக்ஷ சகோதரர்கள் வடிவமைத்தனர்.

இப்போது, மரணத்தை நோக்கியே மக்களின் பயணம் என்ற நிலை உருவாகிவிட்டது. ஹிட்லரின் கொலைமு காமை நோக்கி யூத மக்களை மரணம்தான் கதியென்ற உணர்வு (Death Instinct) வழிநடத்தியதுபோல, முள்ளி வாய்க்காலில் தமிழ் மக்களையும் 'மரணம்தான் கதி'யென்ற மரண நினைவுணர்வே வழிநடத்தியது. இங்கு மக்கள் பட்ட அவலங்களையும் உபாதைகளையும் வர்ணிக்கமுடியாது.

ஒரு சம்பவம்: எறிகணை வீழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே கணவன் எறிகணைக்கு இரையாகிவிட்டார். சிறுவ னான தன் மகனுடனும் தாயுடனும் நின்று பெண், எறிகணை கள் வீழ்ந்து வெடித்துக்கொண்டிருந்தவேளை தன் தாயைக் கைவிட்டுவிட்டு, மகனுடன் பாதுகாப்பான இன்னொரு இடத்தை அடைந்ததும் மகனைப் பாதுகாப்பான இடத்தில் நிறுத்திவிட்டு, தான் கைவிட்டுவந்த தாயை அழைத்துவர துடிக்கிறாள். தெரிந்த ஒருவரின் உதவியுடன் தன் தாய் கைவி டப்பட்ட இடத்துக்கு ஓடி வருகிறாள். அங்கு தாய் எறிக ணைக்கு இலக்காகி சிதறிக்கிடக்கிறாள்.

மகனைப் பாதுகாக்கப் புறப்பட்டபோது கைவிடப் பட்ட தாயைப்பற்றிய ஏக்கம்போல, ஒவ்வொருவரைச் சூழ்ந் தும் இப்படி பல கதைகள்.

பெண் போராளிகளை இரானுவத்தினர் உயிருடன் பிடிக்கும் திட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டுக்கொண்டிருந் தது. அவ்வாறு பிடிக்கப்படுவோரை இரானுவத்தினரின் பாலியல் தேவைக்காக பயன்படுத்தும் பாலியல் போக முகாம்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. கிவையற்றிய சோகங்க ளும் துயரக் கதைகளும் ஏராளம். இதுபற்றி பின்னாளில் ஒரு தெளிவான படத்தை உலகுக்குக் காட்டவேண்டிய பொறுப் பும், சிங்கள நாசகிகத்தின் காட்டுமிராண்டித்தனத்தை உல குக்கு அம்பலப்படுத்தவேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் எமக்கு உண்டு.

இந்தகைய மரணத் துயரங்களுடன் மக்கள் இறந்தவரை விட்டு, இருப்பவரைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற நினைப்பு டன் மரணம் துரத்தத் துரத்த ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். நிலமும் குறுகக் குறுக, தாக்குதலும் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, இழப்புகளும் மேலோங்க மேலோங்க, எதாவது ஒரு நாடு தங்களைப் பாதுகாக்க வரும் என்ற நம்பிக்கையும் குறைந்து கொண்டே போயிற்று. கடவுளர்களின் பெயர்களைத் தவிர வேறு எதுவும் அவர்களிடம் எஞ்சவில்லை. 'கடவுளே, முருகா, பிள்ளையாரே, அம்மாளாச்சி, ஆண்டவரே, யேசுவே, மாதாவே' என, நத்தம் வாயில் வந்த குலதெய்வங்க ளது பெயர்களை உச்சரித்தவண்ணம் நகர்ந்துகொண்டிருந் தனர்.

2009 மே 16ஆம் தேதி. நாற்புறமும் இரானுவம். எங்கு பார்த்தாலும் புகைமண்டலம். எறிகணைகள் வீழ்கின்றன. துப்பாக்கி ரவைகள் சிச்சிடும் ஒலியுடன் ஒருபக்கமிருந்து இன்னொரு பக்கமாக, நாற்புறமும் பாய்கின்றன. மக்கள் தவ னைகள்போலத் தத்துவதும், பாம்புகள்போல நெளிந்து அரைவதும், உடும்புகள்போல ஊர்வதுமென பிணங்களைத் தாண்டி அங்குமிங்குமாக நகர்கின்றனர். இப்போது, ஊழிக் கால தியென இரானுவம் கண்ணுக்கெட்டிய துரத்திலிருந்து கைக்கெட்டிய துரத்துக்கு நகர்ந்துகொண்டிருந்தது.

மாலை சுமார் மூன்று மணி. விடுதலைப் புலிகள் தலைவர்

“புருட்டஸ் நேர்மையானவர்; அவர் பேசியவற்றை பிழையென்று நிரூபிக்க நான் வரவில்லை. ஆனால், எனக்குத் தெரிந்த உண்மைகளை நான் கட்டாயம் கூறித்தானே ஆக வேண்டும்” என்று மார்க் அன்ரனியின் வாயால் ஷேக்ஸ்பியர் மேலும் மொழிந்தார்.

21ஆம் நூற்றாண்டில், நவீன உலக நாகரீகம் வெட்கித் தலைகூனியத்தக்க வகையில் ராஜபக்ஷ சகோதரர்கள் 80 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தமிழ் மக்களை முள்ளிவாய்க்காலில் படுகொலைசெய்த அவ் வரலாற்றுத் துயரை, நான் கண்டதன்படி சொல்லித்தானே ஆகவேண்டும்?

2008 நவம்பர் 26ஆம் தேதி நடைபெற்ற மும்பாய் படுகொலையில் சம்பந்தப்பட்ட முகமட் காசப்புக்கு மரணதண்டனை விதித்து தீர்ப்பளித்த நீதிபதி, காசப்பை ‘கொலை யந்திரம்’ என்றும் ‘பிசாசு’ என்றும் வருணித்தார். இவ்வாறு, பத்து பாகிஸ்தானிய ‘கொலை யந்திரங்கள்’ மும்பாயில் 166 பேரைப் படுகொலைசெய்தவேளை, முள்ளிவாய்க்காலில் ராஜபக்ஷ சகோதரர்கள் இயக்கிய ‘கொலை யந்திரங்கள்’ பல்லாயிரக்கணக்கில் அப்பாவித் தமிழ் மக்களை கொன்று குவித்துக் கொண்டிருந்தன.

மும்பையில் இறங்கிய ‘கொலை யந்திரங்கள்’ துப்பாக்கிகளும் கைக்குண்டுகளும்கொண்டு ஒரு கர்ப்பிணித் தாய் உள் பட, 166 பேரை கொன்று குவித்துக்கொண்டிருந்தவேளை, ராஜபக்ஷ சகோதரர்களின் ‘கொலை யந்திரங்கள்’ விமானக் குண்டுகள், கொத்து பீரங்கி குண்டுகள், எறிகணைக் குண்டுகள், கைக்குண்டுகள், எரி குண்டுகள், கண்ணிவெடிகள், துப்பாக்கிக்குண்டுகள் என, அனைத்துவகை அபாயகரமான ஆயுதங்களையும் கொண்டு, நூற்றுக்கணக்கான கர்ப்பிணித் தாய்மார் உள்பட, 80 ஆயித்துக்கும் மேற்பட்ட அப்பாவித் தமிழ் மக்களை வேட்டையாடின.

படுத்திருந்தோரும் கொல்லப்பட்டனர்; நடந்துகொண்டிருந்தோரும் கொல்லப்பட்டனர்; உட்கார்ந்திருந்தோரும் கொல்லப்பட்டனர்; ஓடிக்கொண்டிருந்தோரும் கொல்லப்பட்டனர்; பதுங்கியிருந்தோரும் கொல்லப்பட்டனர்; மறைந்திருந்தோரும் கொல்லப்பட்டனர்; நோயாளிகளும் கொல்லப்பட்டனர்; காயப்பட்டோரும் கொல்லப்பட்டனர்; குழந்தைகளும் கொல்லப்பட்டனர்; மாணவர்களும் கொல்லப்பட்டனர்; பெண்களும் கொல்லப்பட்டனர்; கர்ப்பிணித் தாய்மாரும் கொல்லப்பட்டனர்; வயோதிபர்களும் கொல்லப்பட்டனர்; இளைஞர்களும் கொல்லப்பட்டனர்; யுவதிகளும் கொல்லப்பட்டனர். ராஜபக்ஷ சகோதரர்களின் கொலை யந்திரங்கள் இங்கு பூ, பிஞ்சு, காய், கனி என எதுவித பேதமுமின்றி, அப்பாவித் தமிழ் மக்களைக் கொன்று குவித்தன.

முள்ளிவாய்க்கால் பெருந்துயரில் 80 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட சடலங்கள் வீழ்ந்த கதைமட்டுமல்ல துயரம். ஒரு முழுநீள பண்பாட்டு அழிப்பு அங்கு நிகழ்ந்ததை நாம் காணமுடியும். வீடு கட்ட இடமில்லை. இருக்க வீடு இல்லை. படுக்க பாயில்லை. உண்ண உணவு இல்லை. சமைக்க அடுப்பு இல்லை. எரிக்க விறகு இல்லை. மலங்கழிக்க கழிப்பறையில்லை. சலங்கழிக்க மறைவிடமில்லை.

முள்ளிவாய்க்காலில் வெட்டவெளியில் பட்டப்பகலில் ஆண்களும் பெண்களும் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்தவண்ணம் மானத்தைவிட்டு மலம்கழிக்கவேண்டிய அவலம். பகல் பொழுதில் மலங்கழிக்க மனமில்லாப் பெண்கள், இரவு வரும்வரை காத்திருந்த உபாதைகளை எப்படிச் சொல்வது? உடன்பிறப்புகளை இழந்து, உற்றாரை இழந்து ஏதிலிகளாய், பரதேசிகளாய் மாறிய எம் உறவுகளின் நிலையை எப்படிப் படம்பிடித்துக்காட்டமுடியும்? எத்தகைய நவீன கரு

விகளாலும், கமெராக்களாலும், சந்திரமண்டல சற்றலைட்டுகளாலும் மக்கள் பட்ட பாடுகளையும் துயரங்களையும் சித்தரித்திட்டுமுடியாது.

உலக வரலாறு கண்ட யுத்தங்களுள் முள்ளிவாய்க்கால் கண்ட யுத்தமானது, வரலாறு முன்னொருபோதும் கண்டிராத ஒரு தனிரக யுத்தமாகும். இது, மக்களை ஒரு சிறிய இடம் நோக்கி ஒருபுறமாக ஒதுக்கி, அவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்டவர்களை தரை, கடல் மார்க்கமாக நாற்புறத்தாலும் சூழ்ந்து இராணுவ வேலிகளை அமைத்தும் அதேவேளை, வான் மார்க்கமாக மேல்புறத்தால் சூழ்ந்தும், காற்று வெளிகளை எறிகணைகளால் நிரப்பியும் மக்கள் திரள்மீது அரசால் நடாத்தப்பட்ட அசுர யுத்தமாகும்.

அரசு வகுத்துக்கொண்ட தெளிவான நீண்டகால யுத்தத்திரோபாயத்தின் அடிப்படையில் மன்னாரிலிருந்து முள்ளிவாய்க்கால்வரை அனைத்துவகை ஆயுத பிரயோகங்களின் மூலமும் மக்களை அவர்களது குடியிருப்புகளிலிருந்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இராணுவம் தொடர்ச்சியாக துரத்திக்கொண்டிருந்தது.

இவ்வாறு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கேடு விளைவிக்கவல்ல பயங்கர ஆயுதங்கள்மூலம் மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டும் துரத்தியடிக்கப்பட்டுக்கொண்டுமிருந்த போது, மக்கள் மாற்று வழியற்றோராய் கதியற்றிருந்தனர் என்பது ஒருபுறமிருக்க, நாகரீக உலக கண்முடிக்கொண்டிருந்த மை மறுபுறம் நிகழ்ந்தது. சேர்பியாவில் சேர்பியர் புரிந்த படுகொலைகளை சேர்பியாவின் இறைமை என்று கூறி இந்த உலகம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. இறைமைக் கோட்பாட்டால் இவ்வுலகம் தன் கண்களைக் கட்டிக்கொள்ளாமல், ‘நேட்டோ’ தனது இராணுவ நடவடிக்கையின்மூலம் பொஸ்னிய, கொசோவோ மக்களை விடுதலைசெய்தது.

அதுமட்டுமன்றி, இனப்படுகொலைக்குப் பொறுப்பான மிலோசவிச் போன்ற படுகொலையாளர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டும் சிறையிலிடப்பட்டும் விசாரணைக்கு உள்படுத்தப்பட்டனர். ஆனால், ஈழத் தமிழர் மீதான படுகொலை விவகாரத்தில்தான் சிங்கள அரசின் இறைமைபற்றிப் பேசப்பட்டது. இறைமை என்பது, அளவால் சிறிய இனத்தை அளவால் பெரிய இனம் அழித்தொழிப்பதற்கான ஒரு ‘லைசென்ஸா’க இருக்கமுடியாது.

மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மந்தைகள்போல் துரத்திக்கொண்டு வரப்பட்ட மக்கள், இறுதியாக உண்ண உணவின்றி, நடக்க வலுவின்றி, உறவுகளையிழந்து, உடைமைகள் அனைத்தையும் இழந்து, உடல் அங்கங்களை இழந்து, கால்நடைகள், செல்லப்பிராணிகள், வண்டி வாகனங்கள், சொத்து சுகங்கள் என அனைத்தையும் இழந்து, கைவிடப்பட்டோராய், ஏமாற்றப்பட்டோராய், அங்கிங்காய் நகர்ந்து, எங்கெல்லாம் ஒதுங்குகிறார்களோ அங்கெல்லாம் துரத்தித் துரத்திக் கொல்லப்பட்டனர்.

மக்களை நாற்புறத்தாலும் மேற்புறத்தாலும் சூழ்ந்து கொண்ட இராணுவம், தன் வேலைகளைச் சுருக்கி மக்களை நெருக்கிக்கொண்டிருந்தது. ‘அகலக் கால்வைக்கும் இராணுவத்துக்கு வன்னி புதைகுழி’ என விடுதலைப் புலிகள் கணக்குப்போட்டுக்கொண்டிருந்த அதேவேளை, இராணுவம் நாற்புறமும் தன் இராணுவ வேலிகளையும் சுருக்கி, மக்கள் மீது தனது தாக்குதலை செறிவாக்கியது. மக்களும் அடர்த்தியாக அடர்த்தியாக, தாக்குதலும் செறிவாகச் செறிவாக, இழப்புகள் பன்மடங்கு அதிகரித்தவண்ணம் இருந்தன.

கதியற்ற மக்கள், பாதுகாப்பு வலயம் என அரசு எவற்றையெல்லாம் அறிவித்ததோ அவற்றை நோக்கி ஓடிக்கொண்டேயிருந்தனர். ஆனால், அரசு தனது வசதிக்கேற்ற கொலைக்

பெண் போராளிகளை இரானுவத்தினர் உயிருடன் பிடிக்கும் திட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. அவ்வாறு பிடிக்கப்படுவோரை இரானுவத்தினரின் பாலியல் தேவைக்காக பயன்படுத்தும் பாலியல் போக முகாம்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவைபற்றிய சோகங்களும் துயரக் கதைகளும் ஏராளம்

கனத்தை நோக்கி மக்களைச் சுருக்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்தும் தெரியாமலும், அரசு அறிவிக்கும் இடங்களையே நோக்கியே ஓடவேண்டிய அவலம் இருந்தது. வெளியூலுக்கு அதனை 'பாதுகாப்பு வலயம்' என்று கூறிக்கொண்டு, ஹிட்லரின் கொலை முகாம்களாக பாதுகாப்பு வலயத்தை ராஜபக்ஷ சகோதரர்கள் வடிவமைத்தனர்.

இப்போது, மரணத்தை நோக்கியே மக்களின் பயணம் என்ற நிலை உருவாகிவிட்டது. ஹிட்லரின் கொலைமுகாமை நோக்கி யூத மக்களை மரணம்தான் கதியென்ற உணர்வு (Death Instinct) வழிநடத்தியதுபோல, முள்ளிவாய்க்காலில் தமிழ் மக்களையும் 'மரணம்தான் கதி'யென்ற மரண நினைவுணர்வே வழிநடத்தியது. இங்கு மக்கள் பட்ட அவலங்களையும் உபாதைகளையும் வர்ணிக்கமுடியாது.

ஒரு சம்பவம்: ஏறிகளை வீழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே கணவன் ஏறிகளைக்கு இரையாகிவிட்டார். சிறுவனான தன் மகனுடனும் தாயுடனும் நின்று பெண், ஏறிகளைகள் வீழ்ந்து வெடித்துக்கொண்டிருந்தவேளை தன் தாயைக் கைவிட்டுவிட்டு, மகனுடன் பாதுகாப்பான இன்னொரு இடத்தை அடைந்ததும் மகனைப் பாதுகாப்பான இடத்தில் நிறுத்திவிட்டு, தான் கைவிட்டுவந்த தாயை அழைத்துவர துடிக்கிறாள். தெரிந்த ஒருவரின் உதவியுடன் தன் தாய் கைவிடப்பட்ட இடத்துக்கு ஓடி வருகிறாள். அங்கு தாய் ஏறிகளைக்கு இலக்காகி சிதறிக்கிடக்கிறாள்.

மகனைப் பாதுகாக்கப் புறப்பட்டபோது கைவிடப்பட்ட தாயைப்பற்றிய ஏக்கம்போல, ஒவ்வொருவரைச் சூழ்ந்தும் இப்படி பல கதைகள்.

பெண் போராளிகளை இரானுவத்தினர் உயிருடன் பிடிக்கும் திட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. அவ்வாறு பிடிக்கப்படுவோரை இரானுவத்தினரின் பாலியல் தேவைக்காக பயன்படுத்தும் பாலியல் போக முகாம்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவைபற்றிய சோகங்களும் துயரக் கதைகளும் ஏராளம். இதுபற்றி பின்னாளில் ஒரு தெளிவான படத்தை உலகுக்குக் காட்டவேண்டிய பொறுப்பும், சிங்கள நாகரீகத்தின் காட்டுமிராண்டித்தனத்தை உலகுக்கு அம்பலப்படுத்தவேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் எமக்கு உண்டு.

இத்தகைய மரணத் துயரங்களுடன் மக்கள் இறந்தவரை விட்டு, இருப்பவரைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற நினைப்புடன் மரணம் துரத்தத் துரத்த ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். நிலமும் குறுகக் குறுக, தாக்குதலும் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, இழப்புகளும் மேலோங்க மேலோங்க, எதாவது ஒரு நாடு தங்களைப் பாதுகாக்க வரும் என்ற நம்பிக்கையும் குறைந்து கொண்டே போயிற்று. கடவுளர்களின் பெயர்களைத் தவிர வேறு எதுவும் அவர்களிடம் எஞ்சவில்லை. 'கடவுளே, முருகா, பின்னையாரே, அம்மானாச்சி, ஆண்டவரே, யேசுவே, மாதாவே' என, தத்தம் வாயில் வந்த குலதெய்வங்களது பெயர்களை உச்சரித்தவண்ணம் நகர்ந்துகொண்டிருந்தனர்.

2009 மே 16-ஆம் தேதி, நாற்புறமும் இரானுவம். எங்கு பார்த்தாலும் புகைமண்டலம். ஏறிகளைகள் வீழ்கின்றன. துப்பாக்கி ரவைகள் கிச்சிடும் ஒலியுடன் ஒருபக்கமிருந்து இன்னொரு பக்கமாக, நாற்புறமும் பாய்கின்றன. மக்கள் தவளைகள்போலத் தத்துவதும், பாம்புகள்போல நெளிந்து அரைவதும், உடம்புகள்போல ஊர்வதுமென பிணங்களைத் தாண்டி அங்குமிங்குமாக நகர்கின்றனர். இப்போது, ஊழிக் கால தீயென இரானுவம் கண்ணுக்கெட்டிய தாரத்திலிருந்து கைக்கெட்டிய தாரத்துக்கு நகர்ந்துகொண்டிருந்தது.

மாலை சமார் மூன்று மணி. விடுதலைப் புலிகள் தலைவர்

பிரபாகரனின் இறுதித் தீர்மானம் வெளிவரத் தொடங்குகிறது. “போராளிகள் சுய முடிவெடுக்கலாம்; மக்களை இராணுவ பகுதிக்குள் போக அநுமதிக்கலாம்” என்பதே அவரது அந்த முடிவு. இம்முடிவு போராளிகள் மத்தியில் பரவுவதற்கு சுமார் ஓரிரு மணித்தியாலங்கள் எடுத்தன. சுமார் நாலரை மணியளவில் மக்களை மறித்துநின்ற போராளிகளின் தடைவேலி விலகுகிறது.

தடைவேலிகளாய் நின்ற போராளிகளே ஆயுதங்களைக் கீழே போட்டுவிட்டு, கழுத்தில் அணிந்திருந்த ‘சயனைட்’ வில்லைகளை அகற்றி, மக்களோடு மக்களாக இராணுவ பகுதிக்குள் பிரவேசிக்க தொடங்குகின்றனர்.

போராளிகள் தமது ஆயுதங்களைக் கீழே போடுவதும், சயனைட் வில்லைகளைக் கழற்றி, நின்ற நின்ற இடங்களில் மண்ணில் புதைப்பதும், அவசர கதியில் இராணுவப் பகுதியை நோக்கிப் புறப்படுவதும் மனதை அதிரவைக்கும் காட்சிகளாய் இருந்தன. இதில், சீருடை அணிந்திருந்த ஆண், பெண் போராளிகளின் நிலை இன்னமும் பரிதாபம். பொது மக்களிடம் சாதாரண ஆடைகளைப்பெற போராளிகள் முயற்சிக்கின்றனர். பெண்களுக்குச் சட்டை, ஆண்களுக்குக் காற்சட்டை அல்லது சாரம், ஷேட் என ஆடைகள் தேவைப்படுகின்றன. மாற்றி உடுக்க உடையற்ற மக்கள், முடிந்தவரை போராளிகளுக்கு உதவ முயற்சிக்கின்றனர். இக் காட்சிகள் எல்லாம் மனதைச் சுக்குநூறாய் வெடித்துச் சிதறவைக்கின்றன.

போராளிகள் ‘சுயமுடிவெடுக்கலாம்’ என்ற தலைவரின் இறுதி அறிவித்தலோடு, மேய்ப்பரற்ற மந்தைகளாய் போராளிகள் கலைந்துசென்ற காட்சி; அங்கிங்காக அவர்கள் செய்வதறியாது அலைமோதிய காட்சி; ஆனால், அவர்களை மீறியும் அவர்களின் கால்கள் இராணுவ பிரதேசத்தை நோக்கி நகரத் தொடங்கிய காட்சி; என்னைக் கண்டவர்கள் என்கையில் பிடித்து, தோழை அசைத்துவிட்டு, “உள்ளே போகிறோம்; நடப்பது நடக்கட்டும்” என்று கூறிச்சென்ற வார்த்தைகள்; “இனியென்ன செய்வது, எல்லாம் முடிஞ்சது” எனக் கூறிய வார்த்தைகள்; இவை எல்லாம் நெஞ்சைப் பிளந்தன. சாரைசாரையாய் மக்களும் போராளிகளும் முண்டியடித்துக் கொண்டு இராணுவ பிரதேசத்துள் நுழைந்துகொண்டிருந்தனர்.

கம்பீரத்துடன் வாழ்ந்த எமக்கு ஏற்பட்ட இத்தகைய கையறுநிலையில், மகாபாரத பாடலொன்று என் நெஞ்சில் மோதியது.

“மன்னாதி மன்னரெங்கே; மாமணித் துரோணரெங்கே என்னுடன் தம்பியெங்கே; இலக்கண குமாரனெங்கே கர்ணனும் தேருமெங்கே; கரைகொணாச் சேனை யெங்கே..” எனத் தொடரும் துயரப் பாடல் அது.

மகாபாரத யுத்தத் துயரை எழுதிய வியாசரிடம் அதை எழுத எத்தகைய இதயபலம் இருந்திருக்கும் என என் மனம் ஒருகணம் அவரை வியந்தது. மகாபாரத துயரத்தை எழுதிய வியாசருக்கு அந்தத் துயரைத் தாங்கத் தேவைப்பட்ட இதயத்தின் பலத்தைவிடவும், ஈழ யுத்தத் துயரத்தை எழுதுபவருக்கு தேவைப்படும் இதயபலம் மிகவும் அதிகமாகும். மகாபாரத கதையை விநாயகர் சொல்லச்சொல்ல வியாசர் எழுதியதாகவே ஐதீகம். வியாசருக்கு அது, கேட்டு எழுதிய துயரம்தான். ஆனால், ஈழத் துயரத்தை கண்ணால் கண்டு எழுதுபவருக்கோ அதைவிடப் பன்மடங்கு துயரம். மகாபாரத யுத்த துயரை ஈழயுத்த துயரோடு ஒருபோதும் ஒப்பிட முடியாது. மகாபாரதத்தில் போர்வீரனைப் போர்வீரன் கொன்றான். இங்கு, ஓர் இன மக்கள் மிலேச்சத்தனமாக ஆண்டுக்கணக்காக கொல்லப்பட்டுக்கொண்டிருந்தனர். மகாபாரதத் தில்

பொதுவாக யுத்த நெறிகள் இருந்தன. இங்கு எத்தகைய யுத்த நெறிகளும் இன்றி, குழந்தைகள், கர்ப்பிணித் தாய்மார் உள் பட பாரிய படுகொலை அரங்கேற்றப்பட்டது.

தமிழ் மக்கள்மீது அரசு கட்டவிழ்த்துவிட்ட மிலேச்சத்தனமான இப் படுகொலையை, ஈழப்போரின் துயர்தோய்ந்த வரலாற்றை முழுநீளமாய் எழுதும்போது, இந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்ததற்காக முழு உலக மக்களுமே வெட்சித் தலைகுனியவேண்டியிருக்கும். 21ஆம் நூற்றாண்டு தலையெடுத்த அதன் முதல் தசாப்தத்தில் வாழ்ந்த உலக மாந்தர் அனைவரையும் வரலாற்று ஏடு இதற்காகப் பழிகூறும்.

இராணுவத்திடம் ஒருபுறம் போராளிகள் சரணடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மறுபுறம், பொதுமக்கள் அகதிகளாய் முன்வேலி முகாம்களுக்குள் ஆடு, மாடுகளைவிடக் கேவலமாக அடைக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு, இராணுவத்தினர் மிகச் சாதாரணமாக தமிழ் பேசக் கூடிய அளவுக்கு பரந்த அளவில் தமிழைக் கற்றிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. அடிமட்டச் சிப்பாய் தொடக்கம் இராணுவ அதிகாரிகள்வரை எல்லோரது வாயிலும் தாராளமாக தமிழில் ‘தூஷண வார்த்தைகள்’ நடனமாடுகின்றன. தமிழ் தெரியாத சிப்பாய்கள் இருந்தாலுங்கூட, தமிழில் தூஷண வார்த்தை தெரியாத சிப்பாயென்று எவருமில்லை. பொருளுணர்ந்து பேசுகிறார்களோ இல்லையோ, பெருமளவு வார்த்தைகள் தாயைப் பழிப்பவை. அவை, எம் இதயத்தை அம்பால் குத்துவதுபோலவும், தீப்பந்தம் கொண்டு சுடுவதுபோலவும் இருந்தன. ஒருவரைக் காணும்போது வணக்கம் சொல்வது எப்படி ஒரு பண்பாட்டு அம்சமோ, அதுபோலவே ஒவ்வொரு தமிழனையும் ஒவ்வொரு இராணுவத்தினனும் காணும்போது தூஷண வார்த்தையால் விளிப்பது நடைமுறையாக இருந்தது.

பதினையாயிரத்துக்கு மேல் போராளிகள் சரணடைந்துள்ளார்கள். விடுதலைப் புலிகளின் புலனாய்வுத் துறையில் உள்ளக புலனாய்வுக்கு முன்பு பொறுப்பாளராகவிருந்த காந்தி என்பவரின் வாகன சாரதி இவர். இவரை ‘தசி’ என இராணுவத்தினர் அன்பாக அழைக்கின்றனர். அழகாக ஆடை அணிந்திருக்கிறார். போராளிகளைத் தரம்பிரித்து இராணுவத்தினரிடம் அடையாளம் காட்டும் பணியும், சரணடையாது பொதுமக்களுடன் கலந்து செல்லும் போராளிகளைப் பிடித்து இராணுவத்தினரிடம் கொடுக்கும் பணியும், இயக்கத்துடன் நெருக்கமாகவிருந்த பொதுமக்களைக் காட்டிக்கொடுக்கும் பணியும் இவருடையது. இப் ‘பெரும் பணி’யை மிக விசுவாசத்தோடும் கனகச்சித்தத்தோடும் அவர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்.

இவரை நான் முன்னொருபோதும் கண்டதில்லை. இவரால் இலக்கு பிசகாது பிடிக்கப்பட்ட ஒரு முத்த புலனாய்வு போராளி இவர்பற்றிய விபரங்கள் முழுவதையும் என்னிடம் கூறுகிறார். இவருக்கு தெரியாதவர்கள் என்று முக்கிய போராளிகளோ, முக்கிய பொதுமக்களோ யாரும் இல்லைப்போல் எனக்கு தெரிகிறது. தம்பி தனது தொழிலை வடிவாகத்தான் நீண்டகாலமாக செய்துவருகிறார்போல் பட்டது.

தசி எவராவது ஒருவரைப்பற்றி இராணுவ அதிகாரிகளிடம் ஏதோ சொல்லும் காட்சியும், அதனையடுத்து அந்த அதிகாரி குறிப்பிட்ட அந் நபரைச் சென்றடைந்து அவரின் பெயரைக்கூறி, கடவுளை மந்திரத்தால் அர்ச்சிப்பதுபோல அவரை தூஷண வார்த்தைகளால் அர்ச்சிப்பதும் ஒரு மிகச் சாதாரண நடைமுறையாய் மாறிவிட்டது. தசி, இராணுவ அதிகாரியிடம் ஒரு கைதிப் போராளியைக் குறிகாட்டுவதும், அந்த அதிகாரி அவரை இலக்கு வைத்துப் பார்த்தவாறு தசி கூறுவதைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதும் நிகழும்போது,

அடுத்த கணம் அந்த அதிகாரி தூஷணம் கொட்ட வருவான் என்ற எதிர்பார்ப்பு என் மனதில் சாதாரணமாகவே பதிந்திருந்தது. தசி இரானுவத்தினருடன் சிங்களத்திலேயே உரையாடுவான். அந்த அளவுக்கு அவன் திட்டமிட்டு சிங்களத்தைக் சுற்றிருக்கிறான் என்பதைக் கண்டுகொண்டேன்.

போராளிகள் அணியணியாக வாகனங்களில் கொணர்ந்து இறக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். குறிப்பாக, பெண் போராளிகள் தமக்கு பொருத்தமற்ற அளவிலான ஆடைகளை அணிந்திருந்தார்கள். ஓரிடத்தில் பக்கம் பக்கமாக மூன்று கமெராக்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. 'பயங்கரவாதி' என சிங்களத்தில் எழுதப்பட்ட அட்டைகள், தொங்க விடுவதற்காக நூல்கட்டப்பட்டவாறு, அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. நீண்ட வரிசையில் போராளிகள் புகைப்படம் எடுப்பதற்காக காத்திருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு போராளியினது பெயரையும் 'பயங்கரவாதி' என்று எழுதப்பட்ட அட்டையில் எழுதி, அதைக் கழுத்தில் தொங்கவிட்டவாறு படம் எடுக்கவேண்டும். சயனைட்டைக் கழுத்தில் கட்டிக் கொண்டிருந்த வீரமிக்க அப் போராளிகளின் கழுத்தில் இப்போது பயங்கரவாதி என்ற அட்டை மாட்டப்பட்டிருந்ததைப் பார்க்கும்போது நெஞ்சு விறைந்தது. உதிரம் உறைந்துபோனது.

"நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம் நரகத்தில் இடர்படோம்.." என்ற நெஞ்சரம் மிக்க வார்த்தைக்கு பொருத்தமாக நெஞ்சில் சயனைட்டைத் தொங்க விட்டிருந்த வீரப் போராளிகள், இப்போது 'பயங்கரவாதி' என்று இழிவுபடுத்தும் அட்டையை நெஞ்சில் தொங்கவிட்டவண்ணம், கைதிகளாய் எதிரியின் காவடியில், அந்த நரகத்தில் இடர்படும் துயரத்தை எப்படிச் சகிப்பது?

எமக்கு ஏன் இந்தக்கதி? இப்படி ஒரு நிலை எப்படி ஏற்பட முடிந்தது? எதிரியைக் குறைசொல்லி என்ன லாபம்? எதிரி தன் தொழிலைச் செய்கிறான். எம்மை நாமே நோவதைத்தவிர, எனக்கு எதுவும் தெரியவில்லை. சோகம் பொதிந்த முகத்துடன் ஆனால், தனக்கேயுரிய முதிர்ந்த கம்பீரத்துடன் வரலாற்று அன்னை என்னைப் பார்த்துப் புன்னகைக்கிறான். கைதிகளாய் நரகத்தில் இடர்படும் முகாமையும், அகதிகளாய் முள்கம்பி வேலிக்குள் மக்கள் இடர்படும் முகாமையும் நான் நேரில் பார்த்து அநுபவிக்கவேண்டும் என்றும், தன் வரலாற்றை நான் எழுதவேண்டும் என்றும் எண்ணியோ என்னவோ, வரலாற்று அன்னை இந்த இரு முகாம்களையும் கண்டநுபவிப்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தை எனக்களித்தான்.

"எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு இப் பிரபஞ்சத்தைப்பற்றி நான் அறிகிறேனோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு நான் அற்பன் அற்பன் என்பதை அறிகின்றேன்" என்றார் ஐன்ஸ்டீன்.

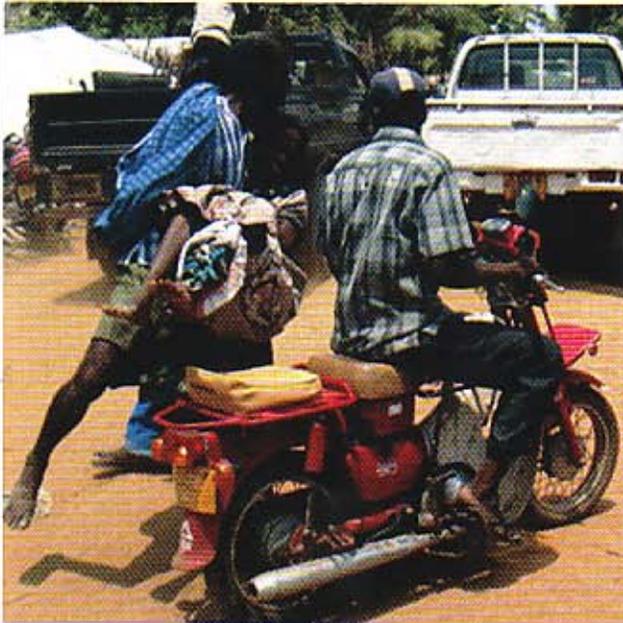
"தலை பெருத்தவன் நோ பெருத்தவன் ஆவான்" என்கிறது பைபிள். அதாவது, அதிகம் அறிந்தவனுக்கு துன்பம் அதிகம் என்பதே இதன் பொருள்.

ஐன்ஸ்டீனின் வாக்கியம் அறிவின் ஒருபக்கத்தைச் சொல்ல, பைபிளின் வாக்கியம் அறிவின் மறுபக்கத்தைச் சொல்கிறது. இப்போது, வரலாறு எனக்கு வழங்கியுள்ள சந்தர்ப்பம், துயரத்தை அதிகம் அதிகம் அறிவதுதான். வரலாற்று அன்னை தமிழ் மக்களின் துயர அநுபவங்களை எனக்கு முழுமையாகத் தருவதன் நோக்கம், தமிழரின் துயரை உலகுக்கு நான் எழுதிவைக்கவேண்டும் என்பதற்காகவோ என்ற கேள்வி என் மனதில் எழுகின்றது. அதற்காகத்தானெனில், இத்தகைய துன்பங்களை நான் சுமந்துதானே ஆகவேண்டும்? இப்படி நினைத்தவாறு முள்கம்பி வேலிக்குள் அகதிகளாயிருக்கும் மக்கள் முகாமில் எனது வாழ்வு புது

மாலை சுமார் மூன்று மணி.

விடுதலைப் புலிகள் தலைவர் பிரபாகரவரின் இறுதித் தீர்மானம் வெளிவரத் தொடங்குகிறது. "போராளிகள் சுய முடிவெடுக்கலாம்; மக்களை இரானுவ பகுதிக்குள் போக அநுமதிக்கலாம்" என்பதே அவரது அந்த முடிவு

தடைவேலிகளாய் நின்ற போராளிகள் தமது ஆயுதங்களைக் கீழே போடுவதும், சயனைட்டில்லைகளைக் கழற்றி, நின்ற நின்ற இடங்களில் மண்ணில் புதைப்பதும், அவசர கதியில் இரானுவப் பகுதியை நோக்கிப் புறப்படுவதும் மனதை அதிரவைக்கும் காட்சிகளாய் இருந்தன

அத்தியாயத்துடன் தொடர்கிறது.

இராணுவத்தின் காலடியில் கைதியாய் துயருறும் என் இனிய விடுதலை விரும்பிகளைக் கண்டேன். ஆனால், அவர்களைப் பிரிந்து வாடி வதங்கி, ஏங்கித் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் அவர்தம் பெற்றோர்களையும், உடன்பிறப்புக்களையும், காதலர் அல்லாத மனைவி மக்களையும், அவர்களை நேசிக்கும் இனிய நண்பர்களையும், பொதுமக்களையும் முள்கம்பி வேலிக்குள் கண்டேன். என் மகனைக் கண்டாயா? ஒரு தாயின் கேள்வி இது. என் மகனைக் கண்டாயா? ஒரு தந்தையின் கேள்வி இது. அண்ணாவை, அக்காவைக் கண்டார்களா? இது சகோதரர்களின் கேள்வி. ஒரு குடும்பத்தையாவது அல்லது ஒருவரையாவது துயரமில்லா முகத்துடன் நான் காணமுடியவில்லை.

மாவீரரோ அல்லது போராளியோ இல்லாத குடும்பம் எதனையும் நாம் காணமுடியாது. சிலவேளைகளில் இரண்டும் சேர்ந்த குடும்பங்கள் பல. மாவீரரான குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெற்றோரிடம் துயரம் ஒரு கரை ஒதுங்கியிருக்கும். ஆனால், போராளிக் கைதிகளானோரின் குடும்பங்களில் மட்டுமல்லாது, தமது வீரப் புதல்வர்களுக்கோ, புதல்விக்குக்கோ என்ன நடந்தது என்று தெரியாதிருக்கும் குடும்பங்களில் துயரம் நிரம்பி வழிந்தவண்ணம் இருந்தது.

யாரைப் பார்த்து யாருக்கு யார் ஆறுதல் சொல்வது? கைதி முகாமிலாயினும்சரி, அகதி முகாமிலாயினும் சரி, சப்பாதுக் கால்களின் சத்தம் கேட்கும்போது இதயம் நசிந்து நெருடும் ஒலி காதுக்குள் கேட்கும். கைதி முகாமில் இராணுவத்தினரின் குதூகலத்துக்கும், எம்மவரை நோக்கிய கிண்டல் கேலிக்கும் ஒரு குறைவும் இல்லை. அகதி முகாமில் இராணுவத்தினர் எஜமானர்களாக நடந்தாலும், கைதி முகாமில் ஒரு போராளியைக் காணும்போது அந்த இராணுவத்தினருக்கு ஏற்பட்ட குதூகலத்தின் அளவு பெரிதாயிருந்ததைப் போலல்லாமல், இங்கு அகதிகளைக் காணும்போது அவர்களிடம் ஒருவகைக் கிண்டல் நிறைந்த இழிவான பார்வையிருந்தது.

பல தசாப்த போராட்டங்களின்பின்பு, அளப்பெரும் தியாகங்களுக்கும் இழப்புகளுக்கும் அழிவுகளுக்கும் பின்பு, இப்படி ஒரு மோசமான அடிமைநிலை எமக்கேற்பட்டதற்கான விளக்கத்தை என் மனம் தேடிக்கொண்டிருந்தது. போராட்டம் பற்றிய ஒரு மீள்பார்வையும், விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கு அப்பால் வெற்றி தோல்விபற்றிய சரியான மதிப்பீடும், விடுதலைக்கான புதியதொரு பாதையும் தேவை என மனம் மீண்டும் மீண்டும் எனக்கு எடுத்துரைத்துக்கொண்டிருந்தது. நான் ஓய்வுற விரும்பினாலும் சிங்கள ஆதிக்கத்தின் இரும்புக் கரங்களும், நாம் உட்பட்டிருந்த அடிமை நிலையும் விடுதலையைத்தவிர வேறு எதனையும் சிந்திக்காதே என்று எனக்கு கட்டளையிட்டது.

'மோட்டுச் சிங்களவன்' என்று தவறாக மதிப்பிட்ட, அப்பிழையான மதிப்பீட்டைக்கொண்டிருந்த தமிழ் வழக்குக் காக, ஆயிரக்கணக்கான தடவைகள் எம் தலைகளில் நாமே குட்டவேண்டும் என்று வரலாறு எமக்கு கட்டளையிடுகின்றது. மிகப் புத்திசாலித்தனமாக, தமக்கே உரிய மெருகான ராஜதந்திர நகர்வுகளின்புலம் சிங்கள ஆட்சியாளர் எம்மைச் சிறுபிள்ளைகளாக எண்ணி நசுக்கிவிட்டனர். ஆனால், மீண்டும் எழக்கூடிய நாகரீகம் படைத்த மக்கள் நாம் என்பதை வரலாற்றில் நிரூபிக்கவேண்டிய பொறுப்பில் உள்ளோம் என்பதை அகதி முகாமும், கைதிமுகாமும், சிங்கள அரசியல் ராஜதந்திரமும் எனக்கு திரும்பத் திரும்ப போதித்தவண்ணம் உள்ளன.

அகதி முகாமில் நான் காலடி எடுத்து வைத்தபோது, 1984ஆம் ஆண்டு யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவர்களால்

வெளியிடப்பட்டிருந்த 'தளிர்' என்ற மாத சஞ்சிகையில் வெளிவந்திருந்த ஒரு சிறப்புக் கட்டுரை என் நெஞ்சில் அலைமோதியது. மலேசியாவில் 1947ஆம் ஆண்டு கம்யூனிஸ்டுகளின் ஆயுதப் போராட்டம், ரெம்பிலா, பிரிட்ஜ் போன்ற ஆங்கில இராணுவ தளபதிகளால் ஒடுக்கப்பட்ட விதம் பற்றியதே அக்கட்டுரை.

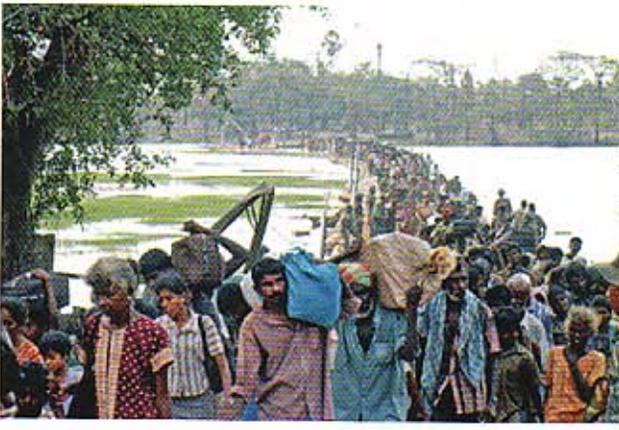
அந்த ஆயுத போராட்டத்தை ஒடுக்குவதற்காக, அப்போராட்டத்துக்கு அடித்தளமாய் இருந்த சீன மக்களை அவர்களது குடியிருப்பு நிலங்களிலிருந்து அப்படியே வெளியேற்றி அவர்கள் வாழ்ந்த நிலப்பகுதியிலிருந்து பிரித்து, மலேஇனம் வாழ்ந்த நிலப்பகுதியில் குடியமர்த்தி, மக்களைப் போராளிகளிடமிருந்து முற்றிலும் பிரித்தபின், போராளிகளை அவர்கள் அடியோடு அழித்தார்கள். எஞ்சியோரைச் சிறையில் அடைத்தார்கள்.

இப்படி, மலேசிய பாணியிலான பலாத்கார குடிபெயர்ப்பு தமிழ் மண்ணில் நடக்க வாய்ப்பு உண்டு என்ற முன்னெச்சரிக்கையை அப்போது அந்தக் கட்டுரை வெளியிட்டது. லலித் அத்துலத்முதலி மலேசிய பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் சிறிது காலம் பணியாற்றியிருந்தவர். இப் பின்னணியில், தேசிய பாதுகாப்பு அமைச்சராக 1983 கறுப்பு ஜூலை படுகொலைக்குப்பின் பதவியேற்ற லலித், மலேசிய போராட்டம் அடக்கப்பட்ட விதத்தைப்பற்றி படித்துக்கொண்டிருந்ததாக ஒரு சிங்கள நண்பர் வாயிலாக அக் கட்டுரை ஆசிரியர் அறிந்ததன் விளைவே அக்கட்டுரை என்ற செய்தியும் அக் கட்டுரையுடன் பிரபலமாய்ப் பேசப்பட்டது. இப்போது, பலாத்காரமாக இடம் பெயர்க்கப்பட்ட மக்கள் வாழும் அகதி முகாம்களையும், போராளிக் கைதிகளை அடைத்து வைத்துள்ள சிறை முகாம்களையும் பார்த்தபோது அக் கட்டுரை என் கண்முன் படமாய் ஓடியது.

லலித் அத்துலத்முதலியின் 'ஒப்பரேஷன் லிபரேஷன்' இராணுவ நடவடிக்கையும், அதன் முதல் கட்டமாக 'ஒப்பரேஷன் வடமராட்சி'யும் மேற்படி மலேசிய திட்டத்தின்படி ஆரம்பிக்கப்பட்ட இராணுவ நடவடிக்கைகளே. கால்நூற்றாண்டின் பின்பு ராஜபக்ஷ சகோதரர்கள் அதே திட்டத்தை மேலும் கொடுமான வழியில் நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளார்கள் என்பதே உண்மை.

இந்திய சஞ்சிகை ஒன்றுக்கான பேட்டியில் கோதபாய ராஜபக்ஷ இதனை ஒரளவு வெளிப்படையாக சொல்லியுள்ளார். லலித் காலத்தில் இந்தியாவின் எதிர்ப்பும், பாதகமான சர்வதேச சூழ்நிலையும் இருந்ததாகவும் ஆனால், முன்னிவாய்க்கால் காலத்தில் தனது அண்ணன் மஹிந்த ராஜபக்ஷ, சாதகமான வெளியுறவுக் கொள்கையினை பின்பற்றியதன் விளைவாக இராணுவ வெற்றியைச் சாதகமாக்கினார் என்றும் அவர் கூறியுள்ளார். அதாவது, கோதபாயாவின் பார்வையில், இப்போது இருப்பதைப்போலவே முன்பிருந்த சிங்கள இராணுவத்தினரும் வீரமிக்கவர்கள்தாம். ஆனால், அப்போது வெளியுறவுக் கொள்கை தொடர்பில் சரியான தலைமைத்துவம் இல்லாததுதான் அன்றைய தோல்விக்கு காரணம் என்றும், தற்போது தனது அண்ணனின் தலைமையில் சரியான வெளியுறவுக் கொள்கைத் தலைமைத்துவம் இருந்ததால் இராணுவம் வெற்றிகொள்ளமுடிந்தது என்றும் அவர் கூறினார். இந்த உண்மைகளை வெளியில் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற நேர்மையின் நிமித்தம் அவர் இதனைத் தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால், இராணுவ தளபதி சரத் பொன்சேகாவின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைப்பதற்காக இவ்வண்மையைத் தெரிவிப்பது சாதகமாய் அமையும் என்பதற்காகவே அவர் இந்த உண்மையை வெளியிட்டார்.

வன்னிமீதான யுத்தம் 2007ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய

**பல தசாப்த போராட்டங்களின்பின்பு,
அளப்பெரும் தியாகங்களுக்கும் கிழப்புக்களுக்கும்
அழிவுகளுக்கும் பின்பு,
கிப்படி ஒரு மோசமான அடிமைநிலை
எமக்கேற்பட்டதற்கான விளக்கத்தை
மனம் தேடிக்கொண்டிருந்தது**

போது வன்னியின் மொத்த சனத்தொகை மூன்று லட்சத்து 80 ஆயிரமாக இருந்ததாக உத்தியோகபூர்வ தகவல்கள் உண்டு. அரசாங்க அதிபர், உதவி அரசாங்க அதிபர், கிராம சேவகர் பிரிவுப் பதிவுகளில் இப் புள்ளிவிபரம் இருக்கிறது. இவற்றை இவ்வதிகாரிகளால் தனிப்பட்ட முறையிலும் உறுதிப்படுத்தமுடியும். மேலும், உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு தொண்டர் ஸ்தாபன பதிவுகளிலும் இப் புள்ளிவிபரம் இருக்க வாய்ப்புண்டு. யுத்தம் முடிந்தபின்னர் அகதி முகாம்களில் மொத்தம் இரண்டு லட்சத்து 70 ஆயிரம்பேர் உள்ளதாகவும், கைதிகளாக 15 ஆயிரம்பேர் இருந்ததாகவும் அரசு உத்தியோகபூர்வமாக அறிவித்தது. அதேவேளை, 2009 மே 20 வரை இந்தியாவுக்குள் பிரவேசித்த அகதிகளின் தொகை மூவாயிரம்பேர் மட்டுமே. மேலும், வன்னியுடனான போக்குவரத்து வீதிகள் மூடப்பட்ட காலத்தில் விடுதலைப் புலிகளின் 'பாஸ்' நடைமுறையின்மூலம் அரசாங்க பகுதிக்குள் சென்றிருக்கக் கூடிய பொதுமக்களின் தொகை ஐயாயிரத்துக்கும் பத்தாயிரத்துக்கும் இடையில்தான் அமையமுடியும். அத்துடன், வெளியிலிருந்து உள்வந்தோரின் கணக்கு இரண்டாயிரத்துக்கு மேல் இருக்கமுடியும். இது, ஏற்கனவே உள்ளிருந்த தொகையோடு கூட்டப்படவேண்டிய கணக்காகும். மேலும், போராளிக் கைதிகளின் தொகை அகதி முகாம் பதிவுகளிலும் கணிசமான அளவு உண்டென்பதால் அவற்றை அகதிமுகாம் தொகையிலிருந்து கழிக்கும்போது இன்னும் ஒரு சிறுதொகை அதில் குறையும். பொதுவாக, அனைத்தையும் கூட்டிக்கழித்து, ஆகக்கூடியது இரண்டு லட்சத்து 90 ஆயிரம் பேரின் கணக்கு உண்டு என்று வைத்துக்கொண்டால், மீதி 90 ஆயிரம் பேருக்கும் என்ன நடந்தது? இவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டோரின் தொகையில் அடங்குவர் என்பதே உண்மை. இந்தவகையில்தான், படுகொலை செய்யப்பட்டோரின் தொகையை ஆகக்குறைந்தமட்ட மதிப்பீட்டில் வைத்து '80 ஆயிரத்துக்கும் மேல்' என கூறப்படுகிறது.

இராணுவத்தின் இப் பெரும் படுகொலைக்குப் பின்னரும், இதற்காக எத்தகைய கவலைகளையோ கண்டனங்களையோ வெளியிடாத கொழும்பிலிருந்து வெளியாகும் சிங்கள, ஆங்கில பத்திரிகைகள், உயர் பாதுகாப்பு வலய இராணுவ முகாம்கள் நிரந்தரமானவைகளாக ஆக்கப்படவேண்டுமென வற்புறுத்தி வருகின்றன. உதாரணமாக, அதுவும் மேதின இதழாக வெளிவந்த 'டெய்லி மிரர்' தினசரியில் எழுதப்பட்ட ஆசிரிய தலையங்கத்தில், உயர் பாதுகாப்பு வலய இராணுவ முகாம்கள் நிரந்தரமானவைகளாக ஆக்கப்படவேண்டுமென எழுதப்பட்டுள்ளது. அதன் ஒரு வரியை கூறுதல் பொருந்தும். 'The war is over. Still a sovereign state's security concerns remain' இத்தனை அழிவுகளுக்குப் பின்பும் சிங்கள புத்திஜீவிகள் இனவாத அரசியல் வாதிகள் போல இப்படித்தான் சிந்திக்கிறார்கள் என்றால், இவர்களுடன் சேர்ந்து வாழ்வது எப்படி சாத்தியமாக முடியும்?

மும்பையில் 166 பேரைப் பலிகொண்ட பாகிஸ்தானிய 'கொலையந்திரங்களின்' கொலைத் தாக்குதல், 120 கோடி இந்திய மக்களது நெஞ்சங்களையும் 'பென்டுலத்தை'ப் பிடித்து விட்டாற்போல், ஒரு கணம் அசையவிடாது நிறுத்திவிட்டது. இது, இந்திய மக்கள் அனைவரையும் ஐக்கியப்படுத்திய ஒரு முக்கிய விடயம். ராஜபக்ஷக்களும் பொன்சேகாக்களும் 80 ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான ஈழத் தமிழர்களை முள்ளிவாய்க்காலில் படுகொலைசெய்த கொடுமையானது, தமிழ் மக்களின் நெஞ்சங்களில் ஆறாத வடுவாய் பதித்திருந்து, எரிமலையாய் ஒங்கி எழும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

தோல்வியில் ஒருவன் தனக்குரிய பங்கைக் கண்டறிந்து, தன்னைச் சரிசெய்ய தயாரற்று இருப்பானேயானால், அவன்

உள்ளும் புறமுமென உண்மையைக் கண்டறிதல் அவசியம். எதிரி வெற்றிபெற்றமைக்கான காரணங்களைப் புறம்பக்கமாகவும், தான் தோல்வியுற்றதற்கான காரணங்களை உள்பக்கமாகவும் சீர்தாக்கி ஆராயத் தவறினால், வரலாற்று அன்னை தோல்விகளையே தலையெழுத்தாக்கிவிடுவாள்

தன்னை மீண்டும் தோல்விக்கே தயார்படுத்துகிறனாவாள்.

உள்ளும் புறமுமென உண்மையைக் கண்டறிதல் அவசியம். எதிரி வெற்றிபெற்றமைக்கான காரணங்களைப் புறம்பக்கமாகவும், ஒருவர் தான் தோல்வியுற்றதற்கான காரணங்களை உள்பக்கமாகவும் சீர்தாக்கி ஆராயத் தவறினால், வரலாற்று அன்னை தோல்விகளையே தலையெழுத்தாக்கிவிடுவாள்.

"வானத்தை நோக்கித் துப்பினால் அந்த எச்சில் துப்பிய வனின் முகத்தில்தான் வந்து விழும்" என்ற புத்த பகவானின் கூற்றை ராஜபக்ஷக்களும் பொன்சேகாக்களும் அறிந்திருப்பார்கள் என்பது திண்ணம். ஆனாலும், அதன் ஆழ்ந்த பொருளை அவர்கள் புரிந்திருப்பார்கள் என்று நம்ப இட

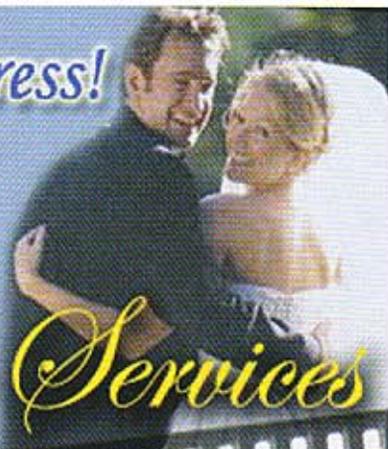
மில்லை.

நாம் பெறப்போகும் விடுதலை, எதிரி எம்மீது புரிந்த கொடுமைக்கு தக்கதொரு வரலாற்றுத் தண்டனையாய் அமையட்டும். ஒடுக்கும் எதிரியால் புரியமுடியாத, அதே வேளை அவரால் எட்டமுடியாத இலட்சிய வானம் எம்மது. முன்னோக்கிப் பாய எவ்வளவு வீரம் வேண்டுமோ, அதைவிடவும் அதிக அளவான வீரம் பின்வாங்கத் தேவைப்படலாம். மனிதன் பாடங்களைப் பலவாறு கற்கலாம். ஆனால், துன்பத்தைப்போல் சுட்டிப்பாக பாடம் புகட்டவல்ல ஆசான் யாருமில்லை. இலங்கையில், துன்பம் புகட்டும் பாடத்தை தன் தலைமேல் சுமப்பவனை, சாணக்கியன் தன் தலைமேல் ஏற்றுகிறான் என்பதை உணர்வோம். ■

Any Occasion... Or just to impress!

A Prestigious Luxury Experience Through

Gowri's Limousine Services

Here are just a few ideas...

Weddings

*Graduations/
Proms*

*Anniversaries/
Birthdays*

Airport Pickup

Social Events

Casino Trips

Night Outs

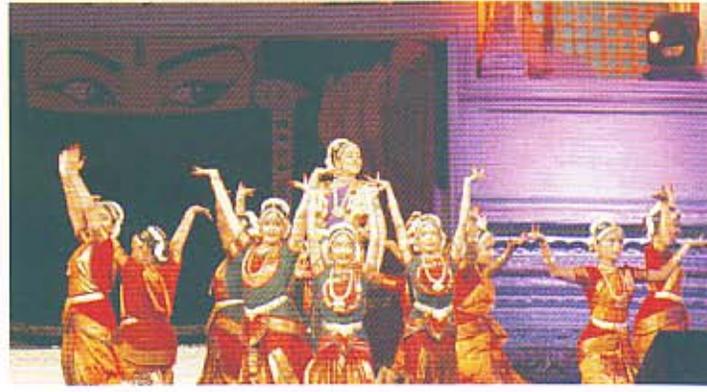
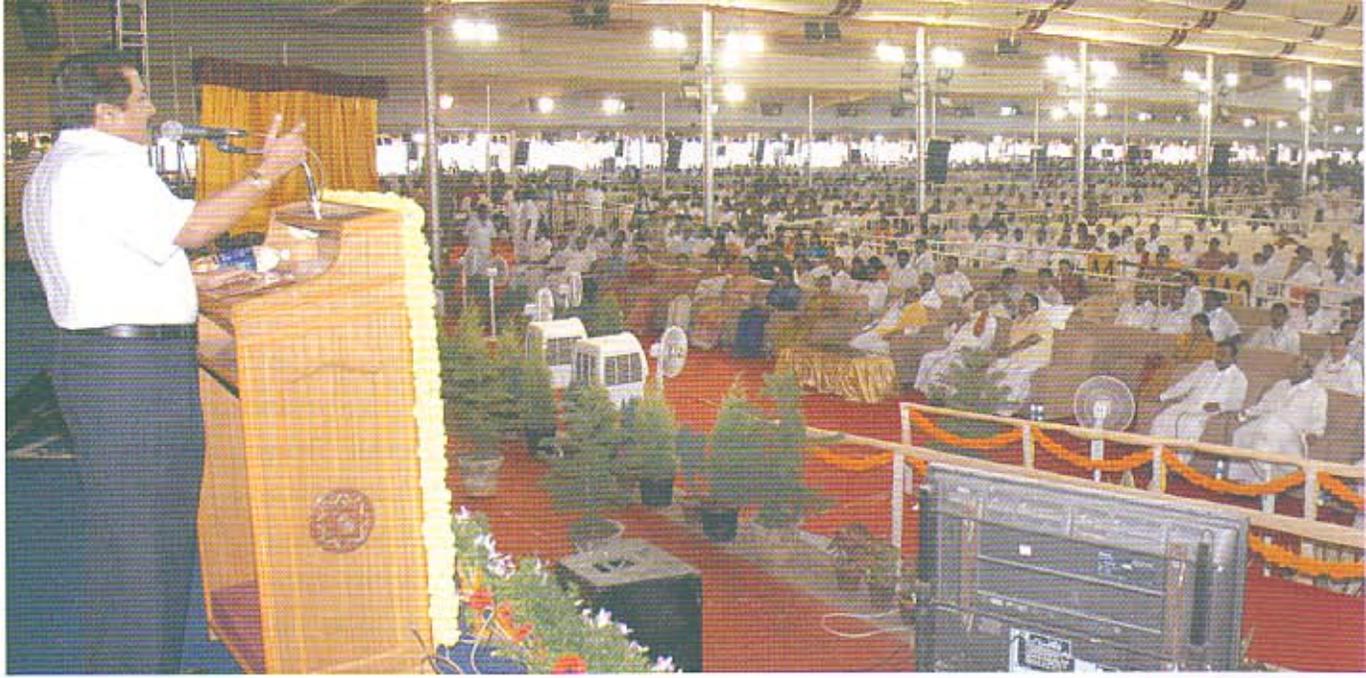
Visit us at www.gowrilimo.com

(Advanced Booking Recommended)

*1551 Keele St.
Toronto, On.
M6N 3G1*

Call Siva 416-657-1106 or 416 242 8884

**கோவை
உலக தமிழ் செம்மொழி
மாநாடு**

தமிழ்நாடு

கண்கெட்டபின் சூரிய நமஸ்காரம்?

வாரிசு சண்டையில் தி. மு. க. பிளவுபட்டாலும்
அ. இ. அ. தி. மு. க.வுக்கு அது சாதகமாவது
சந்தேகமே

பிங்காட்சன்

நம்பமுடியவில்லை; ஜெயலலிதாவின் கட்சியில் இதுவரை நடந்திராதவையெல்லாம் நடக்கின்றன. கட்சி அலுவலகத்துக்கே அபூர்வமாக வருகின்ற கட்சித் தலைவி இப்போது அடிக்கடி தொண்டர்களைச் சந்திக்கிறார். நீக்குளித்த தொண்டரைப் பார்க்க மருத்துவ மனைக்கே செல்கிறார். சாலை விபத்தில் காயமடைந்த சாதாரண தொண்டனை நேரில் சந்தித்து ஆறுதல் கூறுகிறார். கூட்டணிக் கட்சிகளைக் கலந்து ஆலோசிக்கிறார். அவர்கள் நடாத்தும் போராட்டங்களில் அவரது அனைத்து இந்திய அண்ணா நிராவிட முன்னேற்ற கழகமும் (அ. இ. அ. தி. மு. க.) கலந்துகொள்கிறது.

அவர் அபூர்வமாக பங்குபெறும் பொதுக்கூட்டங்களில் மேடையீது அவருக்கு மட்டுமே நாற்காலி இருப்பது வழக்கம். இப்பொழுதெல்லாம்

**காங்கிரசுடன் கூட்டணி
வைத்துக்கொண்டால்
வெற்றிபெறலாம் என்ற
கருத்து ஜெயலலிதாவின்
உள்ளத்தில்
உருவாகியுள்ளது.
ஆனால், காங்கிரஸ் அதற்கு
தயாராக இல்லை**

**கூட்டணி தர்மத்தைப்
பேணுவதில் தி. மு. க. வை
முழுமையாக நம்பலாம்
என்பது காங்கிரஸ்
அருபவத்தில் உணர்ந்த
உண்மை**

மேடையில் அவருக்கு இணையாக கட்சியின் மற்றைய பிரமுகர்களுக்கும் ஆசனங்கள் போடப்படுகின்றன. இவையெல்லாம், அண்மையில் நடைபெற்ற பொன்னகரம் இடைத்தேர்தல் முடிவு செய்யும் வேலை.

பொன்னகரம் இடைத்தேர்தலில் ஆளும் கட்சியான பண்பலம், பதவிபலம் கொண்ட திராவிட முன்னேற்ற கழகம் (தி. மு. க.) வெற்றிபெற்றது எவருக்கும் வியப்பளிக்கவில்லை. ஆனால், தமிழ்நாட்டின் பிரதான எதிர்க்கட்சியான அ. இ. அ. தி. மு. க. இரண்டாவது இடத்தைக்கூட பிடிக்கமுடியாமல் மூன்றாவது நிலைக்கு தள்ளப்பட்டு விட்டதோடு, கட்டுப்பணத்தையும் இழந்து நின்றமை கட்சித் தொண்டர்களிடையே பெரும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்திவிட்டது. கூட்டணி எதுவுமின்றி போட்டியிட்ட பாட்டாளி மக்கள் கட்சி இரண்டாம் நிலையில் வெற்றி

பெற்றது.

மக்கள் தலைவனாக போற்றப்பட்ட எம்.ஜி.ஆர். தோற்றுவித்த கட்சி ஏன் இந்த அவல நிலையை அடைந்துநிற்கிறது?

சில மாதங்களுக்கு முன்னர் நடந்த ஐந்து இடைத்தேர்தல்களில் போட்டியிடப்போவதில்லை என்று ஜெயலலிதா ஒதுங்கிவிட்டார். கட்சித் தொண்டர்கள் துவண்டுபோனார்கள்.

தலைவன் என்பவன் வாழ்விலும் சாவிலும் முன்னின்று தொண்டர்களை நடத்திச்செல்லவேண்டும்; காட்சிக்கு எளியனாக இருக்கவேண்டும்; தோல்விகளைக்கண்டு துவண்டுவிடக்கூடாது.

தி. மு. க. தலைவர் கருணாநிதிக்கு வயது என்பதைந்து. சக்கர நாற்காலியில்தான் செல்கிறார். ஆனால், மாதத்தில் இருபது நாள் களாவது பொதுக் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்கிறார்; பத்திரிகையாளர்களைச் சந்திக்கிறார்; சட்டமன்றக் கூட்டங்களுக்கு தவறாமல் செல்கிறார். இதுதவிர, பல பாராட்டுக் கூட்டங்கள், பரிசளிப்பு விழாக்கள். ஏன், சென்னையில் நடக்கும் கிரிக்கெட் போட்டிக்கும் வந்துவிடுகிறார்.

ஜெயலலிதா சென்னையில் இருக்கும் நாட்களைவிட, மலை வாசஸ்தலமான கொட நாட்டில் ஓய்வெடுக்கும் நாட்களே அதிகம். அங்கிருந்தபடி அறிக்கைவிடுவதோடு சரி. மக்களைச் சந்திப்பதே இல்லை. சென்னையில் இருந்தாலும் அவரைக் கட்சியின் மற்றைய தலைவர்களோ, கூட்டணிக் கட்சித் தலைவர்களோகூட எளிதில் சந்தித்துவிட முடியாது. தேர்தல் பிரச்சாரத்தின்போது வாகனத்தைவிட்டு வெளியே வருவதில்லை. உள்ளிருந்தபடி உரையாற்றுகிறார். அத்தி பழுத்தாற்போல, ஆண்டுக்கு ஒருமுறை கட்சியின் தலைமையகத்துக்கு அவர் வருவது கூட ஒரு பெரிய அரிய விழாவாக கருதப்படும்.

பத்திரிகைக்காரர்களைச் சந்திப்பதே இல்லை. கட்சியில் ஜெயலலிதா செயல்படும் விதம் 'எடுத்தேன்; கவிழ்த்தேன்' என்பதாக இருக்கிறது. இன்று கட்சியில் பதவியில் இருப்பவர் நாளை இருப்பார் என்று சொல்லமுடியாது. 'நித்திய கண்டம்; பூரண ஆயுசு' என்பார்களே, அதைப்போல சசிகலாவின் உறவினருக்குக் கட்சியில் பதவி; உண்மைத் தொண்டனுக்கு கல்தா. அவருடைய நெருங்கிய தோழி சசிகலாவுக்கும் அவருக்கும் அப்படி என்ன பிணைப்பு என்ற கேள்வி தொண்டர் உள்ளத்தில் எழுத்தான் செய்கிறது.

எம். ஜி. ஆர். மகத்தான தலைவனாக மக்களின் ஆதரவைப்பெற்று விளங்கினார். அவர் உயிருடன் இருந்தவரை தி. மு. க. தலையெடுக்கவே முடியவில்லை. 'சிவகாமியின் சபதம்' என்ற நாவலில் நாகநந்தி அடிகள் என்ற புத்த பிக்கு தனது உடலில் விஷத்தை மெல்ல ஏற்றிக்கொள்வாராம். அதைப்போல மக்கள் உள்ளத்தில் கருணாநிதிக்கு எதிரான உணர்வை எம். ஜி. ஆர். ஏற்றியிருந்தார். அ. இ. அ. தி. மு. க. தொண்டன் மறந்தும்கூட தி. மு. க. வுக்கு வாக்களிக்க மாட்டான். எம். ஜி. ஆர். துவக்கிய கட்சி என்பதற்காகவே அ. இ. அ. தி. மு. க. வுக்கு விசுவாசமாக இருப்பவர்கள் தாம் அதிகம். இதை ஜெயலலிதா உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. எம். ஜி. ஆரை அவர் முன்னிறுத்துவதே இல்லை.

வழிவழியாக அ. இ. அ. தி. மு. க. வுக்கு வாக்களித்துவந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இன்று தி. மு. க. பக்கம் திரும்பி விட்டார்கள். அ. இ. அ. தி. மு. க. வின் கோட்டை எனப்படும் தென்மாவட்டங்களில் தேவர் இன மக்களின் கட்சி என்ற பெயர் அ. இ. அ. தி. மு. க. வுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. (சசிகலா முக்குலத் தேவர் இனத்தைச் சார்ந்தவர்) அப்பொழுது ஆட்சியிலிருந்த பாரதிய ஜனதா கட்சி தலைமையைக் கவர்ந்து, வழக்குகளிலிருந்து விடுபடவேண்டும் என்ற காரணத்துக்காக கட்டாய மத மாற்றத்தைச் சட்டம் கொண்டுவந்து சிறுபான்மைக் கிறிஸ்தவ, முஸ்லிம் மக்களின் வாக்குகளை இழந்துவிட்டார்.

இந்தியாவில் லஞ்ச ஊழல் என்றுமே தேர்தலில் ஒரு பிரச்சனையாக இருந்ததில்லை. அரிசி, வெண்காயம் ஆகியவை கிடைக்காவிட்டால் மக்கள் வெகுண்டு எழுந்து ஆட்சிக்கு எதிராக வாக்களிப்பார்கள். ஜெயலலிதா ஆட்சியில் இருந்தபோது ஜயாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் மாத வருமானம் உடையவருக்கு ரேஷன் கடைகளில் அரிசி கிடையாது என்று சட்டம் கொண்டுவந்தார். ஆட்சி பறிபோனது. ஒரு கிலோ அரிசி ஒரு ரூபாய் என்ற விலையில் மாதம் 20 கிலோ அரிசியை அனைவருக்கும் வழங்கும் தி. மு. க. வுக்கு வெற்றி வாய்ப்புக்கள் இருப்பதில் வியப்பென்ன?

தேர்தலில் அ. இ. அ. தி. மு. க. வுடன் முழுமனதுடன் கூட்டணி உறவு கொள்ள மற்றைய கட்சிகள் தயங்குகின்றன. வளர்ந்துவரும் விஜயகாந்த் ஒரு குடிகாரர் என்று காரணமின்றி விமர்சித்தார்; அவர் விலகிப் போய்விட்டார். 'வைகோ'வின் மக்கள் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்துக்கு வேறுவழியில்லை. தி. மு. க. தன் கூட்டணியில் அக் கட்

சியை ஏற்க தயாராக இல்லை என்பதால் அ. இ. அ. தி. மு. க. வுடன் உறவு கொள்ளவேண்டிய கட்டாயம் 'வைகோ' வுக்கு.

காங்கிரஸ் கட்சியுடன் கூட்டணி வைத்துக்கொண்டால் வெற்றிபெறலாம் என்ற கருத்து ஜெயலலிதாவின் உள்ளத்தில் உருவாகியுள்ளது. ஆனால், காங்கிரஸ்தான் அதற்கு தயாராக இல்லை.

கடந்த தேர்தல் பிரசாரங்களின் போது ஜெயலலிதா சோனியாவைப்பற்றிப் பேசியவை அவ்வளவு எளிதில் மறக்கப்பட்டுவிடுமா? பத்து ஆண்டுகளுக்குமுன் விழுப்புரத்தில் இருவரும் கலந்துகொள்வதாக இருந்த பொதுக் கூட்டத்தில் சோனியா காந்தியைக் காக்கவைத்துவிட்டு, கூட்டத்துக்குச் செல்லாமல் அவமானப்படுத்தியதை சோனியா காந்தி மறக்கவில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

கடந்த தேர்தலின்போது, சோனியா காந்தி இத்தாலிய நாட்டவர் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட "அன்டோனியா மைனாவே... உனக்கு தேசபக்தி தான் இல்லை; பதிபக்திகூடவா இல்லை" என்று திரும்பத் திரும்ப முழங்கியதும் எளிதில் மறக்கக்கூடிய ஒன்று அல்ல. (ராஜீவ் காந்தியின் கொலைக்கு காரணமான விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவு அளித்த (?) கருணாநிதியுடன் கூட்டணி உறவு கொண்டதைத்தான் ஜெயலலிதா இவ்வாறு சுட்டிக்காட்டினார்.)

ஜெயலலிதாவுடன் கூட்டணி வைத்துக்கொள்வது என்பது மண்குதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்குவது போன்றது என்பதை காங்கிரஸ் நன்கு உணர்ந்துள்ளது. தி. மு. க. - காங்கிரஸ் உறவு பலமாகவே இருக்கிறது. கூட்டணியின் தர்மத்தைப் பேணுவதில் தி. மு. க. வை முழுமையாக நம்பலாம் என்பது காங்கிரஸ் அநுபவத்தில் உணர்ந்த உண்மை.

இப்பொழுது ஜெயலலிதாவின் அணுகுமுறையில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கண்கெட்டபின் சூரிய நமஸ் காரம் செய்து என்ன பயன்?

அ. இ. அ. தி. மு. க. கட்சியின் எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாகவே இருக்கிறது.

தி. மு. க. வில் வாரிசுச் சண்டை ஏற்பட்டுக் கட்சி பிளவுபட்டாலும்கூட, அ. இ. அ. தி. மு. க. வுக்கு அது சாதகமாக அமையுமா என்பது சந்தேகமே.

பொன்னகரம் இடைத்தேர்தல் முடிவு காட்டியுள்ள நிதரிசனம் இது.

அதிகார வர்க்கத்தின் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக சீனாவில் மாவோ கண்ட வழி இரத்தப் புரட்சி

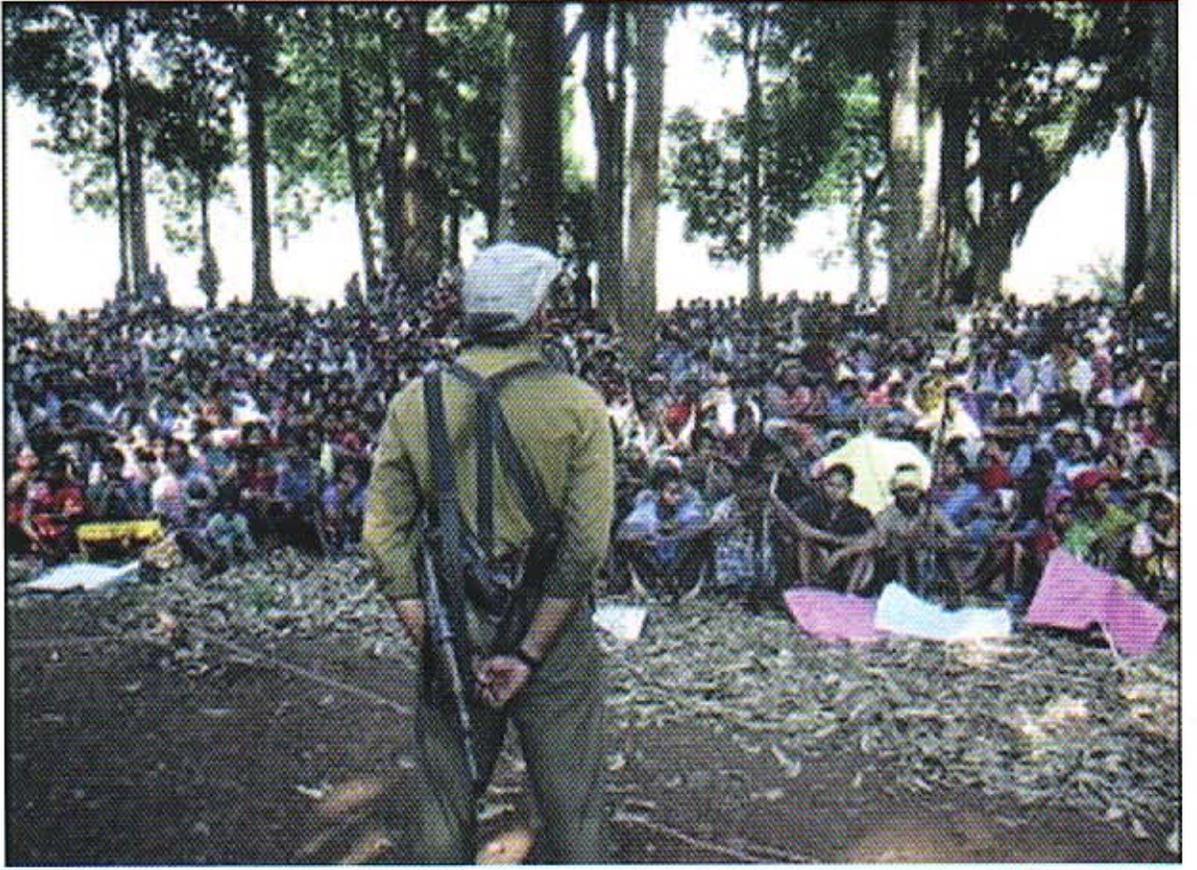
இந்தியாவிலும் மாவோவின் கருத்தியல்தான் தீர்வு என்று நம்பியவர்கள், மாவோயிஸ்டுகளாக தங்களைப் பிரகடனம் செய்துகொண்டு களத்தில் இறங்கினார்கள்

இந்தியாவின் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புக்கு முதன்மையான அச்சுறுத்தல், நக்சலைட்டுகளின் பிரச்சனைதான் என்று பிரதமர் மன்மோகன் சிங்கூறியிருக்கிறார். சாதி, மதம், இனம், மொழி, தீவிரவாதம், அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையின்மை, வறுமை, ஊழல் என்று அடுக்கிக்கொண்டே போகக்கூடிய அளவுக்குப் பிரச்சனைகளில் இந்தியா சிக்கித் தவிக்கிறது. ஆனாலும், இந்தப் பட்டியலில் இதுவரையில் இடம்பெறாத ஒன்றை இப்போது நாட்டின் முதன்மைப் பிரச்சனையாகப் பிரதமரே சித்தரிக்கும் அளவுக்கு நிலைமை முற்றியிருக்கிறது.

ஏப்ரல் 6ஆம் தேதி சத்தீஸ்கர் மாநிலத்தில் உள்ள தண்டேவாடா வனப்பகுதியில் 75 மத்திய ரிசர்வ் பாதுகாப்புப் படை வீரர்கள் மாவோயிஸ்டுகளால் கொல்லப்பட்டனர். நக்சலைட்டுகளைத் தேடி அழிப்பதற்கென்றே சத்தீஸ்கர் பகுதியில் முகாமிட்டிருந்த இந்தப் படையினரால், நக்சலைட்டுகளுக்கு எதிராக ஒரு குண்டுகூடத் திரும்பச் சுட முடியவில்லை. பஜனை பாடிக்கொண்டுவரும் கூட்டத்தில் துப்பாக்கியோடு புகும் தீவிரவாதிகளால் என்ன செய்யமுடியுமோ, அதை நக்சலைட்டுகள் வெற்றிகரமாக செய்தனர்.

இந்தத் தாக்குதல் தேசத்தையே அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. தேசபக்தியில் 'திளைக்கும்' பாரதிய ஜனதா, "இந்தத் தருணத்தில் நாங்கள் அரசியல் செய்யப்போவதில்லை. உள்துறை மந்திரியின் ராஜிநாமாவைக் கோரப்போவதில்லை. அவ்வாறான கோரிக்கை, மாவோயிஸ்டுகளின் கைகளை ஓங்கவைக்கும், அதை நாங்கள் செய்யமாட்டோம்" என்றது. இந்தச் சம்பவத்துக்கு முன்பு நக்சலைட்டுகளைப் பற்றி ஏகதாளமாகப் பேசி வந்த உள்துறை அமைச்சர் ப. சிதம்பரம், அதிர்ச்சியில் மௌனமானார்.

இந்தியா

கண்ணுக்கு எட்டாத தீர்வு

நக்ஸலைட்டுகள் பிரச்சனையில்
இந்தியா விடுபடுமா?

டி. ஐ. ரவீந்திரன்

மாவோவின் புரட்சி சீனாவை குறாவளியாகத் தாக்கிய போது, அந்த நாடு கலங்கி, கலாசாரப் புரட்சிக்குக் கட்டுப்பட்டு சிவப்பு மயமானது. இந்தக் 'கலாசாரப் புரட்சியில்' 30 மில்லியன் மக்கள் உயிர் இழந்தனர் என்பது அவ்வளவு பெரிய இழப்பாக இன்றுவரை இடதுசாரி அறிவுஜீவிகளால் பேசப்படவில்லை.

சமூகத்தின் கடை நிலையில் இருந்து, பொருளாதார ரீதியில் மிகவும் குருமாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காகத்தான்

இந்தப் புரட்சி என்றே கூறப்பட்டது. புரட்சி செய்தவர்கள் வென்றதால் இந்தக் கருத்தியல் உலகத்தில் பெரும் வர வேற்பைப் பெற்றது. சீனாவின் அண்டை நாடுகளிலும் ஐரோப்பாவின் சில நாடுகளிலும் மாவோவின் கருத்தியல் கேள்வி கேட்கப்படாமல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. வறுமை, துன்பம், நிலப்பிரபுக்களின் அராஜகம், அதிகார வர்க்கம் வறுமையை அலட்சியம் செய்வது, மிகக் குறைந்த கூலிக்கு அநியாயமாக வேலைவாங்குவது போன்றவை இல்

லாத நாடுகள் உலகத்தில் இருந்ததேயில்லை. இந்தப் பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ளும் விதம்தான் ஒரு நாட்டின் தன்மையைத் தீர்மானிக்கிறது. சீனாவின் மாவோ கண்ட வழி இரத்தப் புரட்சி. இதன்மூலம் மன்னராட்சியை ஒழித்து, கம்யூனிச சர்வாதிகாரத்தை ஸ்தாபித்தார் மாவோ.

இந்தியாவிலும் மேற்குறிப்பிட்ட பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கான தீர்வு மாவோவின் கருத்தியல்தான் என்று நம்பியவர்கள், மாவோயிஸ்டுகளாகத் தங்களைப் பிரகடனம் செய்துகொண்டு களத்தில் இறங்கினார்கள். இந்தக் கருத்து, 1948இலேயே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. தெலுங்கானா போராட்டம் நக்ஸல் இயக்கத்தால்தான் நடத்தப்பட்டது. அங்கிருந்த இரண்டாயிரத்து 500 கிராமங்களில் ஆயுதப் புரட்சியாளர்கள் பரவியிருந்தார்கள். அந்தக் கிராமங்களை கம்யூனிகள் என்று அழைத்தனர்.

இந்தியா விடுதலை பெற்றபின்னர் மாவோவின் பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழுந்தது. 1967இல் மேற்கு வங்காளத்தில் ஏற்கெனவே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இருந்தது. அதைத் தீவிரமானதோர் இயக்கமாக மாற்ற வேண்டும் என்று சிலர் கோரியதால் இயக்கம் பிரிந்து, கட்சி மற்றும் இயக்கம் என்று ஆகியது. இதன் ஆரம்ப கட்டத் தலைவர் சாரு மஜூம்தார். இவருடன்கூட, கானு சன்யால் மற்றும் ஜங்கல் சந்தால் ஆகியோர் நக்ஸலைட் இயக்கத்தின் முதல் மூன்று முன்னணித் தலைவர்களாக இருந்தனர்.

நக்ஸல்பாரிகள் என்று அழைக்கப்படும் மாவோயிஸ்டுகள், இந்தியாவில் அதிகாரபூர்வமாகத் தங்களை வெளிப்படுத்திக்கொண்டது 1967ஆம் ஆண்டில்தான். மேற்கு வங்கத்தில் புரட்சி சிந்தனைகொண்ட சிலர் பிறந்த ஊரின் பெயர் நக்ஸல்பாரி. இவர்கள் நக்ஸல்பாரிகள் என்று அழைக்கப்பட, இதையடுத்து இந்திய மாவோயிஸ்டுகளை அழைக்கும் பொதுப் பெயராகவே அது மாறிவிட்டது.

இன்றைக்கு இந்தியாவில் 30க்கும் மேற்பட்ட நக்ஸல் இயக்கங்கள் இருக்கின்றன. அனைத்து இயக்கங்களிடையேயும் பரஸ்பர தொடர்புகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விதிவிலக்கின்றி இந்த அமைப்புகள் அனைத்தும் வன்முறையில் மிக ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடன் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. சத்தீஸ்கர், ஒரிஸ்ஸா, ஆந்திரா, மகாராஷ்டிரா, ஜார்க்கண்ட், பீகார், உத்தரப் பிரதேசம் மற்றும் மேற்கு வங்காளம் ஆகிய மாநிலங்கள் நக்ஸல்களின் பிரச்சனைக்கு உள்ளாகியுள்ளன.

நக்ஸல்கள் வலுவாக இருக்கும் மாநிலங்களில் அவர்கள் அவ்வாறு இருக்கக் காரணங்கள் இருக்கின்றன. கனிமங்களும் வளப்பகுதிகளும் அதிகமுள்ள மாநிலங்கள் இவை. இந்த வளங்கள் இருக்கும் பகுதிகளில் ஆதிவாசியினர், பழங்குடியினர் அதிகம் வசிக்கிறார்கள். இந்த வளங்களை அபகரிக்கவும் பங்குபோட்டுக்கொள்ளவும் பணக்காரர்கள், நிலப்பிரபுக்கள், அதிகார வர்க்கத்தினர் முனைகிறார்கள். என்ன நடக்கிறது என்று தெரிந்தும் அரசியல் கட்சிகள் பேசாமல் இருக்கின்றன. இப்படியாக, பணக்காரர்களும் அதிகார வர்க்கத்தினரும் சேர்ந்து இந்த மக்களை, அவர்களது வளங்களைச் சுரண்டுகிறார்கள். பல விதங்களிலும் துன்புறுத்திவருகிறார்கள். கேட்க நாதியிலாமல் இவர்கள் அல்லாடுகிறார்கள்.

இப்படிப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஏதோ ஒரு விதத்தில் தீர்வுவேண்டும் என்று தவிக்கிறார்கள். மாவோயிஸ்டுகளைத் தவிர வேறு எவரும் இவர்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கவும் போராடவும் முன்வருவதில்லை. இந்நிலையில், இவர்களும் நக்ஸலைட்டுகளாகவோ, அவர்களது ஆதரவாளர்களாகவோ மாறுவதில் ஆச்சரியமில்லை.

நக்ஸல்கள் தங்களைக்

காப்பாற்ற வந்தவர்கள் என்ற எண்ணம்

சாதாரண மக்களின் மனங்களில்

வலுவாக இருப்பதால்

அவர்களுக்கு எல்லாவித உதவிகளும்

செய்கிறார்கள்

மாவோயிஸ்டுகளின் ஆயுதப்

போராட்டங்களிலும் பெருமளவு

கலந்துகொள்கிறார்கள்

வன்முறை, பயம் உருவாக்கல், திட்டமிட்ட முரட்டு தாக்குதல் போன்றவற்றுள் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியாவிட்டாலும், பிரச்சனைக்குரியவர்கள் என்று கருதப்படும் நபர்களை நக்ஸல்களால் 'தீர்க்க' முடிகிறது. அதிகார பூர்வமாக இயக்க வடிவில் வெளிப்பட்ட 1967இலேயே கொலைசெய்யும் வழக்கத்தை நக்ஸல்கள் ஆரம்பித்துவிட்டனர். நக்ஸல்பாரிகள் என்று தங்களை அறிமுகப்படுத்திய அதே மாதத்தில், அதாவது 'மே' மாதம் 24ஆம் நாள், தங்களது நிலங்களை உழுவதற்குத் தடையாகவந்த பொலிஸ் படையை சந்தால் பழங்குடியினர் விஷம் தோய்ந்த அம்புகளால் தாக்கினர். இதில் ஒரு காவல்துறை ஆய்வாளர் இறந்துபோனார். அதிலிருந்து இன்றுவரை ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். அதாவது, கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

1967இல் விஷ அம்புகள்; 2010இல் துப்பாக்கிகள். அவ்வளவுதான் வித்தியாசம். இந்த ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 6ஆம் தேதி 75 மத்திய ரிசர்வ் காவல் படையினர், இலகு ரக தானியங்கித் துப்பாக்கிகள், கையெறி குண்டுகள் மற்றும் ஏ.கே.ஏ.க துப்பாக்கிகளால் தாக்கப்பட்டு உயிரிழந்தார்கள். இவர்களுக்கு இந்த ஆயுதங்கள் எங்கிருந்து கிடைக்கின்றன? உளவுத்துறையின் தகவல்படி, இந்தியாவுக்கு எதிராக, சர்வதேச அளவில் செயல்படும் அனைத்துக் குழுக்களுடனும் நக்ஸல்கள் தொடர்பு வைத்திருக்கின்றனர். இவர்களைத்தவிர, தானாக முன்வந்து 'உதவும்' பாகிஸ்தானின் ஐஎஸ்ஐ, எல்ரிசி, சீனா, மற்றைய நாடுகளில் இருக்கும் மாவோயிஸ்ட் குழுக்கள் என்று 'உதவிக்கரம் அளிக்கும்' பட்டியல் நீண்டு கொண்டேபோகிறது.

இவற்றுற்கெல்லாம் பணம் எங்கிருந்து வருகிறது? நக்ஸல்களின் நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலும் குறிவைப்பது சர்வதேச நிறுவனங்கள், பெரும் ஒப்பந்தக்காரர்கள், நிலச்சுவாந்தாரர்கள் மற்றும் பணக்காரர்களையே. அரசாங்கத்தால் இவர்களை ஒழிக்கமுடியவில்லையென்று தெரிந்துகொண்டதும், நக்ஸலைட்டுகளுக்குப் பணமும் பொருளும் கொடுத்து தங்களது உடமைகளையும் உயிரையும் காப்பாற்றிக்கொள்கிறார்கள். இதுதவிர, அரசின் திட்டங்களையும் செயல்படுத்தும் உயர் அதிகாரிகளும் இவர்களுக்கு அரசு நிதியிலிருந்து பணம்

**வன்முறை,
பயம் உருவாக்கல்,
திட்டமிட்ட முரட்டுத் தாக்குதல்களில்
நக்சலைட்டுகள்
தங்களை முன்னிறுத்துகிறார்கள்**

ஒதுக்குகிறார்கள். உதாரணமாக, ஜார்க்கண்டில் எந்த ஒப்பந்தத்தையும் மாவோயிஸ்டுகள் குறிவைப்பதில்லை. காரணம், ஒழுங்காக, தொடர்ந்து 'கப்பம்' கட்டுவதுதான். தேசிய கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு உதவித் திட்டத்துக்கு வழங்கப்படும் நிதியில் 30 வீதம் நக்சல்களிடம் போகிறது என்று பத்திரிகைச் செய்திகள் கூறுகின்றன. இவையெல்லாம் தவிர, ஆள்கட்டத்தல், மிரட்டல், கொள்ளைகள், 'வரி விதிப்பு' போன்றவற்றின் மூலமாக இவர்களுக்கு தொடர்ந்து பணம் கிடைக்கிறது.

நக்சல்களின் வழிமுறை வன்முறைதான் என்றாலும், சாதாரண மக்கள், குறிப்பாக ஆதிவாசிகள், சமூகத்தில் ஒடுக்கப் பட்டவர்கள் ஆகியோர் ஏதனால் இவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கிறார்கள்? அரசாங்கத்தின் செயலற்ற தன்மை, அரசியல் முதிர்ச்சியின்மை, வாக்கு வங்கிகளைக் குறிவைத்துக் காரியங்கள் செய்வது போன்றவை, அரசு இயந்திரத்துக்கும் அவ

திப்பும் மக்களுக்குமிடையே தொடர்பற்ற நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. நக்சல்கள் இருக்கும் மாநிலங்கள் அனைத்திலும், வன வளங்கள், கனிம வளங்கள், நில வளங்கள் ஆகியவற்றை அரசின் ஆதரவை, நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ பெற்ற பெரும் நிறுவனங்கள், பெரும் பணக்காரர்கள் மற்றும் முதலாளிகள் கொள்ளையடிக்கின்றனர். இதனால், ஆண்டாண்டு காலமாக இவற்றை நம்பி வாழ்க்கை நடத்தும் மக்கள் அங்கிருந்து விரட்டியடிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வாழ்க்கையே கேள்விக்குறியாகிறது. அரசின், நீதிமன்றங்களின் உத்தரவுகளும் இவற்றின் அதிகாரமும் நிலப்பிரபுக்களாலும் பெரு முதலாளிகளாலும் கேலிக்குரியதாகப்படுகின்றன. இவையெல்லாம் நேரடியாக மிகச் சாதாரண மக்களைத்தான் பாதிக்கின்றன.

1967ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக நக்சல்கள் ஓர் ஆய்வா

ளரைக் கொன்றது கூட இம்மாதிரியான ஒரு சம்பவத்தில் தான். சந்தால் பழங்குடியினருக்கு சொந்தமான இரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலங்களை அங்குள்ள நிலப்பிரபுக்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்தனர். இதை எதிர்த்து நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. நீதிமன்றம், சந்தால் பழங்குடியினருக்குச் சாதகமாக தீர்ப்பு வழங்கியது. இதையடுத்து, தங்களது நிலங்களில் உழுவதற்காக அவர்கள் சென்றபோது, நிலப் பிரபுக்களின் குண்டர்கள் அவர்களைத் தாக்கினர். இதனால் பிரச்சனை எழுந்தது. பொலிஸ் அங்கே விரைந்து பழங்குடியினரைத் தாக்கி, நிலங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்த ஆரம்பித்தது. இதையடுத்துதான், பதில் தாக்குதலில் ஓர் ஆய்வாளர் கொல்லப்பட்டார்.

நக்சல்கள் தங்களைக் காப்பாற்ற வந்தவர்கள் என்ற எண்ணம் சாதாரண மக்களின் மனங்களில் வலுவாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு எல்லாவித உதவிகளும் செய்கிறார்கள். அது மட்டுமன்றி, மாவோயிஸ்டுகளின் ஆயுதப் போராட்டங்களில் பெருமளவு கலந்துகொள்கிறார்கள். நகர்ப்புறங்களிலும் மாவோயிஸ்டுகள் வேரூன்றியிருப்பதற்குக் காரணம், இவர்களுக்கு ஆதரவாக மூன்று விதமான அறிவுஜீவிகள் ஆதரவாக செயல்படுவதுதான்.

முதல் பிரிவினர், மக்களின் துன்பத்தை நீக்க ஆயுதப் போராட்டம் அவசியம் என்று, சில அநுபவங்களின் மூலமாக முடிவுக்கு வந்தவர்கள். இத்தகையோர் தாங்கள் பார்த்த, அநுபவித்த, கேட்ட சம்பவங்களில் இருந்து மக்கள் படும் துயரம், துன்பம், அநியாயமாக குறிவைத்துத் தாக்கப்படுதல், அரசாங்கம் உதவிக்கு வராமல் அல்லது கண்டுகொள்ளாமல் இருத்தல் போன்றவற்றை பார்த்து மனம் வெதும்பியவர்கள், அதே சமயத்தில், நக்சல் நடவடிக்கைகளால் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு உடனடியாக தண்டனை, பிரச்சனை ஏற்படுத்தல் போன்றவற்றால் திருப்தியடைந்தவர்கள். அவர்களில் பலருக்கு அரசாங்கத்தில் பொறுப்புகளும் பதவிகளும் இருந்திருக்கின்றன. அரசு இயந்திரம், அதைச் செலுத்தும் அரசியல் ஆகியன எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதைப் பார்த்தவர்கள். இதையெல்லாம் பார்த்து வெறுப்படைந்து வெளியே வந்து நக்சல்களுக்கு நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ உதவிகள் செய்கின்றனர்.

இவ்வாறு செய்தவர்களில் ஒருவரைச் சமீபத்தில் கைது செய்திருக்கிறார்கள். அவர் பெயர் விசுவநாதன், தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர். சுங்கத்துறையில் உயர் அதிகாரியாக நாட்டில் பல பகுதிகளில் பணியாற்றி விருப்ப ஓய்வு பெற்றவர். கடந்த பல ஆண்டுகளாக நக்சல்களுக்கு காட்டில் போரிடும் முறைகளைக் கற்றுக்கொடுத்துவருவதாக இவர்மீது குற்றச் சாட்டு உள்ளது.

இரண்டாம் பிரிவினர், நக்சல்களோடு நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள். கிராமங்களில், நகரங்களில் மக்கள் மத்தியில் கலை, இலக்கியம், நாடகம் மற்றும் பாட்டுகள் போன்றவை மூலமாக, நிலச்சுவாந்தார்களின் எதேச்சாதிகாரம், அரசின் அலட்சியம், இவற்றினால் ஏற்படும் பாதிப்பு, எல்லாவற்றிற்கும் தீர்வு ஆயுதம் ஏந்திய போராட்டம் என்ற கருத்துக்களின் அடிப்படையில் பிரச்சாரம் மேற்கொள்பவர்கள். இதனால் பெருமளவில் கிராமப்புற இளைஞர்கள், வேலை வாய்ப்பின்றி இருக்கும் நகர்ப்புற இளைஞர்கள் ஆகியோர் மாவோயிஸ்டுகளாக மாறுகின்றனர்.

மூன்றாவது பிரிவினர், மனித உரிமை இயக்கங்கள் மற்றும் அவற்றைச் சார்ந்த நகரக் கவிஞர்கள், கட்டுரையாளர்கள் மற்றும் கலைத் துறையினர். இந்த மூன்று பிரிவினரும், மாவோயிஸ்டுகளை ரட்சகர்களாகவும், மாவோயிஸ்தை வேதமாகவும் சிந்தரிக்கிறார்கள். ஆனால், மாவோயிஸ்டுகள்

அதிகார அரசியலின்மீதும் ஒரு கண் வைத்திருக்கிறார்கள். 1989ஆம் ஆண்டு மாவோயிஸ்டுகளின் அரசியல் கட்சியான சிபிஐ (எம்.எல்) தனது முதல் எம்பியை இந்திய பாராளுமன்றத்துக்கு அனுப்பியது. அடுத்துவந்த சட்டமன்றத் தேர்தல்களில் ஏழு இடங்களை வென்றது. 1995இல் மறுபடியும் ஆறு இடங்களை வென்றது. 1996இல் இக்கட்சியின் சார்பில் அஸாமில் ஐந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்; ஓர் எம்.பி.; மற்றும் ஒரு ராஜ்ய சபா எம்.பி. ஆகியோர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்.

நக்சல்கள் அதிகமாக இருக்கும் மாநிலங்களில் பா.ஜ.க. நீங்கலான அனைத்துக் கட்சிகளும் தேர்தல் நேரத்தில் மாவோயிஸ்டுகளுடன் நேரடியாக அல்லது மறைமுகமான ஒப்பந்தங்களைச் செய்துகொள்கின்றன. பா.ஜ.க. இந்தப் பட்டியலில் இல்லாததன் காரணம், பரஸ்பர அவநம்பிக்கை, வெறுப்பு என்பவைதான்.

நிலைமை இவ்வாறு இருக்கும்போது, நக்சல்களை ஒரேயடியாக ஒழிப்பது என்பது ஏறக்குறைய பகல் கனவே. மாவோயிஸ்தை வெல்லமுடியாது; ஆனால், அதை நீர்த்துப்போகச் செய்யலாம். இதற்கு அரசியல் துணிச்சலும், உண்மையிலேயே நாட்டு மக்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டும் என்ற நினைப்புடன் காரியமாற்றும் அக்கறையும் வேண்டும். வனப் பகுதிகள், கனிமங்கள் இருக்கும் பகுதிகள் போன்றவற்றில் இந்த வளங்களைத் தனியாருக்குத் தாரைவார்த்துக் கொடுக்காமல் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவது; அதில் உள்நூர்வாசிகளுக்குப் பிரதான வேலைவாய்ப்புகளைக் கொடுப்பது; ஆதிவாசிகள், பழங்குடியினருக்கு கல்வி சென்றடையுமாறு செய்வது; அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள், கௌரவமான முறையில் வாழ்வதற்குத் தொழில் வாய்ப்புகள் போன்றவற்றை ஏற்படுத்தியிருக்கும் மாவோயிஸ்டுகளை ஊக்குவிப்பது; 'தேர்தல் பாதை திருடர் பாதை' என்ற நிலையிலிருந்து மாறியுள்ள அவர்களை அரசியல் பாதைக்குத் திரும்ப ஊக்குவித்தல்; எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஆயுதம் தாங்கி போராடும் நக்சல் படைகளைச் சரியானமுறையில் திட்டமிட்ட ரீதியில் எதிர்கொள்ளல் போன்றவற்றை அரசு செய்தாக வேண்டும். பிரச்சனையின் தீவிரத்தை முதலில் குறைத்தால் தான் அது தீரும் வழிகள் புலப்படும்.

ஆனால், அரசு இவற்றைச் செய்யும் என்று நம்புவதற்கான அறிகுறிகள் குறைவாகவே தென்படுகின்றன. மிரட்டியும், அச்சுறுத்தியும் பெரும் லாபங்கள் கண்ட மாவோயிஸ்டுகள், அவ்வளவு சுலபத்தில் ஆயுதங்களை விட்டுவிடுவார்கள் என்றும் நம்பமுடியாது. நேபாளத்தில், மாவோயிஸ்டுகள் முதலில் ஆயுதப் போராட்டம், அதன் பின் அதிகார ஆட்சி என்று தங்களது நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டனர். ஆனாலும், ஆட்சி அதிகாரம் ஆறு மாதங்களுக்கும் மேல் அவர்கள் கையில் இருக்கவில்லை. இதை உதாரணமாக வைத்துப் பார்த்தால், தேர்தல் பாதையில் இந்திய மாவோயிஸ்டுகளுக்கு முழு நம்பிக்கை வர வாய்ப்பில்லை என்று சொல்லலாம்.

இந்திய அரசியல்வாதிகளுக்கும் மாவோயிஸ்டுகளுக்கும் இடையே பரஸ்பர நம்பிக்கை சாத்தியமில்லை என்ற யதார்த்தத்தை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. எனவே, இந்தப் பிரச்சனை மெதுவாகத்தான் தீரும். இப்போதைய நிலையில் யாரும், யாரையும் நம்பக்கூடிய வகையில் எதுவும் நடக்கவில்லை. தொலைநோக்கில் பார்க்கும்போது, மாவோயிஸ்டுகளுக்கு அரசியல் ரீதியான செயல்பாடுகளில் ஆர்வம் அதிகரிப்பது; மறுபுறம், பாதுகாப்புப் படைகளுக்குக் களத்தில் வெற்றிகள் கிடைப்பது ஆகிய இரண்டும் நடந்தால், அதன் பின்னர் ஒரு தீர்வை இதில் எட்டமுடியும் என்று நம்பலாம். ■

சுதந்திரமாக உங்கள் வாழ்க்கைப் பயணத்தை மேற்கொள்ள
எமது சேவைகள் உங்களுக்கு வழிகாட்டும்!

Personal & Corporate Advice
Retirement planning
Mortgage arrangement service and Financial re-engineering
Life assurance and protection planning
Mortgage Conveyancing
Investment planning
Key event advisory service

Debt Problems?

call us for **confidential** and **expert** advice

Free Consultation
to solve your financial problems

Mortgage 4US

Independent Financial Advisers

Karthigesu Sivanesan MBA BSc Eng FPC
Independent Financial Adviser
Mobile: 07775 578 552

Tim Drakes MSc CEFA CEMAP
Independent Financial Adviser
Mobile: 07515 891 295

020 7386 0924

www.mortgage4usltd.com

6 Barton Road, London W14 9HD

Mortgage 4US Ltd (FSA No.478944) is an appointed representative of Unleash Advice Partnership Ltd (FSA No. 473157) which is authorised and regulated by the Financial Service Authority.

உலக விவகாரம் | தாய்லாந்து

சாந்தி நிலவ வேண்டும்

அரசியல் குழப்பங்களில் தத்தளிக்கும் வெளத்த தேசம்

தளஞ்ஜெயன்

ஹொ

லிஷூட் படங்க
னில்தான் அரசி
சியல் பரபரப்

புக் காட்சிகளுடன் ஏராளமான கதைகள் சொல்லப்படும். ஆனால், பதவியேற்கும் ஒவ்வொரு பிரதமரும் பரபரப்பான நிகழ்வுகளுக்குப் பின்னர்தான் பதவியை ஏற்க முடியும்; அதேவிதமான சூழ்நிலையில்தான் பதவியை அதுபவிக்கவும், இழக்கவும் முடியும் என்ற நிலை நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய ஒரே நாடு தாய்லாந்து. இத்தனைக்கும் இந்நாட்டில் ஏற்படும் குழப்பங்கள், வெளிநாடுகளில் இருந்து 'இறக்குமதி'

செய்யப்பட்டவை அல்ல. எல்லாமே 'தாய்லாந்து தயாரிப்புகள்' தாம்.

தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் பொருளாதார ரீதியில் வளம்கொழிக்கும் நாடுகளில் தாய்லாந்தும் ஒன்று. இதன் தலைநகரான பாங்கொக், உலக பொருளாதார மையங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. உலக சுற்றுலா என்றால் அதில் பட்டாயா, பாங்கொக் நிச்சயமாக இடம்பெறும். 64 மில்லியன் மக்களைக் கொண்ட இந்நாடு மட்டுமே தென்கிழக்கு ஆசியாவில் எந்த ஐரோப்பிய நாட்டுக்கும் காலனி நாடாக இருக்கவில்லை. அதுவுமல்லா

மல், இரண்டாம் உலகப் போரில் ஜப்பான் படைகளின் நெருக்குதலைத் தாங்க முடியாமல் நேசநாடுகளுக்கு எதிராகப் போரிட்டது. அதேசமயத்தில், ஜப்பானியப் படைகளை எதிர்த்தும் ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டங்கள் நடந்தன. போர் முடிந்ததும் அமெரிக்கா நட்பு நாடாக தன்னை அதிகாரபூர்வமாக அறிவித்துக்கொண்டது தாய்லாந்து. அந்த அளவுக்கு அரசியல் சாதார்பம் ஆரம்பத்திலிருந்தே அந்நாட்டு ஆட்சியாளர்களுக்கும், மக்களுக்கும் இருந்தது.

இன்னமும் மன்னராட்சியில் இருக்

கும் மிகச்சில நாடுகளில் தாய்லாந்தும் ஒன்று. இப்போது இருக்கும் மன்னர் பூமிபோல் அடுல்யுடேஜ், அவரது பரம்பரையின் ஒன்பதாவது மன்னர். இவர்தான் முப்படைகளின் தலைவர்; அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் காவலர். 10 ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு ருந்தே இங்கு மக்கள் வாழ்ந்தனர் என்பதற்கு அகழ்வாராய்ச்சியிலிருந்து ஆதாரபூர்வமான பதிவுகள் இருக்கின்றன.

1932இலிருந்துதான் பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் இங்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதன்பின்னர் 75 ஆண்டுகள் கழித்து இரானுவ ஆட்சி 2007இல் புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கியது. 1932இலேயே மன்னராட்சியை எதிர்த்து, இரானுவம் மற்றும் சிவில் அதிகாரிகளால் பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறை கொண்டுவரப்பட்டது. இதனாலேயே மக்கள் ஆட்சியும் இரானுவ ஆட்சியும் அடுத்தடுத்து இங்கு ஏற்பட்டது. கிட்டத்தட்ட அரை நூற்றாண்டு காலமாக இந்த 'சீசா' பலகை நாடகம்தான் இங்கு நடந்து கொண்டிருந்தது. இதுவரை 27 பிரதமர்கள் பதவியில் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், சமீபத்தில் அதாவது, 2008இல் ஆரம்பித்து நடந்துகொண்டிருக்கும் வன்முறைகள், திடுக்கிடும் அரசியல் மற்றும் அரசு மாற்றங்கள்தான் இதற்கு முன்னர் எப்போதும் நடந்ததில்லை. இந்த இரண்டு ஆண்டுச் சம்பவங்கள் குறைந்தபட்சம் மூன்று ஹொலிவுட் படங்களுக்கான அதிரும் அரசியல் கதைகளை உருவாக்கக்கூடியவை.

இந்தக் கதையின் கதாநாயகன் தக்சின் சினவாட்ரா. இவர், தாய்லாந்தின் முன்னாள் பிரதமர். 2001இல், பணப் பட்டுவாடா, முறைகேடுகள், தந்திர நடவடிக்கைகள் என்பன மிகக் குறைவாக இடம்பெற்ற, ஒரு நியாயமான தேர்தலில் தக்சின் சினவாட்ரா பெரும் பான்மையான இடங்களைக் கைப்பற்றி பிரதமரானார். இவரது ஆட்சியில் உண்மையிலேயே கீழ் நடுத்தர, மற்றும் ஏழை மக்களுக்குப் பயன்படும் பல நடவடிக்கைகளை இவர் மேற்கொண்டார். முக்கியமாக, அனைவருக்கும் இலவச சிகிச்சை என்ற திட்டம் பெருவரவேற்பைப் பெற்றது. தொழில்துறையைச் சீரமைப்பதற்காக அவர் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்தார். இதனால் பல தொழிற்சாலைகளின் விரோதத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டார்.

இது, இவருடைய ஒரு முகம். இன்

முன்னாள் பிரதமர் தக்சின் சினவாட்ராவுக்கு ஆதரவான இரானுவ அதிகாரி தக்சின் ஆதரவாளர்களை செஞ்சட்டை வீரர்களாக மாற்றினார்

னொரு முகம்தான் இவரது பிரச்சனைகளுக்கும் இவர் மற்றவர்களுக்கு இன்று வரை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் பிரச்சனைகளுக்கும் காரணம். இவரது நெருங்கிய நண்பராக இருந்தவர், செய்தி ஊடக பெரும் பிரமுகரான சோந்தி விம்தோங்குல். இவர் தக்சின் பதவிக்கு வருவதற்கு தனது செய்தி நிறுவனங்களையும் பணபலத்தையும் மிகத் தாராளமாகப் பயன்படுத்தினார். இவர்களுக்கு ஒரு 'நெருங்கிய' நண்பர் இருந்தார். அவர் அந்நாட்டு அரசு வங்கியான கிரஸ் தாய் வங்கியின் தலைவர். இந்த வங்கி, சோந்திக்கு பில்லியன்கள் கணக்கில் கடன் கொடுத்திருந்தது. இவற்றை வங்கியின் தலைவர் 'தாராள மனதுடன்' தன்னுடைய செய்துவிட்டார். இதனால் வங்கியின் நிலைமை மிகமோசமாகிப்போனது. இதுபற்றிய பெரும் விமர்சனங்கள் எழுந்தன. விஷயங்களை யெல்லாம் எதிர்கட்சிகள் வெளியே கொண்டுவந்தன; குற்றச்

சாட்டுகள் சுமத்தப்பட்டன. தக்சினுக்கு வேறுவழியில்லாமல் போனதும், வங்கியின் தலைவரைப் பதவிநீக்கம் செய்தார் என்று கூறப்படுகிறது. தனக்கு 'உதவியவர்' பதவியை இழந்ததும், சோந்தி ஆத்திரமடைந்து தக்சினை அரசியல் ரீதியாக எதிர்க்க தீர்மானித்தார். இதன் காரணமாக ஜனநாயக மக்கள் கூட்டணி உருவானது.

மேற்படி விஷயத்தில் 'நியாயமாக' நடந்துகொண்ட தக்சின், தன்னுடைய விஷயங்களில் நியாயமாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு பேரிரைச்சலாக எழுந்தது. தக்சின் தனது மிகப்பெரிய வியாபார நிறுவனத்தை விற்கும்போது சட்டத்தின் ஒட்டைகளைப் பயன்படுத்தி மிகப்பெரிய வரிச் சலுகைகள் பெற்றார் என்ற குற்றச்சாட்டு பரவலாகக் கூறப்பட்டது. இது தவிர, தக்சின் மன்னராட்சியை விரும்பவில்லை என்றும், அதனாலேயே மன்னரை பல சந்தர்ப்பங்களில் அலட்சியம் செய்கிறார் எனவும் பலரும் குறை கூறிவந்தார்கள். சந்தர்ப்பம் வந்ததும் இவர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து, ஜனநாயக மக்கள் கூட்டணியை உருவாக்கினார்கள். போராட்டங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் எனத் தொடங்கி, எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் நாளைடவில் அதிகரித்துக் கொண்டே போயின. ஆனாலும், தக்சின் 2004ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் மீண்டும் ஆட்சியைப் பிடித்தார். இம்முறை, தேர்தல் முறைகேடுகள் எல்லா வகையிலும் அரசுகேறின. எதிர்க்கட்சிகளுக்கு இல்லாத அரசு இயந்திரத்தின் பலம் தக்சினுக்குக் கூடுதலாக இருந்ததால் அவர் 'போட்டியில்' வெற்றிபெற்றார் என்று பத்திரிகைகள்

கூறின. எதிர்க்கட்சியின் போராட்டங்கள் மேலும் வலுத்தன. இதற்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற்போல, 2006ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதத்தில் அரசு விழாவில் பேசிய மன்னர், தாய்லாந்துப் படைகள் பிரதமர் ஆணைக்குக் கட்டுப்படத் தேவையில்லை என்றும் மன்னரின் ஆணைக்குத்தான் கட்டுப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார்.

இதனையடுத்து 2006 செப்டம்பர் 19ஆம் தேதி இராணுவம் இரத்தம் சிந்தாமல் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. அமைச்சர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டனர். பாராளுமன்றம் முடக்கப்பட்டது. அரசியலமைப்புச் சட்டம் தற்காலிகமாக செயலிழக்க வைக்கப்பட்டது. மக்கள் ஜனநாயகக் கூட்டணி, அதன் நோக்கம் நிறைவேறிவிட்டதால் கட்சியைக் கலைப்பதாக வெளிப்படையாக அறிவித்தது. தக்கின் வெளிநாடு ஒன்றுக்கு தப்பிப்போனார். அவரது கட்சியைத் தடைசெய்து இராணுவ நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது. இராணுவத்தின் விசுவாசியான சுராயுத் கலனொன் பிரதமராக நியமிக்கப்பட்டார். பாராளுமன்றத்துக்கு 250 உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை இராணுவமே உருவாக்கி, 2007 பிற்பகுதியில் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தது. அதேசமயத்தில், இராணுவ ஆட்சி விலக்கிக்கொள்ளப்பட்டு, டிசம்பரில் ஜனநாயக முறையில் தேர்தல்கள் நடந்தன. எதிர்க்கட்சியாக இருந்த மக்கள் சக்தி கட்சி, ஐந்து சிறிய கட்சிகளுடன் ஆட்சியைப் பிடித்தது. கூட்டணி ஆட்சியின் தலைவராக, தொலைக்காட்சியில் பல நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தி, பின்னர் அரசியல்வாதியான சமக் சுந்தரவெஜ் பிரதமராகப் பதவியேற்றார்.

இதற்கு முன்பு தொலைக்காட்சியில் மிகப் பிரபலமான சமையல் கலை நிகழ்ச்சியை இவர் நடத்திவந்தார். பிரதமரான பின்னரும் கூட இரண்டுமுறை இந்நிகழ்ச்சியை நடத்தினார். இதற்குக் காரணம், ஒப்பந்தக் காலம் முடியும் வரை நிகழ்ச்சியை நடத்தவேண்டும் என்பதுதான் என்று கூறப்பட்டது. பிரதமர் இதுபோன்ற தனிப்பட்ட விஷயங்களுக்கு விளம்பரம் கொடுப்பது சட்டவிரோதம் என்று நீதிமன்றத்தில் வழக்குப் பதிவானது. இதைத் தவிர, ஆட்சியில் பல ஊழல்கள், முறைகேடுகள், பிரச்சனைகள் பெருகிக்கொண்டே வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் முத்தாய்ப்பாக, பிரதமர் செய்வது சட்ட விரோதம் என்று அரசியல்

மைப்பு நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. சுந்தரவெஜ் பதவி விலகினார். இத்தனையும் எட்டே மாதங்களில் நடந்து முடிந்தன.

இதையடுத்து அதே கட்சியைச் சேர்ந்த சொம்சை வொங்சவற் பிரதமரானார். இதைத் தவறு என்று எதிர்க்கட்சிகள் கூறின. பிரதமரே பதவி வகிக்கத் தகுதியற்றவர் என்று தீர்ப்பு வந்தவுடன் அவரது அமைச்சரவையும் ராஜிநாமா செய்யவேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சிகள் போராட்ட ஆரம்பித்தன. மறுபடியும் ஊர்வலங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், மறியல்கள், முற்றுகைகள். வொங்சவற்றால் தனது அலுவலகத்துக்குக் கூட செல்லமுடியாத நிலைமையை எதிர்க்கட்சியினர் உருவாக்கினர். இதே நேரத்தில், ஆட்சியிலிருக்கும் கட்சி பெருமளவில் தேர்தல் முறைகேடுகள் செய்துதான் பதவிக்கு வந்தது என்ற வழக்கின் தீர்ப்பு வெளியானது. இத்தகைய கட்சி கலைக்கப்பட வேண்டும் என்று அந்நாட்டு அரசியல் சாசனம் கூறுகிறது. இதன் அடிப்படையில் ஆளும் கட்சி கலைக்கப்பட்டது.

மறுபடியும் கூட்டணி. இம்முறை ஏற்கனவே பிரதமர் பதவிவகித்த அபிஷிப் வெஜ்ஜாஜிவா, ஜனநாயகக் கட்சியின் சார்பாக மீண்டும் பிரதமரானார். இவ்வாறான பெரும் குழப்பங்கள், இராணுவத்தினரிடையே இருவேறு கருத்துக்களை உருவாக்கின. அதில் ஒரு பிரிவினர், என்னதான் இருந்தாலும் நிலையான ஆட்சியை இதுவரையில் தந்தவர் தக்கின் சினாவாட்ராதான்; அவரை மறுபடியும் கொணரவேண்டும் என்று கூறினர். இந்தப் பிரிவின் தலைவர்தான் இராணுவ ஜெனரல் கட்டியா. இவர் மிகத் திறமையான இராணுவ நிர்வாகி. ஆனால், இவர் கூறி யதைப் பெரும்பாலான இராணுவத்தினர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதனால், நேரடியாகக் களத்தில் இறங்கி. தக்கினின் ஆதரவாளர்களுக்குத் தலைமை தாங்கினார். அவர்களை 'செஞ்சட்டை வீரர்களாக' மாற்றினார். போராட்டம் வலுத்தது. பாங்கொக் மற்றும் இதர முக்கிய நகரங்கள் ஸ்தம்பித்தன. கடந்த ஏப்ரல் மாதம் செஞ்சட்டைப் படையினருக்கும் இராணுவத்துக்குமிடையே நேரடி மோதல் ஏற்பட்டது. கைக்குண்டுகள், தானியங்கித் துப்பாக்கிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இதைப் பார்த்த இராணுவம் சற்றே பின்வாங்கி, அதன்பின் பதிலடி கொடுத்தது. இந்தக் கலவரத்தில் ஆறு இராணுவ வீரர்கள், 22 போராட்டக்காரர்கள் இறந்துபோனார்கள்.

இதன்பின் போராட்டங்கள் தீவிர

மடைந்தன. இராணுவம், பொலிஸ் ஆகியவற்றுடன் தக்கினின் ஆதரவாளர்கள் எதற்கும் பயப்படாமல் மோதினார்கள். வெளிநாட்டிலிருந்து இவையனைத்துக்கும் அனைத்துவிதமான ஆதரவையும் தக்கின் அளித்துவருகிறார் என்று கூறப்படுகிறது. அரசினால் இக்கலவரங்களை, ஆர்ப்பாட்டங்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. உயிர்ச் சேதத்துடன் அரசு அலுவலகங்கள், முக்கியமான சுற்றுலா மையங்கள், வர்த்தக நிறுவனங்கள் ஆகியன குறிவைத்துத் தாக்கப்பட்டன. இப்படிப்பட்ட போராட்டங்களை செஞ்சட்டைப் படையினர் தைரியமாக முன்னின்று நடத்துவதற்கு முக்கிய காரணம் ஜெனரல் கட்டியாவின் தலைமைதான் என்று கூறப்படுகிறது. இந்த நிலையில், மே 13ஆம் தேதி ஜெனரல் கட்டியா ஒரு வெளிநாட்டு நிருபருடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, மறைந்திருந்து குறிபார்த்து சுடுவதில் நிபுணத்துவம் பெற்ற ஒரு நபரால் சுடப்பட்டார். முன் நெற்றியில் பட்டகுண்டுக் காயத்தால் நினைவிழந்து, 'கோமா' நிலையில் அநிதீவிர சிகிச்சை பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டார்.

இந்த சம்பவத்துக்குப்பின், செஞ்சட்டைப் படையினரை வழிக்குக் கொண்டுவர முடியும் என்று பிரதமர் அபிஷிப்டும் இராணுவத்தினரும் நம்புகின்றனர். செஞ்சட்டைப் படையினர் பாங்கொக் மற்றும் பிற நகரங்களில் முக்கிய இடங்களில் கூடாரமிட்டு போராட்டங்களைத் தொடருகின்றனர். இராணுவம் இந்தப் பகுதிகளில் இப்போது படைகளைக் குவிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது. வெகுவினையில் செஞ்சட்டைப் படையினரின் போராட்டத்தை முடிப்போம் என்று இராணுவம் அறிவித்துள்ளது. முன்னர், தேர்தல்களை உடனடியாக அறிவிப்பதாகக்கூறிய அபிஷிப்ட், இப்போது தேர்தல்கள் வழக்கம்போல 2012இல்தான் நடக்கும் என்று அறிவித்திருக்கிறார். இதற்கெல்லாம் நாங்கள் பயப்படமாட்டோம்; போராட்டம் தொடர்ந்து நடக்கும்; வலுப்பெறும் என்று செஞ்சட்டைப் படையினர் கூறுகின்றனர்.

தாய்லாந்தில் 95 வீதம்பேர் புத்தமதத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள். அமைதி, ஆத்மீகம், ஆழ்மன சிந்தனை, பிறருக்குக் கேடு நினைக்காதிருத்தல் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்ட பௌத்தம், இதுவரையில் தாய் மக்களுக்குக் கற்பித்திருப்பது என்ன என்பது, பதில் இல்லாத கேள்வி. ■

முதிய ரகம்
இளைய சுவை

பசுங்கீற்று இளம் தென்னையின்
தேங்காய்களின் பால் தரும்
இயற்கையான இன்பச்சுவைக்கும்
வெண்மைக்கும்

ஜே பிராண்டின்
தேங்காய்ப்பால்

UK 0800 310 2126
France 061 01 85 835

to find out more about our range of products
www.jaybrand.co.uk

களங்கத்தைத் துடைத்த இங்கிலாந்து அணி

அண்மைக்காலங்களில் வென்ற
முதலாவது உலக கிண்ணம்

அரவிந்தன்

நாடுகளுக்கிடையிலான கிரிக்கெட் போட்டிகள் தொடங்கி சுமார்

180 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆனால், கிரிக்கெட் ஆடும் எல்லா நாடுகளும் கலந்துகொள்ளும் சர்வதேசப் போட்டிகள் 1975இல்தான் தொடங்கின. முதலில் 60 ஓவர் போட்டிகளாக இருந்த இந்த உலகக் கோப்பைப் போட்டிகள் மின்னர் 50 ஓவர் போட்டிகளாக மாற்றப்பட்டன. இதே 50 ஓவர் போட்டிகள் 'நொக் அவுட்' முறையிலும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. கடந்த சில ஆண்டுகளாக 20 ஓவர் உலகக் கிண்ண போட்டிகளும் நடக்கின்றன. இந்தப் போட்டிகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து ஒருமுறை கூட கிரிக்கெட்டின் தாயகமான இங்கிலாந்து உலக அளவிலான எந்தக் கிண்ணத்தையும் வென்றதில்லை. போல் கொலிங்லுட் தலைமையிலான நடப்பு இங்கிலாந்து அந்தக் களங்கத்தைப் போக்கியிருக்கிறது. மேற்கிந்திய தீவுகளில் நடந்த ரி-20 உலகக் கிண்ணப் போட்டியில் வலுவான அவுஸ்திரேலிய அணியை இறுதிப் போட்டியில் வென்று, தன் முதல் கோப்பையை இங்கிலாந்து கைப்பற்றியிருக்கிறது.

இங்கிலாந்து அணியில் திறமைசாலிகளுக்கு என்றுமே பஞ்சம் இருந்ததில்லை. ஆனால், சர்வதேச அளவில் அவர்களால் பெரிய வெற்றிகளைப் பெற முடிந்ததில்லை. இதற்குக் காரணம் அவர்களது அணுகுமுறையில் இருப்பதாகவே தோன்றுகிறது. வெற்றி பெறவேண்டும் என்னும் வேட்கையும் ஆவேசமும் அவர்களுக்கு ஒப்பீட்டளவில் குறைவாக இருப்பதாகவே தோன்றுகிறது. ஆட்டத்தை அவர்கள் மிக

வும் ரசித்து ஆடுவார்கள். எதிராளியை யும் ரசிப்பார்கள்.

அவுஸ்திரேலிய அணியை இதற்கு எதிர்மாறான உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். வெற்றி என்பது அவர்களுக்கு மிகவும் முக்கியம். ஆட்டத்தின் ஓவ்வொரு கணத்திலும் ஆட்டக்காரர்களின் ஓவ்வொரு அசைவிலும் இந்த வேட்கை வெளிப்படும். கடைசிப் பந்து வீசப் படும்வரை தனக்குத் தோல்வி இல்லை என்பதாகவே ஆஸி. அணி வீரர் ஒவ்வொருவரும் நினைக்கிறார். இது அவர்கள் உடல் மொழியில் அழுத்தமாக வெளிப்படும். எதிர்த்து ஆடும் அணி பலவீனமாக இருந்தால் கொஞ்சம் அவட்சியமாக ஆடுவது, வலுவாக இருந்தால் மிக எச்சரிக்கையாக ஆடுவது ஆகியவற்றை ஆஸி. அணியிடம் பார்க்கமுடியாது. எதிரியார் என்பது முக்கியமல்ல. நான் எப்போதும் வெல்ல வேண்டும்; எப்போதும் மைதானத்தில் என் ஆதிக்கம் கோலோச்சவேண்டும். இதுவே ஆஸியின் தாரக மந்திரம். இலங்கை அணியினரிடமும் இதே போன்ற பண்புகளை ஓரளவு காணமுடியும். இதனால்தான் இந்த இரு அணிகளும் போட்டித்திறன் அதிகம் கொண்டவையாக இருக்கின்றன.

இங்கிலாந்தைப் பொறுத்தவரை இந்தப் பண்புகள் குறைவு என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அதுதான் அந்த அணிக்குச் சர்வதேச அளவில் அதிக வெற்றிகளைப் பெறத் தடையாக இருக்கிறது. இந்தமுறை அந்த அணுகுமுறையில் மாற்றம் தெரிந்தது. இங்கிலாந்து அணியில் உள்ள கிரெய்க் சீஸ்வெற்றர், கெவின் பீட்டர்சன் ஆகியோர் அந்த மாற்றத்தின் அடையாளங்களாக இருந்தார்கள். இவர்கள் இருவருமே தென்னாபிரிக்காவில் பிறந்து வளர்ந்து பின்னர் இங்கிலாந்தில் குடியேறி அந்த நாட்டின் அணியில் இடம்பிடித்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்கள் இருவருமே இங்கிலாந்தின் வழக்கமான அணுகுமுறைக்கு மாறுபட்ட ஆவேசத்தை இயல்பாக வெளிப்படுத்துபவர்கள். இதற்கு முன்பு அன்ட்ரூ ஸ்பின்னரோப் இப்படிப்பட்ட இயல்பைக் கொண்டிருந்தார். அவர் அணியில் இடம்பெறும்போது இங்கிலாந்தின் வெற்றிவாய்ப்பு கூடுதலாகவே தோன்றும். இப்போது இவர்கள்.

இந்த இருவரையும் அவுஸ்திரேலிய உணர்வு கொண்ட இங்கிலாந்து ஆட்டக்காரர்கள் என்று கிரிக்கெட் விமர்சகர்கள் சிலர் சொல்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது, ஆஸி, இங்கிலாந்து அணிகளுக்கிடையேயான பண்பு ரீதியான வித்தியாசத்தை தெளிவாக உணரலாம். ஏப்ரல் 30 முதல் மே 16 வரை நடைபெற்ற 20 ஓவர் உலகக் கிண்ண போட்டியில் இவர்கள் இருவரும் செலுத்திய பங்களிப்பு கணிசமானது. அதுவே இங்கிலாந்தின் வெற்றிப் பயணத்தைப் பெருமளவு தீர்மானித்தது என்று சொல்லலாம். கெவின் பீட்டர்சன் தொடர் நாயகனாக அறிவிக்கப்பட்டார். சீஸ்வெற்றர் இறுதிப் போட்டியின் ஆட்ட நாயகனாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அரை இறுதியிலும் இவர்களது ஆட்டம்தான் அணியைக் கஷ்டமின்றிக் கரைசேர்த்தது. தொடர்ந்து சிறப்பாக ஆடிய இந்த இருவரும் இறுதிப் போட்டியிலும் ஆஸியின் வலுவான பந்து வீச்சைச் சிதறடித்து கலப்பான வெற்றியைப் பெற உதவினார்கள்.

142 என்பது பெரிசிய இலக்கு அல்ல. ஆனால், ஆஸியின் பந்துவீச்சு வலுவானது என்பதால் இது அத்துணை கலப்பானதும் அல்ல. இரண்டாவது ஓவரிலேயே தொடக்க ஆட்டக்காரர் மைக்கேல் ஸ்டீவ்ஸ் அவுட் ஆனார். கெவின் களம் இறங்கினார். இவரும் சீஸ்வெற்றரும் சேர்ந்து ஆஸியின் இரக்கமற்ற அதிரடி சிகிச்சையை ஆஸி. அணிக்கே அளித்தார்கள். பந்துகள் எல்லாத் திசைகளிலும் பறந்தன. ஓட்டங்கள் சரளமாக வந்தன. 14ஆம் ஓவரில் கெவினும் (31 பந்துகள்

வெற்றி எமதே என்ற ஆஸி. அணியின் உணர்வு ஏற்படடுத்திய மாற்றம்

ளில் 47) அடுத்த ஓவரில் சீஸ்வெற்றரும் (49 பந்துகளில் 63) அவுட் ஆனார்கள். ஆனால், அதற்குள் போட்டி கிட்டத்தட்ட முடிந்துவிட்டது என்றே சொல்லலாம். இன்னும் 37 பந்துகளில் 27 ஓட்டங்கள் என்னும் நிலையில் கொலிங்வுட்டும் இயன் மோர்கனும் பதற்றமில்லாமல் ஆடி, 17ஆவது ஓவரின் முடிவிலேயே போட்டியை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். பந்துவீச்சு, தடுப்பு, தடுப்பு வீச்சு என எல்லா அம்சங்களிலும் இங்கிலாந்து ஆடிய ஆட்டம், எதிர்த்து ஆடியது அவுஸ்திரேலியாதானா என்ற ஐயத்தை ஏற்படுத்துமளவுக்கு ஆணித்தரமாக இருந்தது. சமீபத்தில் எந்த அணியும் ஆஸியை இவ்வளவு எளிதாக வெற்றிகொள்ளவில்லை.

கெவினும் சீஸ்வெற்றரும் இங்கிலாந்தின் போராட்டத்திறனைக் கணிசமாக உயர்த்தினார்கள் என்றாலும் இவர்களால்தான் கிண்ணம் இங்கிலாந்தின் வசமானது என்று சொல்வது மிகையான கூற்றாகவே இருக்கும். ரையன் சைட் பொட்டம், ரிம் பிரெஸ்ஸன், கிரீம் ஸ்வான் ஆகிய பந்து வீச்சாளர்களின் பங்களிப்பைக் குறைத்து மதிப்பிடமுடியாது. இறுதிப் போட்டியிலும் சரி, இலங்கையுடனான அரை இறுதிப் போட்டியிலும் சரி, பந்து வீச்சாளர்களே பாதி வேலையை முடித்துவிட்டார்கள் (அரை இறுதியில் இலங்கையை 128 ஓட்டங்களுக்குள் முடக்கினார்கள்). அணித் தலைவர் போல் கொலிங்வுட்டின் தடுப்பு இந்தத் தொடர் முழுவதும் பிரகாசிக்கவில்லை. ஆனால், அவரது தலைமைப் பண்புகள், களத்தில் காட்டிய உறுதி, பயன்படுத்திய உத்திகள் ஆகியவை வெற்றிக்கு உறுதுணையாக இருந்தன. குறிப்பாக அவர் தன் பந்து வீச்சாளர்களைப் பயன்படுத்திய விதம், தடுப்பு அரண்களை அமைத்த விதம் ஆகியவை சிறப்பாக இருந்தன.

தொடரில் ஒரு போட்டியில்கூட தோல்விபெறாத ஆஸி. அணி அரை இறுதிப் போட்டியில் தோல்வியின் விளிம்பு வரைவந்து தப்பித்தது. இறுதிப் போட்டியில் வெற்றிக்கு அருகில்கூட வர முடியவில்லை. அரை இறுதியில் ஆஸியை எதிர்த்து ஆடிய பாகிஸ்தான் இந்தத்தொடரில் அவ்வளவு நன்றாக ஆடவில்லை. ஆனால், அரை இறுதியில் சிறப்பாக ஆடியது குறிப்பாக, கம்ரன் அக்மலும் உமர் அக்மலும் ஆஸியின் பந்து வீச்சை வெளுத்துவிட்டார்கள். முதல் ஓவரில் ஓட்டங்களே அடிக்கவில்லை. அடுத்த ஓவரில் வெறும் மூன்று ஓட்டங்கள். ஆனால், 20 ஓவர் முடியும்போது ஸ்கோர் 191.

ஆஸியின் திறமையைக் கண்டு அஞ்சாமல் உறுதி யுடனும் திட்டமிட்ட முறையிலும் ஆடி மிகவும் வலுவான நிலையைப் பாகிஸ்தான் எட்டியது.

பந்து வீச்சிலும் பாகிஸ்தான் அட்டகாசமாகச் செயல்பட்டது. ஆஸியின் வலுவான துடுப்பாட்டம் கொடுக்கி இந்த தேள்போலத் தவித்தது. ஓட்ட வேகம் மட்டுப்பட்டது. விக்ரெட்டுகள் விழ ஆரம்பித்தன. அடுத்தடுத்த ஓவர்களில் கமரூன் வைஹ் அபாரமாக ஆடி அணியின் நம்பிக்கையைப் புதுப்பித்தார். இன்னும் 3 ஓவர்களில் 48 ஓட்டங்கள் எடுக்க வேண்டிய நிலையில் வைஹ் அவுட் ஆனார். களத்தில் மைக்கேல் ஹஸியும் மிச்செல் ஜோன்சனும் மட்டுமே இருந்தார்கள். ஆட்டம் பாகிஸ்தான் வசம் இருந்தது. ஆனால், ஹஸி ஆடிய போய்ட்டம் (24 பந்துகளில் 60) பாகிஸ்தானின் பந்துகளையும் நம்பிக்கையையும் சிதறடித்து வெற்றி தேடித்தந்தது. மொத்தமுள்ள 40 ஓவர்களில் 37 ஓவர்கள் வரை பாகிஸ்தானின் கையே ஓங்கியிருந்தது. கடைசி 3 ஓவர்களில் ஆட்டத்தின் போக்கு திசைமாறியது. கடுமையாகப் போராடிய பாகிஸ்தான் ஹஸியின் அபார ஆட்டத்தால் தோற்றது.

இந்த மூன்று அணிகளைத் தவிர இலங்கை அணியின் ஆட்டமும் கவனிக்கத்தக்க விதத்தில் இருந்தது. முதல் சுற்றில் சரளமாக ஆடிய இந்த அணி அடுத்த சுற்றில் மேற்கிந்திய தீவுகள் அணியை வசதியாகத் தோற்கடித்து ஆஸியைச் சந்தித்தது. ஆஸியின் அதிரடியில் முடங்கிய இலங்கை, இந்தியாவுடனான ஆட்டத்தில் சுதாகரித்துக்கொண்டு வென்றது. ஆனால், அரை இறுதியில் இங்கிலாந்தின் கச்சிதமான ஆட்டத்தினால் வீழ்ந்தது. தொடர் முழுவதும் நன்றாக ஆடிவந்த மஹேஸ் ஜயவர்த்தன ஆஸியிடமும் இங்கிலாந்திடமும் தோற்ற போட்டிகளில் சோபிக்கத் தவறினார். இந்த முறை இலங்கையின் வெற்றி தோல்விகள் பெருமளவில் மஹேஸ் வையே சார்ந்திருந்தது என்றும் சொல்லலாம்.

அடுத்தபடியாக மேற்கிந்திய, நியூசிலாந்து, தென்னாபிரிக்கா ஆகிய அணிகள் கிட்டத்தட்ட ஒரே நிலையில் பயணம் செய்தன. இவை அனைத்தும் கால் இறுதி என்று சொல்லத்தக்க சூப்பர் 8 சுற்றுப் போட்டிகளில் தலா ஒரு போட்டியில் மட்டுமே வென்று அடுத்த கட்டத்துக்குச் செல்லும் வாய்ப்பை இழந்தன. பாகிஸ்தானும் சூப்பர் 8இல் ஒரு போட்டியில்தான் வென்றது. என்றாலும், நிகர ஓட்ட விகித அடிப்படையில் அது முன்னேறியது. தென் ஆபிரிக்கா, நியூசிலாந்து அணிகள் திறமை இருந்தும் சரியாக ஆடாமல் தோற்றன. மேற்கிந்திய அணியோ கிறிஸ் கெய்லைத் தவிர, யாரும் சரியாக ஆடாததால் தோற்றது. தவிர, தீவிரமான போட்டிகளுக்குத் தாக்குப்பிடிக்கும் அணியாக அது தெரியவில்லை. அதன் போராட்டம் குணமும் திறனும் மங்கியிருக்கிறது. ஐ.பி.எல்.இல் அற்புதமாக ஆடிய கிரன் பொல்லார்ட், சுழல் பந்தைச் சரியாக ஆட முடியாமல் சறுக்கினார். பந்து வீச்சில் கமர் ரௌச் ஆக்ரோஷமாகப் போட்டாலும் அவரால் சிக்கனமாகப் பந்து வீச முடியவில்லை. இந்தியாவுக்கு எதிரான ஆட்டத்தில் மட்டுமே மேற்கிந்திய அணியின் பந்து வீச்சு எடுபட்டது.

சூப்பர் 8இல் இடம்பெற்ற அணிகளிலேயே பரிதாபமான அணி என்றால் அது இந்தியாதான். முதல் சுற்றில் பல வீனமான ஆப்கானிஸ்தான் அணியையும் பலமான தென் ஆபிரிக்க அணியையும் அநாயாசமாகத் தோற்கடித்தபோது இந்திய ரசிகர்களின் நம்பிக்கை துளிர்ந்தது. ஆனால், சூப்பர் 8 சுற்றில் ஆஸியிடமும் மேற்கிந்திய தீவுகளிடமும் பரிதாபமாகத் தோற்று, அடுத்தவர்களது தோல்வியையும் ஓட்ட விகிதத்தையும் எதிர்பார்த்து நிற்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. இலங்கையுடனான போட்டியில் 20 ஓட்டங்கள் வித்தி

யாசத்தில் வென்றிருந்தால் இந்தியா அரை இறுதிக்குப் போயிருக்கும். ஆனால், அந்த ஆட்டத்தில் தோற்றுத் திரும்பியது.

ஒருவேளை இதில் 20 ஓட்டங்கள் வித்தியாசத்தில் வென்று அரை இறுதிக்குப் போய், அங்கும் வென்று இறுதிப் போட்டிக்குக்கூடப் போயிருக்கலாம். 20 ஓவர் போட்டிகளின் முடிவுகள் பல சமயம் நான்கைந்து ஓவர்களில் தீர்மானிக்கப்படுவதால் யாராவது ஒருவரின் சிறப்பான ஆட்டமும் அதிருஷ்டமும் கைகொடுத்திருந்தால் கிண்ணத்தைக்கூட இந்தியா வென்றிருக்கலாம். ஆனால், கிரிக்கெட்டை மதிப்பவர்கள் மற்றும் அதை நேசிப்பவர்களால் ஆஸியிடமும் மேற்கிந்திய தீவுகளுடனும் ஆடிய விதத்துக்காக இந்திய அணியை மன்னிக்கவே முடியாது. வேகப் பந்து வீச்சுக்குத் தோதான ஆடுகளத்தில் ஆட முடியாமல் இந்திய துடுப்பாட்டக்காரர்கள் தினறிய விதம் அவமானகரமானது. முரளி விஜயும் சுரேஷ் ரெய்னாவும் எகிறும் பந்துகளை ஆடும் திறமையை எப்போது வளர்த்துக்கொள்ளப்போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

இது ஒரு புறம் இருக்க, வியூகம் சார்ந்த தவறுகளும் அதி கமாக இருந்தன. வேகப் பந்துக்குத் தோதான களத்தில் மூன்றாவது வேகப் பந்து வீச்சாளரைத் தேர்ந்தெடுக்காதது தவறு. பந்து வீச்சில் போதிய வலு இல்லாத நிலையில் 'ரொஸ்' வென்ற பின்னர் பந்து வீச்சைத் தேர்ந்தெடுக்காததும் தவறு தான். ரவீந்திர ஜடேஜாவுக்குப் பதில் வினய் குமாரை ஆஸி. போட்டியில் களம் இறக்கியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். பந்து வீச்சுக்குப் பதில் துடுப்பு வீச்சைத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தால் நிலைமை மாறியிருந்திருக்கும். சிதைவுகளுக்கு மத்தியில் உறுதியாக நிற்கும் வலுவான தாண்போல ரோஹித் ஷர்மா நின்றார். ஆஸியின் அபாரமான பந்து வீச்சில் சீட்டுக்கட்டு மானிகைபோல இந்திய இன்னிங்ஸ் சரிய், அவர் மட்டும் அற்புதமாக ஆடினார் (46 பந்துகளில் 79 ஓட்டங்கள்). யுவராஜ் சிங், மகேந்திர சிங் தோனி, ரெய்னா என யாராவது ஒருவர் அவருக்குத் துணையாக நின்றிருந்தால் ஆட்டத்தின் போக்கு மாறியிருக்கும்.

இந்திய அணியின் தோல்விக்கு ஐ.பி.எல்.லையோ அல்லது நள்ளிரவுக் கேளிக்கை விருந்துகளையோ காரணம் சொல்ல முடியாது. இதே ஐ.பி.எல்.இல் விளையாடிய ஆஸி, இலங்கை, இங்கிலாந்து அணியினர் உலகக் கோப்பையிலும் சிறப்பாகவே ஆடினார்கள். ஐ.பி.எல்.இல் தடுமாறிய யுவராஜ் சிங் இதிலும் தடுமாறினார். ரோஹித் இரண்டிலும் நன்றாக ஆடினார். முரளி விஜய், யூசுப் பதன் ஆகியோர் வேகப் பந்துக்குத் தோதான களங்களில் ஆடி அதுபவம் இல்லாதவர்கள். ரெய்னாவும் வேகமான ஆடுகளங்களில் இதுவரை பிரகாசித்ததில்லை. பெரிய துடுப்பாட்ட வீரர்களின் வரிசையில் தோனியைச் சேர்க்கமுடியாது. அவுஸ்திரேலியாவிலும் நியூசிலாந்திலும் நன்றாக ஆடியிருக்கும் கௌதம் காம்பீரின் தோல்விதான் ஆச்சரியமானது. முழு உடல் திறன் இல்லாத ஜாகீர் கான் ஏன் அணியில் சேர்க்கப்பட்டார் என்பது தெரியவில்லை. ஹர்பஜன் சிங்கைத் தவிர வேறு யாருமே தங்கள் திறமைக்கு ஏற்ப ஆடவில்லை. அதற்கான முனைப்பு அவர்களுக்கு இருந்ததாக தெரியவில்லை.

இந்தியாவின் தோல்வி அதன் பலவீனங்களை நன்கு அறிந்தவர்களுக்கு எந்த ஆச்சரியத்தையும் தராது. பாடங்கள் புதிதல்ல. கற்க மறுக்கும் போக்கும் புதிதல்ல. விளைவுகள் மட்டும் எப்படிப் புதிதாக இருக்கும்? கிரிக்கெட் ரசிகர் என்ற முறையில் அணுகுபவர்களுக்கு நிறைவளிக்கும் விதத்தில்தான் 2010 உலகக் கிண்ணம் இருந்தது என்பதை மறுக்க முடியாது.

SOLD

RED CARPET.

Thinking of
Buying or Selling
Real Estate

**RED
CARPET.**

Royal Realty Ltd., Brokerage
INDEPENDENTLY OWNED AND OPERATED

Canada - Toronto வுக்கு

அண்மித்த பகுதியில்.....

Real Estate Service

வீடு, வியாபாரம் வாங்க, விற்க.....

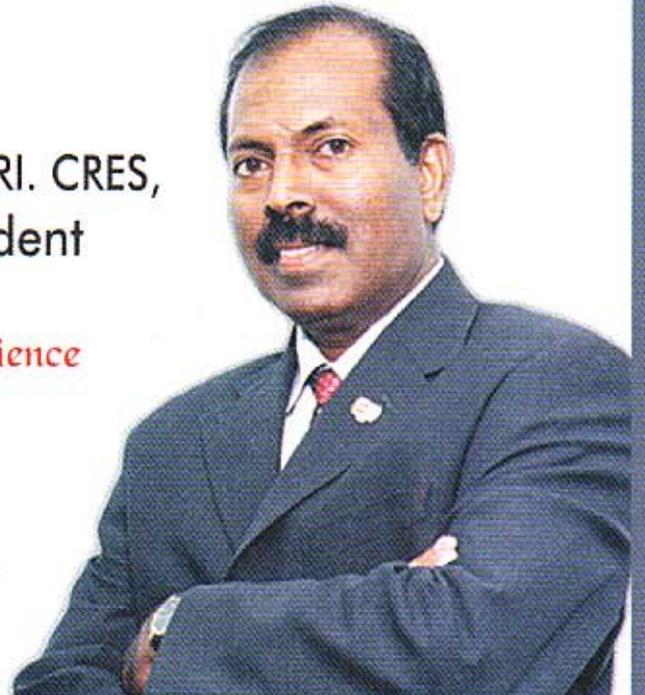
Karu Kandiah FRI. CRES,
Real Estate Broker / President

- * 20 Years Real Estate Experience
- * Multi Award Winner

Dir: 416-284-5698

Bus: 416-284-5555

880 Ellesmere Road, Suite 204, Toronto, ON., M1P 2W6

‘ஸ் ரெம் செல்’ ஆய்வில், ஒருவர் போல ஆயிரம் பேரை உருவாக்கலாம்

என்று சொல்கிறார்களே, அதுபோன்ற உயிரியல் தொழில்நுட்பமோ இது வென்று யோசித்தான் ராகவன். காரணம், தெருவில், கடையில், ஆய்வகத்தில் என்று, எங்கு நோக்கினாலும் ‘செல் பேசியுடனே திரிகிறார்கள். எனவே, பிறக்கும் கொரியன் குழந்தை செல்பேசியுடன் பிறக்கிறது என்ற முடிவுக்கு வந்தான். இன்ச்சோன் விமானநிலையத்தில் ‘ஒன்றுக்கு’ப் போகும்போது கூட ‘ரொய்லெற்’ உள்ளிருந்து சிரிப்பும் பேச்சும் கேட்டால் எரிச்சல் வராதா என்ன? பஸ்ஸில் போகும்போது கொரிய மாணவர்கள் கையில் செல்பேசியுடன் ஒன்றில் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள்; இல்லை, ‘ரெக்ஸ்ஸ் மெஸேஜ்’ அனுப்பிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இத்துணாண்டு செல்பேசிக்குள் அவர்கள் விரல் புகுந்து விளையாடும் அழகு இருக்கிறதே, அது ஆஹா.. கேட்டால், கொரியன் மொழியே செல்பேசியை எதிர்நோக்கித்தான் உருவாக்கப்பட்டது என்று சொல்லிச் சிரிப்பார்கள்.

ராகவனுக்கு இவர்களைக்கண்டு ஆச்சர்யம். ஏனெனில், இவர்களுக்கு கோபமே வருவதில்லை. வீட்டில் வருமோ என்னவோ, தெருவில் வருவதில்லை; அப்படியொரு சமூக ஒழுங்கு. ராகவன் தன் நரையை கவனமாக மறைத்தாலும் அவனைப் பெரியவன் என்று கருதி மாணவர்கள் உடனே எழுந்து இருக்கை அளிப்பது நன்றாகவும் கொஞ்சம் கூச்சமாகவும் இருந்தது. ‘ஹம்சாஹன்மிதா’ என்பது மிகவும் உபயோகமான சொல். வள்ளுவர் வாக்கில், ‘நன்றி மறப்பது நன்றன்று’.

ஆயினும், அன்று அவன் பொறுமையைச் சோதிக்கும் ஒரு நிகழ்வு நடந்தது. ஆனால், அது இவன் பொறுமையைத்தான் சோதித்தது. கிராமத்து ‘ரூரிங் டாக்கீஸி’ல் ரீல் அறுந்துபோனால் கூச்சல், குழப்பம். விளம்பரத்துக்குப் பின் படம் ஆரம்பிக்க சில மணித்துளிகள் கூடினால் விசில். இவன் அறிந்ததெல்லாம் பொறுமையற்ற மனிதக் கூட்டம். ஆனால், இவர்கள் மிகவும் வித்தியாசமாக இருந்தார்கள்.

பஸ் தன் வழித்தடத்தில் ஓரிடத்தில் நின்று கிளம்ப எத்தனிக்கும்போது குறுக்கே பாய்ந்துவந்து நின்று ஒரு

டாக்ஸி. டாக்ஸியிலிருந்து இறங்கி செல்பேசியில் பேசிக்கொண்டே பஸ்கதவைத் தட்ட, கதவு திறந்தது. ஓட்டுநரைக் கண்டுகொள்ளாமல், உள்ளே பாய்ந்த இந்த செல்பேசி ஆசாமி, எதையோ தேடினார். ராகவன் முதலில் ‘டிக்ரெட் செக்கிங்’ என்று நினைத்தான். பின்னர்தான் உறைந்தது. இங்கு பஸ்ஸில் டிக்ரெட்டே கிடையாதே. பின், ‘எப்படி செக்கிங்?’ டிக்ரெட் இல்லாப் பயணமெல்லாம் இல்லை. நுழையும்போதே சரியாக சில்லறையை ஒரு பெட்டியில் போடவேண்டும். மீதிச் சில்லறை உண்டு என்றால் ஓட்டுநர் நாலு பொத்தானை டபக், டபக்கென்று தட்டுவார். பெட்டியின் குழியில் விழும் காசைப் பொறுக்கிக்கொண்டு நடக்க வேண்டியதுதான். பெரும்பாலும் எல்லோரும் சரியான சில்லறையுடன்தான் வருவார்கள். மாணவர்களுக்கு சிறப்புத் தள்ளுபடி உண்டு என்பதால், அவர்கள் பக்கம் சில்லறை கொட்டும். சில வாண்டுகள் சில்லறையைக் கண்டுகொள்ளாமல் போவதும் உண்டு.

ஆனால், வந்த ஆசாமி பெட்டியில் காசு போடவில்லை. எனவே, அவர் பயணிக்கவோ, கண்காணிக்கவோ வந்தவரில்லை என்று தெரிந்தது. மேலும், பஸ்கிளம்பமுடியாதவாறு குறுக்கே டாக்ஸி யாராவது ஒருவர், ‘என்னையா, விவரம்?’ என்று கேட்பார்களா என்றால், எல்லோரும் திக்குக்கு ஒன்றாக பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சரி, ஓட்டுநர்தானே பொறுப்பாளி. இங்கு தான் நம்மூர் மாதிரி கண்டக்டர் இல்லை! அவராவது, ஏதாவது கேட்பாரா என்றால், ஊஹும்! அவர் கேட்டாலும் வந்த ஆசாமியால் பதில் சொல்லமுடியாதே. செல்பேசிதான் ஏதோ

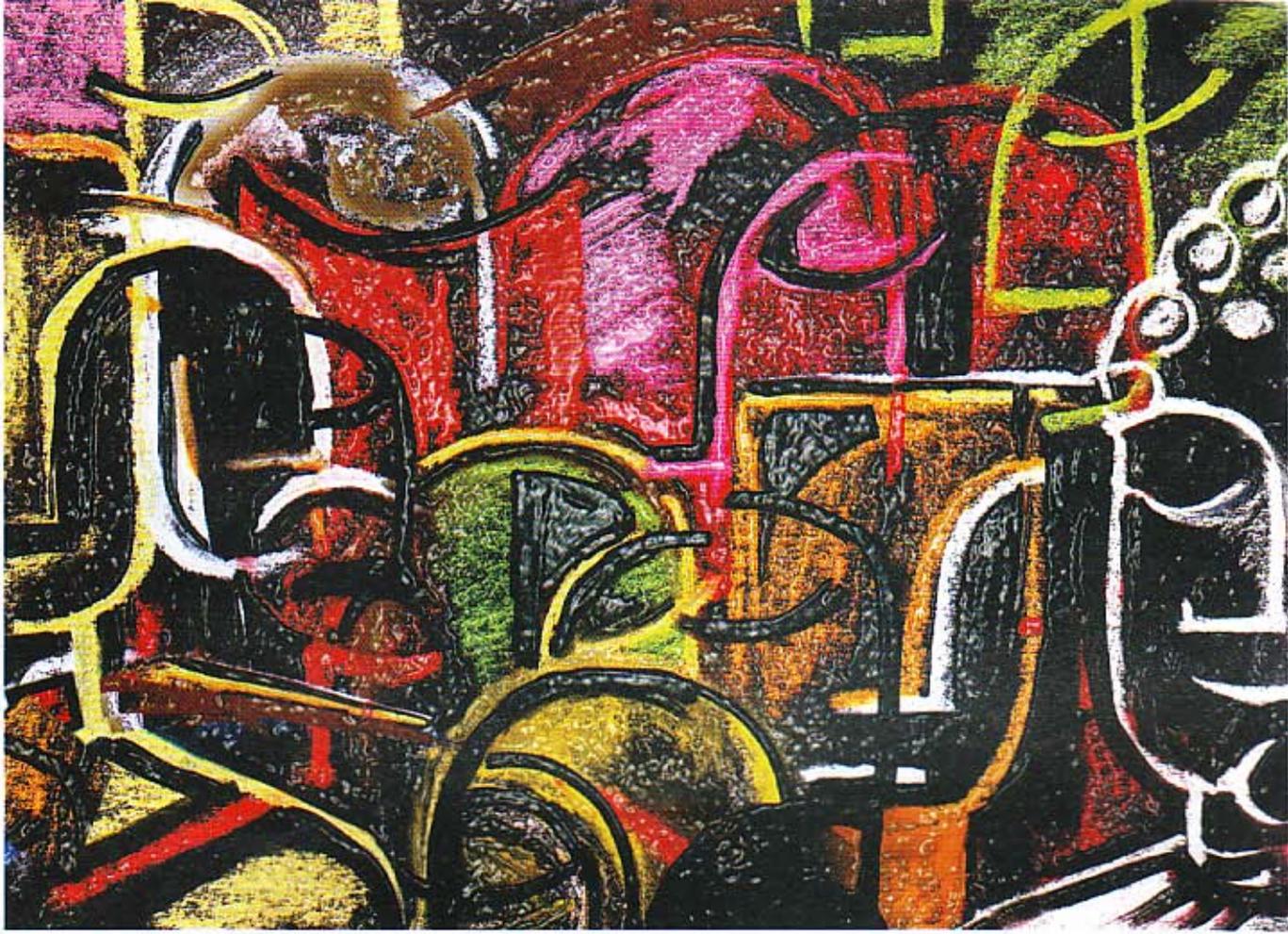
காதில் மாட்டிக்கொண்ட ‘மூக்குக்கண்ணாடி’ போல் ஓட்டிக்கொண்டுள்ளதே.

பேசிக்கொண்டே வந்து ஒரு மாணவர் உட்கார்ந்திருந்த சீற்றுக்குள் தேடினார். மாணவர் அநுமதியல்லாம் கேட்காமல் அவரின் பின்பாகத்தை நகர்த்தி விட்டு ஏதோ தேடினார். அவனாவது, என்ன தேடுகிறீர்கள் என்று கேட்பானோ? ஊஹும். அது நகர்ந்து கொண்டு வேடிக்கை பார்க்கிறது. ராகவனுக்கு பைத்தியமே பிடித்துவிடும் போல் ஆகிவிட்டது. என்ன நடக்குது இங்கே? எவனாவது கேளுங்களேன்? இவன் ஆங்கிலத்தில் கேட்டால் ஒருவருக்கும் ஒன்றும் புரியாது. ம..நாமும் பொறுமை கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென தீர்மானித்து, கவனித்துக்கொண்டிருந்தான். வந்த ஆள் பேசிக்கொண்டே, சீட்டுக்கு பின்னால், முன்னால், கீழே என்று தேடிக்கொண்டிருந்தான். பேச்சும் நிற்கவில்லை; தேடுவதும் நிற்கவில்லை. இவன் கல்லூரியில் சில பேராசிரியர்கள் வாயில் வைத்த சிகரெட்டுடன் பேசுவார்கள். புகையும் விட்டுக்கொள்வார்கள். அதெல்லாம் என்ன செப்பிடு வித்தை என்று ராகவன் யோசித்ததுண்டு.

பாட்டிகள், தாத்தாக்கள், நடு வயதினர், இள வயதினர், மாணவர்கள் என்று பஸ் முக்கால் நிரம்பியிருந்தது. ஆனால், எந்த வயதினரும் ஓட்டுநரையோ, செல்பேசி ஆசாமியையோ ஒன்றும் கேட்கவில்லை. ஏதும் நடவாததுபோல் காத்திருந்தனர். முன்னே நிற்கும் டாக்ஸியின் வழிமறித்தல் முடிந்த பாடில்லை.

பேசிக்கொண்டேவந்த ஆசாமி முன்னும் பின்னும் பார்த்துவிட்டு மெல்

பத்திரின் புன்னிகை

ஓவியம்: கே. கே. ராஜா

**இவர்களின்
கடலாழமிக்க பொறுமை,
அதற்குப் பின்புலமாகவுள்ள
தத்துவம், சரித்திரம்,
மனோவியல், மானுடவியல்,
இன்னபிற.
தான் பிறந்ததேசம் மிக
வித்தியாசமானது என்று
உணர்ந்தான்.
சில நேரங்களில் கோரமாக
வித்தியாசமானது என்றும்
உணர்ந்தான்**

லப் படியைவிட்டு கீழே இறங்கினான். அப்போதாவது எவனாவது ஒருவன், 'ஏன்டா, என்னங்கடா நினைச்சுக்கிட்டு இருக்கீங்க? வரீங்க, போறீங்க. உட்கார்ந்து இருக்கிறவன் சிட்டை தோண்டித் தோண்டிப் பார்க்கிறீங்க, என்ன நடக்குது இங்கே! இருக்கிறவனெல்லாம் மனுசனாத் தெரியலை? யோய்! டிரைவரே, நியாவது என்னான்னு கேக்கமாட்டியா?' ஊஹூம், ரூச்சு இல்லை.

செல்பேசி இன்னும் பேசிக் கொண்டே டாக்ஸிக்குள் ஏற, வழிமறித்து நின்ற டாக்ஸி சட்டெனப் பாய்ந்து புறப்பட்டது. ராகவன் உட்கார்ந்திருந்த பஸ் ஒருவழியாகக் கிளம்பியது. தாமதமாகிவிட்டதையுணர்ந்து ஓட்டுநர் பஸ்ஸை வேகமாக ஓட்டுவது தெரிந்தது.

ராகவன் தலையைப் பிய்த்துக் கொண்டிருந்தான். யார் இவர்கள்? இது என்ன சமுதாயம்? இதை ஒருவருக்கொருவர் காட்டும் மரியாதை என்று கொள்வதா? இல்லை, கேள்வி கேட்கத் தயங்கும் மனோபாவமா? ஓட்டுநர் என் தன் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தவில்லை? விடை தெரியாமல் விழித்துக்

கொண்டே வழியில் கண்ட வயல் வரப்பு களைப் பார்த்துக்கொண்டே வந்தான். உலகம் இப்படி வித்தியாசமாக இருப்பதால்தான் சுவாரசியமானதாக இருப்பதாகவும் உணர்ந்தான். எல்லோரும் ஒன்றுபோல் இருந்தால் ரசிக்காது தான். இவர்களின் கடலாழமிக்க பொறுமை, அதற்குப் பின்புலமாகவுள்ள தத்துவம், சரித்திரம், மனோவியல், மானுடவியல் இன்ன பிற, தான் பிறந்ததேசம் மிக வித்தியாசமானது என்று உணர்ந்தான். சில நேரங்களில் கோரமாக வித்தியாசமானது என்றும் உணர்ந்தான் ராகவன். பஸ்ஸில் நடக்கும் சண்டைகள், காரசாரமான விவாதங்கள், ஓட்டுநர், நடத்துநர் முரண்பாடுகள், நடத்துநர் பயணிகள் போதல்கள் இப்படி, எல்லாமே வித்தியாசமானது.

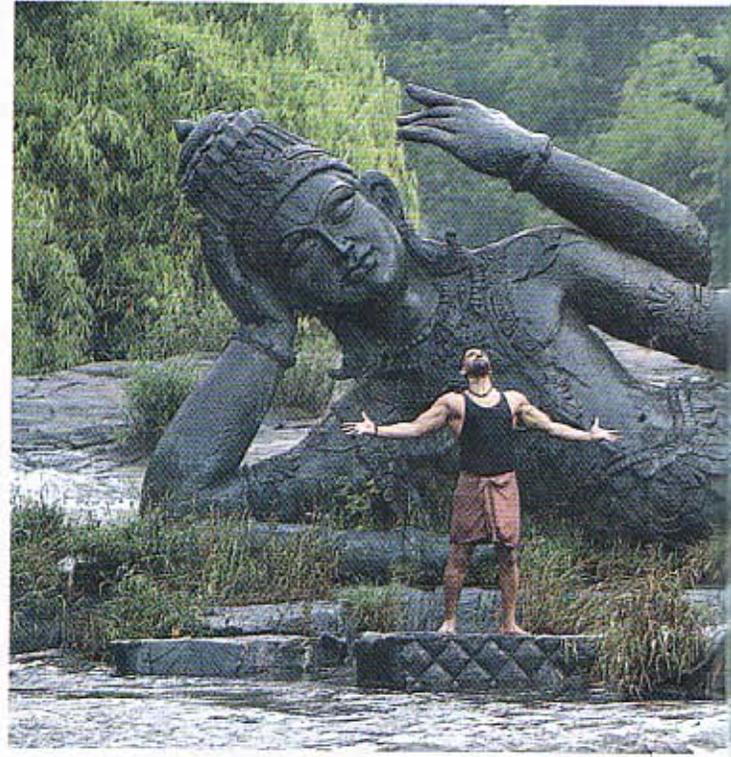
தெருவோரக் கடையில் கல் சிற்பங்கள் பலகாலமாக நின்றுகொண்டிருந்தன. அதில் மிக அழகான புத்தர் சிலை ஒன்று அதையே கண்வாங்காமல் பார்த்தான் ராகவன். புத்தரின் முகத்தில் மோனலீசா புன்னகையொன்று. இதன் பொருள் என்னவாக இருக்கும்? என்று எண்ணத் தொடங்கினான். ■

ராவணன்

திரைக்கதை, இயக்கம்: மணி ரத்னம்
 நடப்பு: விக்ரம், ஐஸ்வர்யா ராய் பச்சன், பிருத்விராஜ், பிரபு,
 கார்த்திக், பிரியாமணி
 இசை: ஏ.ஆர். ரஹ்மான்
 ஒளிப்பதிவு: சந்தோஷ் சிவன்

அந்தி நேரத்தின் சாம்பல் போர்த்திய திரையில் மெல்ல உருப்பெறும் அருவியின் வசீகரமும் பிரமிக்கவைக்கும் அதன் பாய்ச்சலும் வித்தியாசமான காட்சியருபவத்துக்கு நம்மை தயார்படுத்திவிடுகின்றன. மலையின் விளிம்பில் நிற்கும் ஒரு மனிதன் நம்மை நோக்கி திரும்பும்போது உள்ளத்தை ஊடுருவும் குரல் ஒன்று திரையைக் கிழித்தபடி வெளிவந்து நம் கவனத்தைக் கூர்மையாக்குகிறது. காவல் துறையின் வாகனமும் காவலர்களும் கொளுத்தப்படுவது, ஓடத்தில் வரும் பெண்ணொருத்தி கடத்தப்படுவது என்று சட்டென்று பற்றிக்கொள்கிறது கதையின் சுரப்பு.

அழகும் நளினமும் கூடிய ஐஸ்வர்யா ராயின் திரை ஆளுமையும், நுட்பமும் தீவிரமும் இணைந்த விக்ரத்தின் நடப்பும்

எதைச் சாதிக்க விரும்புகிறார் மணி ரத்னம்?

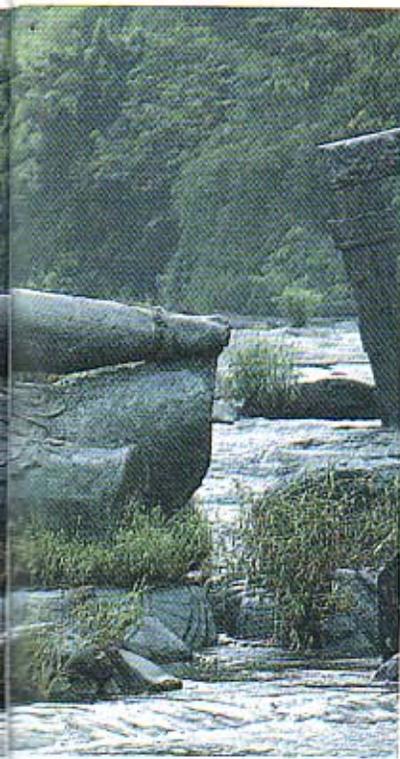
அழகும் நளினமும் கூடிய ஐஸ்வர்யா ராயின் திரை ஆளுமையும் நுட்பமும் தீவிரமும் இணைந்த விக்ரத்தின் நடப்பும் சந்தோஷ் சிவனின் அபாரமான ஒளிப்பதிவும் ஏ. ஆர். ரஹ்மானின் கற்பனைவளம் மிகுந்த இசையும் சேர்ந்து படத்தை முன்னகர்த்திச் செல்கின்றன. ஆனால்...
 ஆனால்...

சந்தோஷ் சிவனின் அபாரமான ஒளிப்பதிவும் ஏ.ஆர். ரஹ்மானின் கற்பனை வளம் மிகுந்த இசையும் சேர்ந்து படத்தை முன்னகர்த்திச் செல்கின்றன. ஆனால், மணித் துளிகள் கரையக் கரைய இந்த நாளுக்கு அமசங்களைத் தவிர வேறு எதுவும் படத்தைப் பார்க்க வைக்க நம்மைத் தூண்டவில்லை என்பது புரிகிறது. கடத்தப்பட்ட பெண் தன்னைக் கொல்லும் உரிமையைக் கடத்தியவனுக்கு வழங்க விரும்பாமல் உயிரை மாய்த்துக்கொள்ள முயல், அதை எதிர்பார்க்காத வீரா அவனைக் காப்பாற்றும்போது அவள் மீது தன்னையும் அறியா

மல் சுரப்புகொள்ளும் இடத்தில் கதையின் கனம் கூடுவதற்கான வாய்ப்பு உருவாகிறது. இந்த முடிச்சை மேலும் இறுக்கமாகப் போடும் இயக்குநர், படத்தின் மற்ற விஷயங்களைப் பலவீனமாக விட்டுவிட்ட தால் படம் அதன் விஷயம் சார்ந்து நம்மைக் கவரத் தவறுகிறது.

காவல் துறையால் தேடப்படும் குற்றவாளியான வீரய்யா என்கிற வீரா (விக்ரம்) காட்டுக்குள் தனி ராஜ்யம் நடத்தும் மக்கள் தலைவன். இவனைக் கொல்ல முனையும் எஸ். பி. தேவின் (பிருத்விராஜ்) பொலிஸ், இவன் தங்கை வெண்ணிலாவின் (பிரியாமணி) மானத்தையும் வாழ்வையும் அழிக்கிறது. இதற்குப் பழிவாங்குவதற்காக தேவின் மனைவி ராகினியை (ஐஸ்வர்யா ராய் பச்சன்) வீரா கடத்துகிறான். வீராவைக் கொன்று ராகினியை மீட்க தேவும் அவள் பொலிஸ் படையும் கானகம் வருகிறார்கள். இதற்கிடையில் ராகினியின் அழகில் தடுமாறுவதில் வீராவின் ஆளுமை நிறம் மாறுகிறது. வெல்வது வீராவா, தேவா? ராகினியின் நிலை என்ன?

இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடை தரும் திரைக்கதை நிறைய ஓட்டைகளுடனும் நெஞ்சை அள்ளும் காட்சிப் படிகளாக ஞாடனும் முன்னகருகிறது. மெளன ராகம், நாயகன் ஆகிய ஓரிரூ படங்களைத் தவிர, மணி ரத்னத்தின் பெரும்பாலான படங்களில்வலுவான கதையைப் பார்க்கமுடியாது. திரைக் கதையும் காட்சி அமைப்புகளும் இசையும் தொழில்நுட்ப

நேர்த்தியும் நடபுகர்களின் திறமையும்தான் அவரது படங்களைப் பார்க்கவைக்கின்றன. ராவணனையும் இதே ரகத்தில் சேர்க்கலாம் என்றாலும், பாத்திரவார்ப்பின் பிழைகளும் திரைக்கதையின் பலவீனமும் சேர்ந்து இப்படத்தை மேலும் பலவீனமாக்க காட்டுகின்றன.

திரைக்கதையில் பல கேள்விகளை எழுப்பலாம். முதல் பாதியில் ராகினியும் வீராவும் வேறு வேறு இடங்களில் நின்று அவரவர் நியாயங்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போதெல்லாம் வீரா தன் தங்கை பொலிசால்பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்பட்டு உயிரிழந்ததை ஏன் அவளிடம் சொல்லவில்லை? தூதனாகச் சென்ற தம்பி கொல்லப்பட்டதில் ஆவேசம்

கொண்டு பொலிஸ் படையை அழிக்கும் வீரா அதுவரை ஏன் சும்மா இருக்கிறான்? தங்கையை இழந்தது உள்ளிட்ட பல்வேறு காரணங்களால் காவல் துறைக்கும் அவனுக்கும் ஏற்கனவே ஜென்மப் பகை இருக்கும் நிலையில் தம்பியும் சாகட்டுமே என்று காத்திருக்கிறதா அவன் ஆவேசம்?

பெரும் முஸ்திபுகளுடன் வந்து இறங்கும் காவல் படையில் தேடுதல் வேட்டையை அமுத்தமாகக் காட்டத் தவறி விட்டார் இயக்குநர். இதுபோன்ற வேட்டையில் வீரத்தை விட, மக்களைத் துன்புறுத்துவதையே பிரதான உத்தியாகக் கையாளும் பொலிசின் போக்கையும் காட்டத் தவறிவிட்டார். ஒரு காட்சியில் பழங்குடி மக்களை தேவ் விசாரிக்கிறான். அத்தனை அன்பாக விசாரிக்கும் பொலிஸ் அதிகாரியைப் பார்க்க மிகவும் ஆவலாக இருக்கிறது. மணி ரத்னம் ஒரு தடவை சத்தியமங்கலம் போய் அங்குள்ள மக்களிடம் வீரப்பனைத் தேடிய பொலிஸ் உங்களை எப்படி விசாரித்தது என்று கேட்டிருக்கலாம்; குறிப்பாகப் பெண்களை.

இதையெல்லாம் மீறி, தேவை வீரா தப்பிக்கவிடும் காட்சிக்கான நியாயமும் ராகினியின் தடுமாற்றமும் ஓரளவு வலுவாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. போர்க்குணமும் பழி வாங்கும் உணர்வும்கொண்ட வீராவின் உணர்வுகளை அவன் மனத்தில் முகிழ்க்கும் காதல் மழுங்கடிப்பதை இயக்குநர் தெளிவாகக் காட்டுகிறார். சுட்டுத் தள்ளவேண்டிய ஆள்கள் என்று தான் நினைத்த மனிதர்களின் பிரச்சனைகளையும் உணர்வுகளையும் தான் மதிப்பு வைத்திருக்கும் காவல் துறையின் கயமைத்தனங்களையும் உணரும் ராகினியின் மனத்தில் ஏற்படும் சலனங்களும் உணர்த்தப்படுகின்றன.

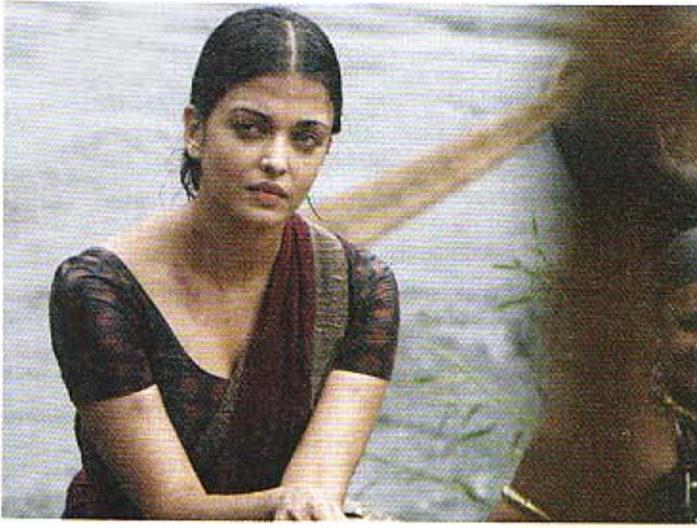
காட்டுப் பகுதியில் நடப்பதாகக் காட்டப்படும் கதையில் காடுகள் மாறிக்கொண்டே இருப்பது அப்பட்டமாகத் தெரிகிறது. இது கனம் சார்ந்த நம்பகத்தன்மையைப் பாதிக்கிறது. தவிர, மலைவாழ் மக்கள் குடும்பத்தில் நடைபெறும் திருமணத்தில் மலைவாழ் மக்களின் கலாசார அடையாளங்கள் எதையும் காணமுடியவில்லை.

வீராவின் பின்னணி, காவலர்களின் தேடுதல் ஆகியவை போதிய அளவு சித்தரிக்கப்படாததால் பாத்திரங்களோடு ஒன்ற முடியவில்லை. வீராவும் அவன் காப்பாற்றுவதாகக் காட்டப்படும் மக்களும் அரசாங்கத்தோடும் பொலிசோடும் ஏன் மோதுகிறார்கள்? வீரா மக்கள் தலைவனாது எப்படி? இவை எதற்கும் பதில் இல்லை. வீராவின் கதையும் வனப் பகுதி மக்களின் போராட்டமும் இப்போது பற்றி எரியும் நக்ஸலைட் பிரச்சனையோடு அல்லது வீரப்பன் வாழ்வோடு இணைத்துப் புரிந்துகொள்ளப்படுமோ என்ற தயக்கம் இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால், பழங்குடி இன அல்லது மலை வனப் பகுதி மக்களின் வாழ்வின் அடையாளங்கள் எதுவும் வெளிப்படாததற்குக் காரணம் இயக்குநருக்கு அவர்கள் வாழ்வைப் பற்றிய அநுபவமோ அறிதலோ இல்லை என்பதுதான் என்ற முடிவுக்குத்தான் நாம் வரவேண்டியிருக்கிறது. படத்தில் தமிழ் அடையாளமும் இல்லை, வனப் பகுதி மக்களின் அடையாளமும் இல்லை. பின் எதற்காக வனப் பகுதி என்ற பாவனையும் அரைகுறைத் திருநெல்வேலித் தமிழும்?

நம்பகத்தன்மை என்று வரும்போது இன்னொரு பிரச்சனையையும் குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியவில்லை. காட்டுக்குள் இருக்கும் ஐஸ்வர்யா ராய் பல காட்சிகளில் உதட்டுச் சாயத்துடன் காட்சிதருகிறார். சில காட்சிகளில் மஸ்கரா போன்ற ஒப்பனைகளும் தெரிகின்றன. ஐஸ்வர்யா ராயின் அழகை அதன் ஆகச் சிறந்த நிலையில் காட்சிப்படுத்துவது படத்துக்கு வசீகர மதிப்பைக் கூட்டுகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால், நம்பகத்தன்மை அடிவாங்குகிறது. ஒப்பனையால் மெருகூட்டப்பட்ட ஐஸ்வர்யா ராயின் அழகுதான் முக்கியம் என்றால் அவரைக் காட்டுக்குள் ஏன் கூட்டிவருகிறார்கள்? பின்னோட்டத்தில் வரும் இதைச் சரிக்கட்டியிருக்கலாமே. காட்டுக்குள் இருக்கும் பிணைக் கைதியின் தோற்றத்தைக் கொண்டுவர முடியாது என்றால் அந்தக் காட்சியையே உருவாக்கக்கூடாது என்பதுதான் நியாயமான முடிவாக இருக்கும். அனக்கோண்டா என்றும் ஹொலிவூட் படத்தில் ஜூலியா ரொபர்ட்ஸ் என்றும் அழகி காட்டுக்குள் எப்படித் தோற்றமளிக்கிறார் என்பதை மணி ரத்னமும் அவர் குழுவும் மீண்டும் ஒருமுறை பார்க்கவேண்டும்.

மணி ரத்னம் வழக்கம்போலவே தீவிரமான சில பிரச்சனைகளைத் தொடுகிறார். ஆனால், நெரிசலான பேருந்துகளில் திருட்டுத்தனமாகப் பெண்களைத் தொடும் ஆண்கள்போலத் தொடுகிறார். நக்ஸலைட் பிரச்சனைகள், வீரப்பன் கதை ஆகியவற்றையெல்லாம் இப்படம் நினைவுபடுத்தும் விதம் இப்படித்தான் இருக்கிறது. இப்படித் தொட்டுப் பார்த்து எதைச் சாதிக்க மணி விரும்புகிறார்? நானும் இதையெல்லாம் தொட்டுவிட்டேன் என்ற அற்ப திருப்தியையா? அல்லது அவர் சொல்லவரும் சாதாரண காதல் கதைக்கு வித்தியாசமுலாம் பூசிப் பெரிதாக்கிக் காட்டும் உத்தியா இது?

வீரா, தேவ், ராகினி ஆகிய மூவரின் பாத்திரங்களை மையமாகக் கொண்டே கதை நகர்வதால் இவர்களின் பாத்திரப் படைப்பில் இயக்குநர் அதிக கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார். இதர பாத்திரங்களில் கவனமே செலுத்தவில்லை என்று சொல்லிவிடலாம். ராமாயணக் கதையின் ஆதார முடிச்சையும் அதன் அசோக வனப் பகுதியையும் பெருமளவில் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் இந்தக் கதையில் ஹனுமார், வீரீஷணன், சூர்ப்பனகை ஆகிய பாத்திரங்களை நினைவுறுத்தும் பாத்திரங்கள் உண்டு. ஆனால், இந்தப் பாத்திரம் எதுவும் ராமாயணத்துக்கு நியாயம் செய்யும் விதத்திலோ திரைக்கதைக்கு வலுச்சேர்க்கும் விதத்திலோ அமையவில்லை. குறிப்

பாக, ஹநுமாரை நினைவுறுத்தும் கார்த்திக்கின் வேடம் பரிதாபம். ஹநுமார் வானரம்தான் என்றாலும் எப்போதும் குதித்துக்கொண்டே இருப்பாரா, என்ன? ஹநுமானின் ஆளுமை அவரது வலிமையிலும் ஆழமான பக்தியிலும் உள்ளது. கார்த்திக்கின் வேடம் பலவினமான நகைச்சுவைப் பாத்திரம். இந்த வேடத்தில் வடிவேலுவைப் போட்டிருந்தால் படத்துக்குக் கலகலப்பாவது கூடியிருக்கும்.

ராமாயணத்தின் பலவினமான பிரதிபலிப்புகள் ஒருபுறம் இருக்க, ராமாயணத்திலிருந்து விலகும் இடங்களில் சில, முக்கியமானவை. ராமனை நினைவுபடுத்தும் தேவ் பாத்திரம் பெரும்பாலும் எதிர்மறையான குணங்கள் கொண்டதாகச் சித்தரிக்கப்படுவது ஓர் உதாரணம். ராமன் நேர்மையின் வடிவம். வாலியைக் கொன்றது, சீதையை அக்கினிப் பிரவேசம் செய்யச் சொன்னது ஆகியவற்றைத் தவிர எந்தக் கனங்கமும் இல்லாத ஆளுமை. தேவ் ஒரு முழுமையான பொலிஸ்காரன். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களைப் பற்றிய அநுதாபம் எதுவும் இல்லாதவன். நிராயுதபாணியாக வரும் தூதுவனைக் கொல்பவன். மனைவியைப் பொறியாக வைத்து எதிரியைக் கொல்பவன். பொலிசின் அட்டுழியங்கள் பற்றிக் கவலைப்படாதவன். மாறாக, ராவணன் என்று சொல்லப்படும் வீரா, தான் கடத்திவந்த பெண்ணைக் காத்ததொலும் அவனைக் கண்ணியமாக நடத்துபவன். தன்னை நம்பும் மக்களுக்காக உழைப்பவன். தூதுவனைப் பத்திரமாகத் திருப்பி அனுப்புவவன். சீதையாகச் சித்தரிக்கப்படும் ராகினி, ராமன் மீது கிட்டத்தட்டக் கண்மூடித்தனமான அன்பும் நம்பிக்கையும் வைத்திருக்கிறாள். ஆனால், ராவணன்மீதும் அவளுக்கு அநுதாபம் ஏற்படுகிறது. இந்த அம்சங்கள் படத்தின் மதிப்பைக் கூட்டுகின்றன.

தண்ணீரில் விழுந்து கிடக்கும் ராகினியைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் வீராவின் மனதுக்குள் எழும் சலனம், விக்ரமின் நடிப்பும் இயக்குநரின் காட்சிப்படுத்தலுமாகச் சேர்ந்து சிறப்பாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. கஹாசிவியின் வசனங்கள் சில இடங்களில் நன்றாக இருந்தாலும் பல இடங்களில் பலவினமாகவே இருக்கின்றன. ஆனால், வசனத்தை அதிகம் நம்பாத மணி, தன் வலுவான காட்சியமைப்புகளால் இந்தப் பலவினத்தை ஈடுகட்டிவிடுகிறார்.

வீரா, தேவ் பாத்திர வார்ப்புக்கள் சிதைந்த சித்திரங்களாக இருந்தாலும் கணவன் மீதான காதலுக்கும் கடத்தியவன்மீதான அநுதாபத்துக்கும் இடையில் தவிக்கும் ராகினியின் பாத்திரத்தோடு பார்வையாளர்கள் ஒன்ற முடிகிறது. உச்சக்

காட்சியில் ராகினிக்காக அவள் கணவனுக்கு உயிர்ப் பிச்சை தரும் வீரா, கணவனைக் காப்பாற்றுவதற்காக வீராவுடன் தங்கிவிடத் தயாராகும் ராகினி, மனைவியைப் பொறியாக்கி வீராவைச் சிக்கவைக்கும் தேவ் என்று மூவரும் தத்தமக்கான நியாயங்களுடனும் ஆளுமைச் சிக்கல்களுடனும் வெளிப்படுவது கவனிப்புக்குரியது.

பணயப் பொருளாக மாற்றப்படுவது குறித்த வேதனை பையும் கோபத்தையும் நன்றாகவே வெளிப்படுத்துகிறார் ஐஸ்வர்யா ராய். கடத்தி வந்தவன் மீதான கோபம் அநுதாபமாக மாறும் விதத்தையும் துட்பமாக வெளிப்படுத்துகிறார் ஐஸ்வர்யா. மலை ஏறுவது, அருவியில் குதிப்பது, பள்ளத்திலிருந்து விழுதைப் பிடித்துக்கொண்டு ஏறுவது என்று ஆண் நடிகர்களுக்குச் சளைக்காமல் தன் முயற்சியின் எல்லை களை விஸ்தரிக்கிறார் இந்த அழகி. "கன்வரே..." பாடலில் இவரது நனிமமான அசைவுகளும் பாவங்களும் வசிகரிக்கின்றன.

கண்களில் கோபமும் முறுக்கேறியிருக்கும் நரம்புகளில் ஆவேசமும் தெறிக்கும் வேடத்தில் விக்ரம் மினிக்கிறார். சிற்றம், குமுறல், சுரப்பு, குழப்பம் என்று பலவித பாவங்களையும் அழுத்தமாக, நம்பகத்தன்மையுடன் வெளிப்படுத்துகிறார். பாத்திரப் படைப்பில் இருக்கும் குறையை ஈடுகட்டுமளவுக்கு இவரது உடல் மொழியும் பார்வையும் உள்ளன. நீரில் மயங்கி விழுந்திருக்கும் ராகினியின் அழகு வீராவின் மனத்தில் ஏற்படுத்தும் சலனம் இவர் கண்களில் வெளிப்படும் இடம் அற்புதம்.

என்னதான் விறைப்புக் காட்டினாலும் பிருத்தவிராஜின் தட்டையான முகம் தேவின் பாத்திரத்துக்கு ஒத்துழைக்கவில்லை. கண்களின் சிறுசிறு சலனங்களிலும் உயிர்ப்புக் காட்டும் ஐஸ்வர்யாவுக்குப் பக்கத்தில் இவரது உடல் மொழியும் முக பாவனைகளும் மிகவும் பலவினமாகத் தெரிகின்றன.

கார்த்திக், பிரபு, முன்னா ஆகியோர் முழுமைகூடாத பாத்திரத்தில் தங்கள் முத்திரையைப் பதிக்க முடியாமல் தடுமாறுகிறார்கள். பிரியாமணியின் நடிப்பு மனதில் நிற்கிறது. மசாலா படங்களில் நாம் பார்த்துச் சலித்த 'செட்ட' பொலிஸ் வேடத்தில் ஜோன் விஜய் நன்றாகச் செய்திருக்கிறார்.

சந்தோஷ் சிவனின் கமரா, அருவியின் அழகு, ஆவேசம், காட்டின் அச்சமூட்டும் வசீகரம் ஆகியவற்றை நிஜம்போலவே நம் கண்முன் நிறுத்துகிறது. ஐஸ்வர்யா ராயைப் படம் பிடித்திருக்கும் விதம் அவரது அழகுக்கு மேலும் அழகு சேர்க்கிறது. பல காட்சிகள், தேர்ந்த ஓவியக் காட்சிகள்போல உள்ளன.

ஏ.ஆர். ரஹ்மானின் இசையில் எல்லாப் பாடல்களும் நன்றாக உள்ளன. மின்னணி இசையில் படத்தின் மதிப்பைக் கணிசமாகக் கூட்டுகிறார். ஆனால், தமிழ்நாட்டு மொழி பகுதியில் நடப்பதாகச் சொல்லப்படும் கதையில் அந்த மண் சார்ந்த இசையின் கூறுகளைப் படத்தில் உணரமுடியவில்லை. "உகரே போகுதே..." பாடலைக் கார்த்திக் மிக நன்றாகப் பாடியுள்ளார்.

அரசியல் பிரச்சனையின் பின்புலத்தில் காதலை அல்லது உறவுச் சிக்கலைச் சொல்லும் பழக்கம் கொண்ட மணி, இந்தப் படத்திலும் அதையே செய்திருக்கிறார். வழக்கம்போலவே இரண்டிலும் முழுமை கூடாமல் செய்திருக்கிறார். காதல் சார்ந்த உணர்ச்சி, அல்லது அரசியல் சார்ந்த நெருக்கடி ஆகிய இரண்டில் ஒன்றை வலுவாகக் காட்டியிருந்தால் மனதாரப் பாராட்டியிருக்கலாம். சந்தோஷ் சிவன், ரஹ்மான், விக்ரம், ஐஸ்வர்யா ஆகியோர் படத்தைப் பார்க்கவைக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்லமுடிகிறது.

- அரவிந்தன்

ATTENTION OWNERS/LANDLORDS
WE URGENTLY NEED MORE PROPERTIES

FOR SALES AND LETTINGS IN
EDGWARE, BURNT OAK, CANONS PARK, COLINDALE, KINGSBURY,
KENTON, QUEENSBURY, STANMORE, MILL HILL, HARROW

SPECIAL OFFER FOR ALL READERS
1% SALES COMMISSION

morelanduk.com

info@morelanduk.com

DISCOVER THE DIFFERENCE call us on 0208 238 5840

GLOBAL TOWERS HOTEL – SRI LANKA

Offers Special rates for Two & Three bedroom apartments

Our Facilities

24hour In-room dining
Restaurant & Bar
Internet Broadband with Wi Fi Facility
Indoor Swimming Pool
Laundry Services, Hair & Beauty Salon
Business Centre
Extensive rooftop Banquet & Conference Facilities
Wellness Spa/Jacuzzi/Stream Room
Gift Shop,
Travel & Tour office

SGL ORDEL Room only - US \$ 57 Incl of taxes
SGL ORDEL Studio (Living & Room) - US \$ 75 incl of taxes
2 BR Apt. (Maximum 5 persons) - US \$ 135 Incl of taxes
3 BR Apt. (Maximum 7 persons) - US \$ 175 Incl of taxes
Breakfast per person - US \$ 7 Inclusive of all taxes.

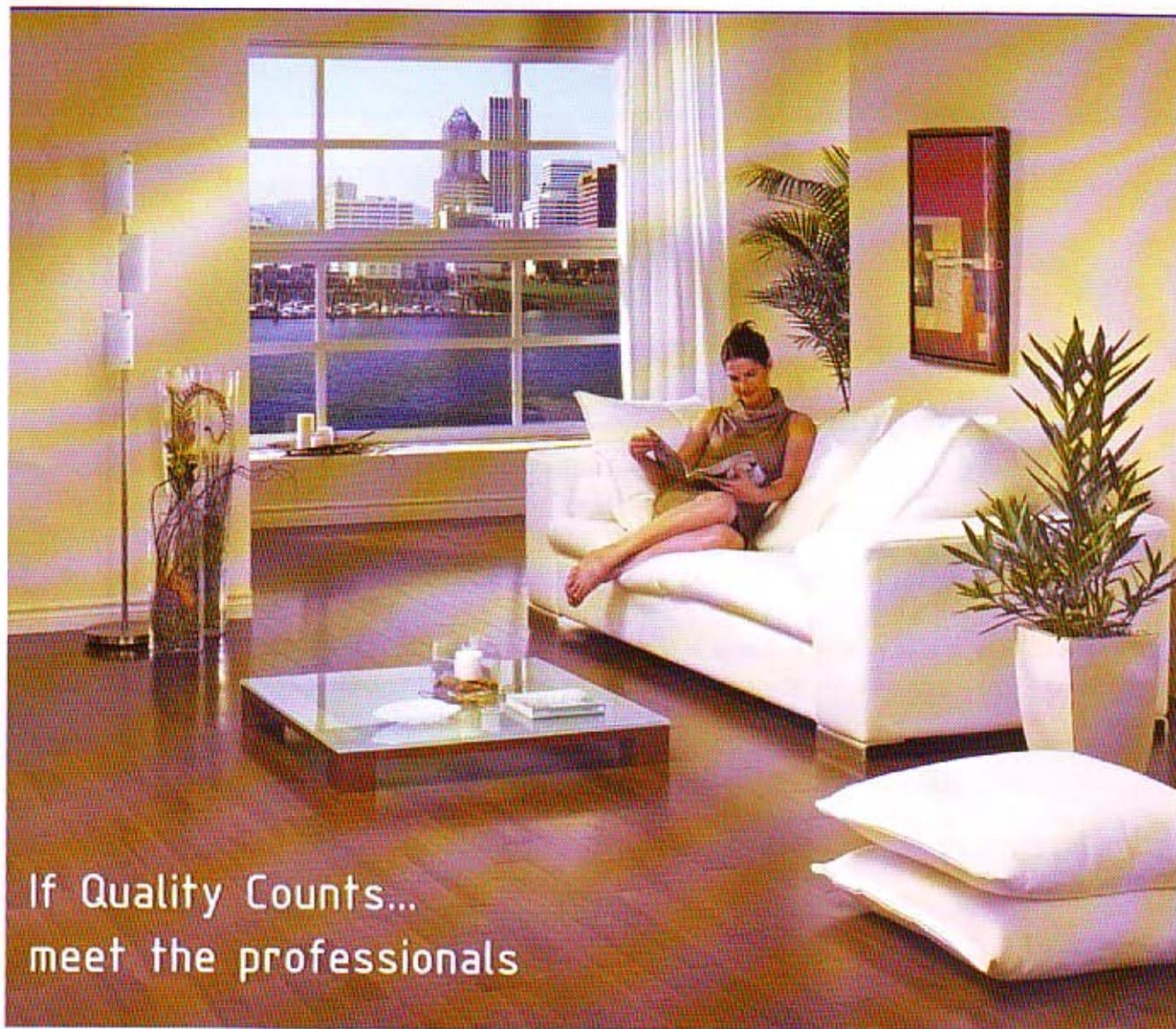

Tel: 0094 11 259 1000

Emails: sales@globaltowers.com or info@globaltowers.com

Address: No. 11, Station Avenue (Marine Drive) Colombo 06, Sri Lanka.

UK Office: 02082385840 - info@morelanduk.com

If Quality Counts...
meet the professionals

COMPLETE FLOORING

SALES AND SERVICE

Hardwood Laminate Carpet Tile Granite Marble Vinyl Cork
Marmoleum Kitchen cabinets Countertops Vanities Medallion

IDEAL
Flooring Centre

Custom Kitchens & Vanities

www.myideal.ca

10 Milner Business Court, Suite 400, Scarborough, ON, M1B 3C6
Phone: 416-754-3500 Fax: 416-754-3537